MUSIKMAGASINET

GAFFA

Dicte
i storbyens flimrende puls

Cardigans
Jon Spencer Blues Explosion
C.V. Jørgensen
Østkyst Hustlers
Kula Shaker
Soundcheck 07

nr. 11 september 1996 - GRATIS

11
november 1996

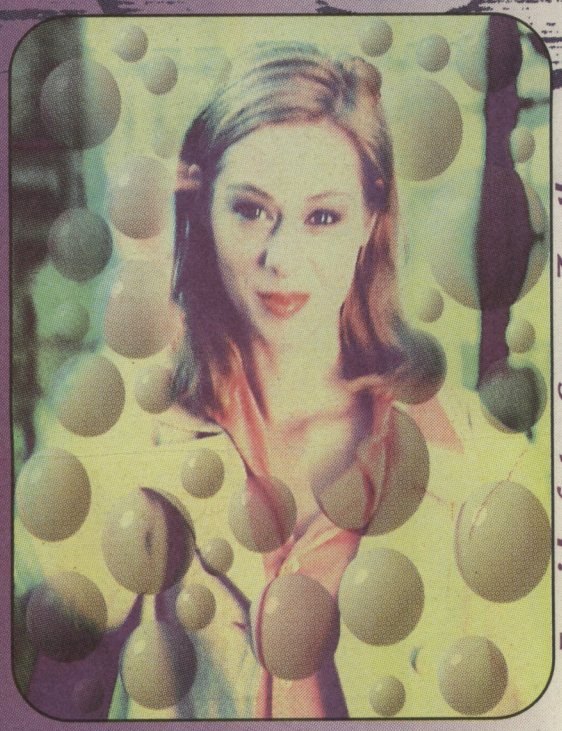

Forside foto: Søren Zeuth

INDHOLD:

Noter & Informer 4
-namedroppers paradise

Pige i bevægelse 8
-Dicte

Pelsdyr 10
-Super Fury Animals

Nerver på 11
-Nerve

JFK FBI CVJ 12
-CV Jørgensen er tilbage

De får for meget 14
-Østkyst Hustlers

ABCD 16
-Halfdan E.

bELGISKE bARFLUER 17
-dEUS

Boooommm 18
-Jon Spencer Blues Explosion

Ud totusinde 19
-Exit 2000

I trøjen 20
-på Cardigans

Hippy Hippy Shake 21
-Kula Shaker

Ind & ud & op & ned 23
-Labyrinth

Anmeldelser 24
-musik-forbruger-guiden

Båndsalat 34
-Nils ta'r pulsen på undergrunden

Kalenderen 35
-Where´s the party?

GAFFA
Er hos dig igen den 28. november

Det er ikke let at være rockmusik

Det er ikke let at være John Iversen, det er ikke let at være Kim Brink, og som Dan Turèll sagde det; det er ikke let at være nogen. Men i øjeblikket er det ikke let at være rock i særdeleshed. Alle hakker på rockmusikken. Den swinger ikke, den døde da Elvis kom i militæret, og der er i det hele taget meget i vejen. Det kan man blandt andet læse i reportagen fra multimedia teaterkoncerten *Exit 2000*, hvor Kasper Winding og Thomas Blachmann skriver en nekrolog over rocken.

Det står faktisk så grelt til med rockens omdømme, at der er mange, der lukker af når de hører ordet rock. Det oplevede arrangørerne af Eurospotting 96, som er en musikfestival, der finder sted på Vega i dagene 6. - 9. november, da de fortalte om projektet til potentielle samarbejdspartnere. Festivalen har tidligere heddet EBU Rock, men i og med, at den musikalske scene er vokset, og nye genrer er kommet til er der mange, der mener, at betegnelsen rock er blevet for snæver, og derfor er der opstået en reel modvilje mod ordet rock. Derfor har arrangørerne valgt at ændre navnet fra EBU Rock til Eurospotting 96, så har man jo ikke sagt for meget...

Arrangørerne af Eurospotting 96 kalder det i mangel af bedre for *ny musik i ungdomsregi*. Og det er da virkelig en fællesbetegnelse, der swinger!

-Hej, det er Peter, jeg tænkte på om du ville med ned at høre noget *ny musik i ungdomsregi*?

Nej, det er lige som om det ikke swinger rigtig godt, derfor er der brug for et nyt begreb, der dækker bredere end ordet rock, og som dækker genrer som dance, trip hop, ambient og alle de andre musikalske grupperinger. Eller også har ordet rockmusik bare brug for en større tolerance, for ganske vist er musikscenen vokset, der er dukket nye genrer op, men det er jo lidt et slagsmål om ord. Bare fordi man siger, at man kan lide rock behøver det jo ikke at betyde, at man render rundt med halm i sine Dr. Martens. Der *er* jo rent faktisk masser af rockbands, der swinger, i dette nummer kan du blandt læse interviews med Cardigans, Jon Spencer Blues Explosion og dEUS, som gode eksempler på den påstand, men i øjeblikket er det ikke let at være rockmusik...

Peter Ramsdal

UDGIVER
FORENINGEN MUSIKMAGASINET GAFFA
SJÆLLANDSGADE 92
8000 ÅRHUS C
TEL.: 86 12 98 99
FAX: 86 18 92 22
GIRO: 4 37 68 97
E-mail: gaffa@gaffa.dk
Web: www.gaffa.dk

ANSV. REDAKTØR:
PETER RAMSDAL

ANNONCECHEF:
OLE HYKKELBJERG
TEL.: 86 12 98 99

ADMINISTRATION:
ROBERT SVANE

ABONNEMENT:
ROBERT SVANE

MARKETINGCHEF:
ROBERT BORGES

ART DIRECTION:
JESPER BIRK
@ BUDDHA GRAPHIX

KALENDER:
ULLA KILDALL HEJBØL

GAFFER:
FINN STABEL
MALENE MOGENSEN

SKRIBENTER:
KÅRE GADE
NILS HARBO
PETER WIDMER
JAN OPSTRUP POULSEN
PETER STUDSTRUP
JESPER SKAANING
MICHAEL RASMUSSEN
FINN P. MADSEN
THOMAS LARSEN
MORTEN BUSCHMANN
ULRICH LAURIDSEN
CARSTEN HELLER
DR. ACID
MIA POLLMANN
ANDERS REUSS
KASPER SIMONSEN
RENÉ THALUND
HENRIK TUXEN
KELD RUD NIELSEN
JACOB DOMINO
MICHAEL C.U.P RASMUSSEN

FOTOGRAFER:
SØREN RØNHOLT
STEEN TRONSGAARD
LARS BLACKMORE
MORTEN LARSEN
KLAUS THYMANN
PER HOUBY

TRYK:
FRANZEN OFFSET

OPLAG:
68.000 EKSEMPLARER

ABONNEMENT:
150,- KR. FOR 12 NUMRE
INDBETALES PÅ GIRO
4 37 68 97.

DEADLINES:
REDAKTIONELT: 11.11.96
KALENDER: 13.11.96
ANNONCER: 13.11.96

SHERYL CROW

NYT ALBUM

INCL. HITSINGLEN

"IF IT MAKES YOU HAPPY"

HUSK KONCERT I VEGA D. 29. OKTOBER

A&M RECORDS

PolyGram

Kompromisløs og kontroversiel

Når Metallica spiller i Danmark den 26. og 27. november er det med Corrosion of Conformity som opvarmning. Bandets trommeslager Reed Mullin sad og gabte på et hotelværelse i Wien, da GAFFA havde ham i røret.

Af Keld Rud Nielsen

I 1982 da Corrosion of Conformity blev dannet i Raleigh, North Carolina var medlemmerne teenagere, og havde endnu ikke lært at spille på deres instrumenter. Efter at have udgivet et par LP'er og EP'er i firserne med udgangspunkt i hardcoren blev der stille omkring bandet i fire år. I 1991 bragede det så løs med albummet *Blind*, der udover fornyede metaltilbøjeligheder, også bød på en ny guitarist, Peppar Keenan. På albummet *Deliverance* fra 1994, der med det mindre videohit *Clean My Wounds* i ryggen har solgt omkring 500.000 eksemplarer i hjemlandet, havde Keenan også overtaget vokalen. To år efter er Corrosion of Conformity ude med en opfølger, *Wiseblood*.

-Vi skrev numrene i vores øvelokale i kælderen under Irenes parykshop. Da numrene var færdige, spillede vi dem for John Custer, der også producerede de to forrige albums. Han sagde ok, og så gik vi gang. Et af de store problemer, vi havde denne gang var, at Mardi Gras-festivallen i New Orleans blev afholdt samtidigt, så vi havde svært ved at koncentrere os om vores musik, mens resten af verden festede. Metallica mixede deres plade, samtidigt med at vi indspillede. Da Peppar Keenan og James Hetfield var ude og drikke sammen, spurgte James Hetfield, om han ikke skulle synge på et af vores numre. Han troppede op næste dag og endte med at komme op med korarrangementet til *Man or Ash* og ligge det ind på 15 minutter uden at have hørt sangen før. Det var så forbandet sejt.

Ingen kompromiser

Peppar Keenan har engang sagt, at Corrosion of Conformity handler om at tænke frit, det mener Reed Mullin også:

-Desværre tænker vi nogle gange frit hvad andre ikke tør, og det resulterer i, at vi laver musik folk ikke kan lide. I øjeblikket ser det dog ud til, at vi laver musik, som folk kan lide. Men vi laver først og fremmest musikken for os selv, og kan andre lide det er det fedt. Det gør det bedre.

Bandets kompromisløse holdning har før resulteret i problemer blandt andet i forbindelse med den kontroversielle single *Vote With A Bullet* fra *Blind*. Med det forestående præsidentvalg in mente vil Corrosion of Conformity så stemme med en kugle denne gang?

-Bob Dole taber, så jeg tror ikke det bliver nødvendigt denne gang. Der er meget konservativt i staterne, men jeg tror, Bill Clinton vil blive mere frisindet og accepterende i sin anden periode, da det er hans sidste. Jeg tror, han vil foretage sig meget godt.

Afsluttende falder snakken på musik, og Reed Mullin giver en kort udgave af Iron Maiden's *Wrathchild* over telefonlinien.

-Det har altid været sådan, at der er lidt virkelig fedt musik og en masse lort. Man må grave sig igennem alt det middelmådige for at komme frem til det virkeligt gode.

Trommeslager søges

Psyched Up Janis har indtil nu haft et hav af trommeslagere, men endnu har gruppen ikke fundet den rigtige. Måske er Psyched Up Janis i virkeligheden en duo, siger Sune Wagner fra Psyched Up Janis, der til indspilningen af det kommende album får hjælp af Thau- og Death Tothe-trommeslageren Jesper Reginal.

Af Ulrich Lauridsen

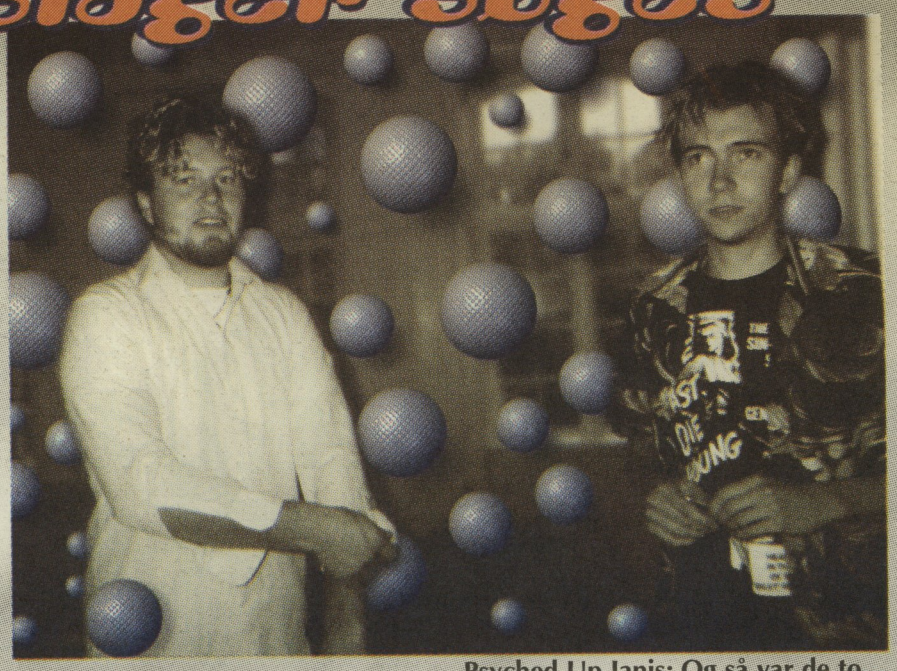

Psyched Up Janis: Og så var de to...

-Man går rundt i mørke gader og venter. Det er ikke sikkert, man ved, hvad det er, man venter på eller leder efter. Det kunne være noget så banalt som en fest eller en person at holde af.

Stemningen virker bekendt, og Sune Wagner, forsanger og guitarist i Psyched Up Janis, kalder den også hurtigt ved sit rette navn: Ensomhed.

Sune Wagner er sammen med sin gode ven, bassisten Jacob Jørgensen og den nu fyrede trommeslager Martin Bjerregaard vendt tilbage til Danmark efter syv måneders bosættelse i London, og har netop udsendt ep'en *Where The Lights Won't Shine*. Ep'ens fire sange handler om forskellige sider af den føromtalte ensomhed, som Sune Wagner oplevede under opholdet i London. De fire sange er ligeledes blevet til, mens de tre succesfulde drenge langsomt gled fra hinanden i deres fælles lejlighed i Brighton, og enden på det lille eventyr er foreløbig, at Sune Wagner og Jacob Jørgensen, der stadig holder sammen, nu går rundt i Københavns mørke gader og leder efter endnu en ny trommeslager:

-Psyched Up Janis har måske i virkeligheden altid været en duo. Vi har i hvert fald ikke kunnet holde på nogen af de 30 trommeslagere, vi indtil nu har haft, siger Sune, der dog til efterårets Skandinaviensturné og indspilningen af det kommende album får hjælp af Thau- og Death Tothe-trommeslageren Jesper Reginal.

Enkel og kontrolleret opfølger

Where The Lights Won't Shine markerer på mange måder en ny tid for Psyched Up Janis. Efter i over to år at have beskæftiget sig med debutalbummet *Swell*, der blev udgivet i Danmark i 1994, men først udkom i resten af Europa i foråret 1996, glæder Sune sig meget til at præsentere nyt materiale for sine fans:

-Det bliver meget spændende at se, hvordan ep'en bliver modtaget. Vi har prøvet at lave ep'en lidt mere tilgængelig end de tidligere udgivelser. Det er mest sket, fordi det passede til de sange, jeg havde skrevet, men også for at prøve at lave noget totalt andet, som folk bliver tvunget til at tænke over, forklarer han. Noget egentlig stilskifte, mener han dog ikke, der er tale om:

-Ep'en kommer nok til at stå ret alene, men det er klart, at noget af den nye inspiration, som jeg blandt andet har fået ved at lytte til grupper som The Shangri-Las og The Ronettes, også vil smitte af på albummet, der jo ikke bliver en ny *Swell*, selvom nogen måske forventer det.

Lyden på *Where The Lights Won't Shine* er ikke nær så bastant, som på *Swell* og viser Psyched Up Janis i en mere enkel og kontrolleret stil. At gruppen har været i stand til at forny sig lover godt for deres andet album, som indspilles i London i november umiddelbart efter turneafslutningen og forventes på gaden omkring 1. februar.

Hvad der skal ske til den tid, ved Sune Wagner endnu ikke:

-Lige nu tænker vi mest på den kommende plade, men selvfølgelig overvejer vi, om vi vil tilbage til England. Faktisk overvejer vi at tage til Skotland, for vi vil utrolig gerne ud og opleve noget nyt og møde nogle nye mennesker. Vi synes, det er fedt at rejse og turnere.

Informer

Der findes en betydelig erhvervsrisiko for, at man som rockmusiker ender sine dage enten med hjernemassen ud over køkkenvæggene eller dinglende under loftet med en løkke om halsen. For nylig hængte den engelske gruppe **Lush's** trommeslager Chris Acland sig selv.

Lush med Chris Acland yderst til højre

Gruppen var netop returneret til England efter at have turneret i USA, og Acland havde sagt, at han var usikker på om han ville følge med på gruppens europaturné, der også skulle have bragt gruppen til Danmark. Men nu er turnéen aflyst, således også koncerten den 2. november i Pumpehuset i København, og fremtiden for Lush synes usikker.

Derimod er rygterne om, at **Fugees'** forsanger Lauren Hall er død, stærkt overdrevne. Rygterne har floreret på internettet, og gruppens pladeselskab er blevet bestormet med telefonopkald fra bekymrede fans, men Fugees' talskvinde, siger at Lauren Hall har det ganske glimrende, og hun udtaler iøvrigt, at det er et meget mærkeligt rygte at sprede...

Og der er mere fra Doktor Monster. Irske **The Cranberries** har aflyst resten af deres europaturné, og dermed også koncerten, som skulle fundet sted i Falkonér Teatret den 26. november. Sangerinden Dolores O'Riordan er blevet ramt af sygdom, og har brug for fred og ro til at rekreere sig.

Chemical Brothers har indspillet singlen *Setting Sun* sammen med Noel Gallagher fra Oasis, men fortæl det ikke til nogen. Oasis' pladeselskab Sony har nemlig nedlagt forbud mod, at Chemical Brothers bruger Noel Gallaghers navn til at promovere singlen. Og så er det vel næsten overflødigt at konstatere, at Noel Gallagher ikke medvirker på videoen til *Setting Sun*.

Og mere **Oasis**. Gruppen er netop gået i studiet for at lave en opfølger til deres pladeforretningsbasker *What's the story...*, som nu er solgt i mere end tre millioner eksemplarer.

De engelske syntheziser-helte **Depeche Mode** er ligeledes gået i studiet. Bandet arbejder på et nyt album med Tim Simenon fra Bomb The Bass i producerstolen.

Og i et par gode sagers tjeneste: **Pulp, Björk, U2** og **Michael Stipe** er blandt de kunstnere, der har leveret hidtil uudgivne numre til et velgørenhedsalbum, som skal rejse penge til *Childline*, som er en engelsk organisation, der hjælper børn og unge i nød. **Blur, Underworld, Massive Attack** og **Yoko Ono** giver deres bidrag til en anden organisation, *Warchild*, der hjælper krigsofre. Kunstnerne er blevet bedt om at skabe et tredimensionelt kunstværk af de mennesker, der har betydet mest for dem indenfor pop og rock, og blandt mange fine bidrag skal det nævnes, at Yoko Ono har leveret en bronzeskulptur af John Lennon briller...

BILLBOARD: *"The most inspired debut in recent memory."*

USA TODAY: *"One stop from stardom... this 23 year-old newcomer is headed for chart heights of her own."*

NEW YORK TIMES: *"...strong debut"*

WMMS: *"She's hip, she's cool, kids dig her and so do adults. Play this record"*

KUN 99,-
I NOVEMBER

PATTI ROTHBERG
BETWEEN THE 1 AND THE 9

"UHØRT!"

EMI·MEDLEY

ACCORD - Odense • AXEL MUSIC - Scala + Hovedbanen København • CASABLANCA - København Ø
CORNER - Allerød • DREJESKIVEN - Vejle • GUF - Ballerup + København N + København S + København K
Brønshøj + Tåstrup MUSIK MECCA - København K • PHONOTEKET - Helsingør • PLADEBIKSEN - Køge
PLADESHOPPEN - Silkeborg • RILLEN - Grenå • SKIVEN - Frederiksund • SPAR MUSIK - Slagelse
TAKT OG TONE - Holbæk • TEEN SHOP - Horsens • STEREO STUDIO - Ålborg + Århus + Randers + Esbjerg + Kolding
+ Herning + Holstebro + Odense • DRUGSTORE - Roskilde • TOP 20 - Greve + Lyngby + København S • ØRESNEGLEN - Valby

Stæren er løs

Den århusianske gruppe Vildensky holder af *Master Brew*, fjollerier og rød vinyl. Gruppen har netop lavet en kortfilm med den underlige titel *Arf-gab - Lemuren*, hvortil de også har lavet soundtracket *Aarhus By Nightmare*.

Af Peter Ramsdal

På et par gamle stolerækker opstillet i den hyggelige cafe i Århus-biografen *Øst For Paradis* sidder Andreas Hansen og Thomas Iversen fra den århusianske gruppe Vildensky. De har taget opstilling sammen med tre Carlsberg Master Brew for at møde GAFFAs udsendte og forklare, hvorfor et rockband pludselig laver en film.

-Det er ligesom med rockmusik. Man har hørt en masse rockmusik, og derfor laver man et orkester. På samme måde med film, forklarer forsangeren Andreas Hansen, der udover at levere teksterne til Vildensky's musik også har skrevet manuskripitet til kortfilmen *Arf-gab – Lemuren*. Filmen er ifølge gruppen for lang til at være en video, for meget fiktion til at være en koncertfilm, og for lidt handling til at være en rigtig gyser. Selv siger Andreas Hansen:

-Den handler om et frygteligt tilfælde, der næsten koster en ung pige livet. Det tilfælde eller tidspunkt vi alle kender, hvor vi lige havde en kuglepen og så er den væk. Det er bare en ven, der har taget den, men det er mærkeligt. I filmen strækker vi den endnu længere. Det bliver mere end mærkeligt.

Vildensky og den frie stær

Arf-gab – Lemuren er ikke en rigtig koncertfilm, men handler mest om en ubehagelig hjemtur fra en koncert for gruppens klarinettist Lotte Maxild, som forfølges af lemuren Arf-gab. Der leges med tid og tempo, mens den altovervågende *irettesætter* følger med i det skjulte, inden han på sin motorcykel drager afsted for at redde den nødstedte Lotte. Vildensky's film står ikke alene, til lejligheden har de lavet soundtracket *Aarhus By Nightmare*, udgivet på gammeldags titommer rød vinylplade på deres eget selskab *Mangel på ilt*.

Udover at rumme musikken fra filmen er der blandt pladens seks numre også en nyfortolkning af *Hør den lille stær* af Bergsted og Schierbeck, på pladen blot kaldet *Stær*. Som resten af gruppens musikalske materiale er nummeret en skæv blanding af punk og folkemusik, og sangen om den frie stær passer meget godt på Vildenskys opfattelse af sig selv:

-Vi gør, hvad vi vil. Der er så mange, som går og siger "vi vil lave en film, vi vil lave en plade", og det siger vi også. Forskellen er bare, at vi *gør* det, siger Thomas Iversen. Vildensky føler sig beslægtet med danske bands MC Einar og tidlig Sort Sol, af udenlandske navne nævner gruppen Nick Cave og Tom Waits:

-Det er jo ikke sådan, at vi lyder ligesom dem, men det er mere i ånden, vi føler os beslægtet med dem, siger Andreas Hansen og afviser, at Vildensky er meget mere pjattede end de nævnte navne:

-Vi er ikke pjattede, måske fjollede, men det, du synes er pjat, er jo den måde vi er på, siger harn. I øjeblikket går Vildensky rundt og siger, at de efter *Secrets* cd-ep'en *Med Al Bæst* og *Aarhus By Nightmare* nu er klar til at lave et rigtigt album. Så vi kommer nok til at høre mere *Master Brew Music* fra den århusianske gruppe Vildensky.

Eurospotting '96

Trainspotting er årets måske mest omtalte film. Nu breder fænomenet sig til musikkens verden. Danmarks Radio og de øvrige radiostationer i European Broadcasting Union (EBU) forsøger at spotte europæiske bands på vej op, ved en musikfestival på Vega i København.

Af Peter Ramsdal

I dagene 6. – 9. november sætter Danmarks Radio, EBU og foreningen Eurospotting, spot på den europæiske musikscene. Arrangementet har overskriften Eurospotting '96, og med 15 orkestre fra 10 europæiske lande giver festivalen publikum mulighed for at få et overblik over dele af den europæiske musikscene. Festivalen byder på rock, trip hop, hardcore, soul og dance, og på programmet er navne som Placebo, Morcheeba, Eat Static (UK), Kashmir, Dicte og Bleeder (DK), Jimi Tenor og The Pansies (SF), Cultured Pearls (D), Liberator (S), Urban Dance Squad (NL), Hoover (BEL), Los Planetas (E), UNUN (IS) og Biospere (N). Siden 1983 har en række radiostationer i Europa afholdt en såkaldt EBU-ROCK festival, og gennem årene har bands som Hotel Hunger, Her Personal Pain og Sort Sol deltaget fra dansk side. Idéen bag EBU-ROCK festivalerne var dels at sætte fokus på ny europæisk rockmusik, dels at levere livemusik til Danmarks Radio samt de øvrige landes radiofonier, der deltager i arrangementet, men i de senere år har interessen for EBU-ROCK festivalen været stærkt dalende.

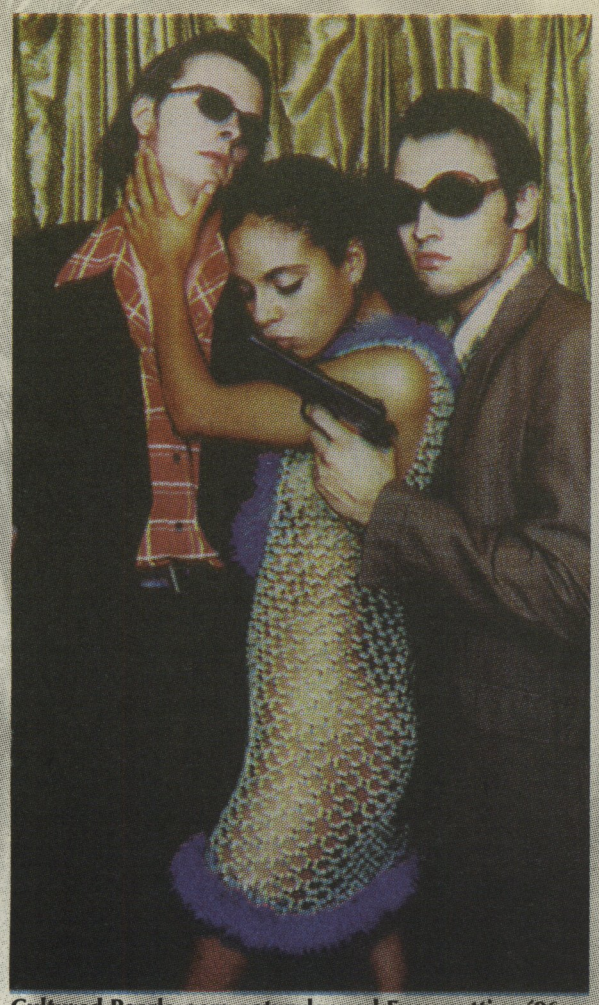

Cultured Pearls, som optræder ved Eurospotting '96

På vej til at blive nedlagt

Sidste års EBU-Rock festival foregik i Køln, men der var stort set intet publikum til koncerterne, selv om der deltog navne som Cardigans fra Sverige og det nu opløste orkester Excess Bleeding Heart fra Danmark.

- Stemningen efter Køln var ringe, og EBU-ROCK festivalen var på vej til at blive nedlagt, men med økonomisk støtte fra Kulturby 96 har vi kunnet stable en ny festival på benene. Samtidig har vi ændret konceptet for festivalen fra EBU-ROCK til Eurospotting, fordi begrebet rock er blevet for snævert. Eurospotting sætter fokus på både rock, men også andre genrer som hardcore, dance og ambient, siger en af arrangørerne bag Eurospotting, Jan Sneum fra Danmarks Radio P3, der er producent på arrangementet.

Livemusik fra festivalen

Som i de tidligere år er de deltagende orkestre udvalgt af de enkelte landes radiostationer, men man har som noget nyt valgt at krydre festivalen med bands booket af foreningen Eurospotting, der består af bookingbureauet Motor og Xenia Foss, der blandt andet arbejder med Venue Festival.

Danmarks Radio P3 indspiller alle koncerterne, en del bliver sendt direkte i løbet af festivalen, og de koncerter der ikke bliver sendt direkte, bliver mixet og sendt i løbet af efteråret og i begyndelsen af næste år. I alt bliver det til 14 – 16 færdigmixede programmer, som bliver sendt på Danmarks Radio P3, som i de senere år har valgt at bringe mere og mere livemusik, og Eurospotting '96 er først og fremmest et udslag af, at radioen har brug livemusik, men forhåbentlig får publikum også en række spændende koncerter med en nogle af de mere skæve og interessante europæiske bands.

Informer

Amerikanske **Mazzy Star** har udgivet deres første single single i over to år, singlen hedder *Flowers in December*, og er en forløber for gruppens tredje album *Among my Swan*, der udkommer i denne måned. Gruppen giver iøvrigt koncert på Vega i København den 22. november.

Samme sted kan man opleve amerikanske **Beck** (Hansen), der i begyndelsen af efteråret udgav albummet *Odelay*. For to år siden gav han koncert på Loppen i København, og dengang var det Beck i sit Dylan'ske hjørne med mundharpe og *folk*sange. Men på trods af, at folkmusik ikke er den mest trendy musikgenre, har Beck alligevel formået at bane sig vej til hitlisterne senest med nummeret *Where it's at*.

På Vega kan man ligeledes opleve svenske **Neneh Cherry**, der giver koncert den 21. november, og præcis en uge senere kommer de tunge drenge **Type O Negative** og gør det slemme ved spillestedet. Goth-kvartettens frontfigur Peter Steel udtalte om deres nyligt udgivne album *October Rust*, at gruppen besluttede sig for at følge deres hjerter og peniser for at se, hvor det ville føre dem hen. Og nu kommer bandet altså til Vega...

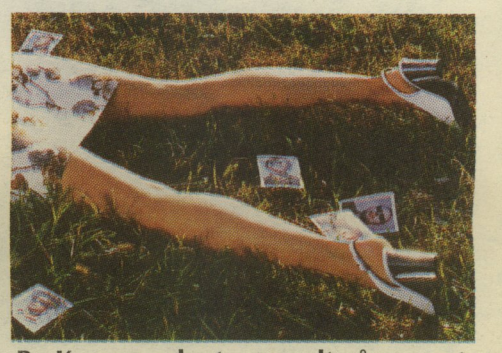

Bo Kaspers orkester, spredt på græsset.

Hvis man er til det mere delikate afholder Templet en mini-koncept-festival i dagene 21. - 23. november, hvor de præsenterer en række kendte danske og udenlandske navne indenfor acid jazz genren, blandt andre **Bo Kaspers, Damn, Pass The Butter, Skin Trio** og forskellige dj's. Festivalen vil desuden blive krydret med happenings og live-acts.

Dansk rock bliver igen skrevet i mandtal med et nyt leksikon, der samler 40 års dansk rock. Det er ti år siden, at ***Dansk Rock*** udkom, men nu er arbejdet gået i gang med at lave en opfølger, der har fået arbejdstitlen *Dansk Rock 97*. Redaktør af værket er Torben Bille, der til daglig skriver på Dagbladet Information. Det nye leksikon forventes udgivet til oktober 1997.

Vinderne af DM i ROCK 1996, **Diva**, har efter en tur på landets sommerfestivaler indspillet en promotion-cd. Gruppen har skrevet kontrakt med pladeselskabet EMI / Medley, og deres debut cd forventes at udkomme næste efterår.

Og fra GAFFA's hjemlige mudderpøl skal det nævnes, at bladets jazzskribent **Kåre Gade** har udgivet cd'en *First Flight*, samt at den københavnske kvintet **Naked**, der foruden fire andre også tæller Anders Reuss, har udgivet en spritny cd med titlen *Pass Out*. En cd, der er produceret af Chris Brokaw fra den amerikanske gruppe Come. Og endelig har Henrik Tuxen og resten af **Sharing Patrol** netop indspillet et livealbum fra Vega i København med gæsteaktører fra den danske musikscene, blandt andre Peter Peter fra Bleeder, Henrik Balling fra Gangway og Knut Haavik fra Hotel Hunger. Albummet udkommer den 13. november.

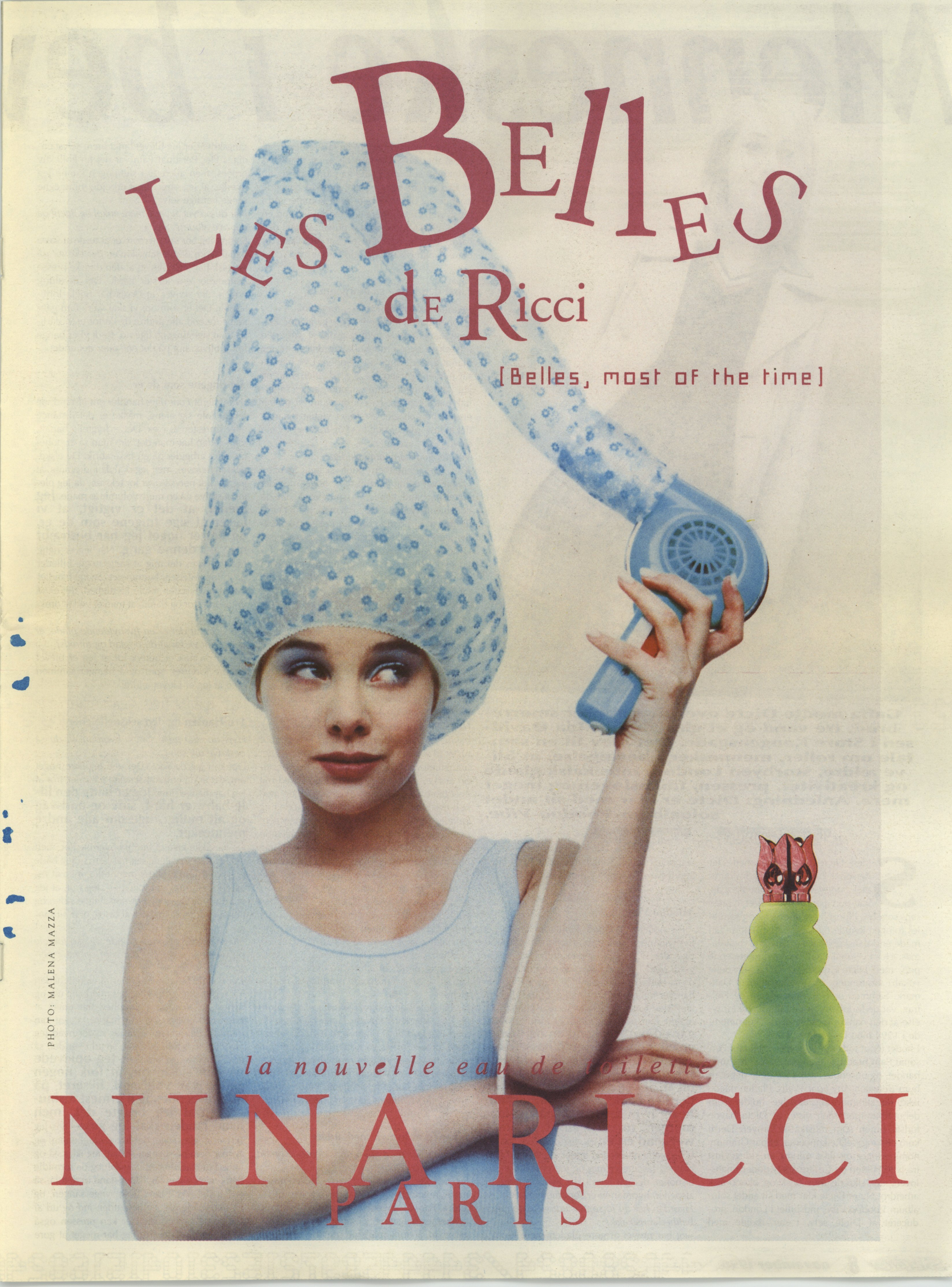
LES BELLES
de Ricci
[Belles, most of the time]
PHOTO: MALENA MAZZA
la nouvelle eau de toilette
NINA RICCI
PARIS

Menneske i bev

Gaffa mødte Dicte over fire stykker smørrebrød, tre vand og et glas vin hos Ida Davidsen i Store Kongensgade. Det blev til en samtale om roller, mennesker i bevægelse, at blive ældre, storbyen London, musikalsk glæde og kreativitet, pressen, finansloven og meget mere. Anledning: Dicte er klar med sit andet soloalbum *Voodoo Vibe*.

Af Henrik Tuxen Foto Per Howby

Siden Dicte debuterede med Her Personal Pain i 1992 med albummet *Songs from the Cinema Café* har hun permanent været i pressens søgelys. Pludselig stod en ung og særdeles fotogen kvinde og sang på en helt anden måde end danskpoppens etablerede rockmamas. Her Personal Pain's eksperimenterende pop, med Dicte's drømmende og sensuelle vokal i forgrunden, gik rent igennem i Danmark. Sammen med især Sandmen og Fielfraz, var de forløbere for den tiltrængte fornyelse af den danske rockscene, der kulminerede i 1994 med Dizzy Mizz Lizzy.

I stedet for at fortsætte succesen med Her Personal Pain brød Dicte allerede året efter med bandet, og udsendte i 1994 sit første debutalbum *Between Any Four Walls*. Pladen nåede ikke de samme salgsmæssige højder som debutalbummet, men viste, at Dicte havde fortsat linjen som musikalsk fornyer. Dertil kom en lang række koncerter, et par Grammy nomineringer og ikke mindst en sidegevinst fra Jytte Hilden og Co; tre års ly under finansloven, der sikrede musikalsk og økonomisk arbejdro. Nu er Dicte klar med sit andet soloalbum *Voodoo Vibe*, indspillet i London, produceret af Dicte selv, i samarbejde med Stephen Hauge, som har produceret blandt andre New Order, Pet Shop Boys og Blur.

Voodoo Vibe

- Jeg opfatter *Voodoo Vibe* som en meget livshyldende plade, i modsætning til min forrige, der af en eller anden grund var meget vred. Med *Between any...* var det min mission at beskrive 11 forskellige rum, denne her handler mere om dualisme, eller to-sidighed. Det blev forstærket af at være i London og mærke den storbypuls som er tosidig. **Man går ud om weekend'en og møder en eller anden drum'n'bass freak, som er fuldstændig udknaldet og ser totalt vild ud. Så finder man ud af, at den samme person arbejder i en bank og tager slips, skjorte og nypudsede sko på mandag morgen, for så igen at gå amok weekend'en efter.** Jeg oplevede, at der lå en emmende energi under alting. Den dobbelthed fascinerer mig og jeg oplever, at det er noget, der går igen i alle livets forhold, og afspejler, hvordan vi er som mennesker.

Hvordan har du forsøgt at udtrykke den dobbelthed musikalsk?

-Jeg har prøvet at gøre pladen mere groovy, eller bevægelig i bunden. En fast understrøm, der skaber en sikkerhed og en tryghedsfornemmelse som man altid kan forholde sig til. Så kan alle de mystiske lag gradvist begynde at åbne sig op, jo dybere man kommer ind i musikken. Det er mere en "maskine", end en spillet plade. Men jeg har prøvet at lave den varm, og jeg oplever selv, at udtrykket er mere dynamisk end på min forrige.

Først den fede - så morgenmad

Kendte du Stephen Hague i forvejen?

Stephen havde jeg mødt nogle gange før. Pladeselskabet havde bedt mig om at skrive en ønskeliste over producere, og der skrev jeg blandt andet Prince og Stephen. Der blev så sat møder op med 4 – 5 forskellige folk, og jeg kunne med samme mærke, at jeg faldt i hak med Stephen, han er en varm fyr og har en fed humor. Det er meget vigtigt for mig, dét at lave plader skal først og fremmest være sjovt.

Var der god stemning i studiet?

-Det var simpelthen skide skægt. Stephen Hague var igang med at mixe noget med det engelske band James. Vi spurgte så om de ikke havde lyst til at lege lidt med, og det endte med at vi boede sammen i et stort kollektiv, jeg havde ikke engang mit eget værelse. Det var vildt sjovt og hyggeligt. Nogen fra James lavede noget, og de andre hang bare ud. Typisk for englændere røg de tjald dagen lang. **Hver morgen var det første der skete, at der blev røget en fed, også inden morgenmaden.** Men de var utrolig søde og sjove og jeg fik nogle fede venner.

Sårbar position

Følte du dig klar til at stå alene i London over for en virkelig hotshot producer?

Hvis ikke jeg havde lavet den forrige plade, havde jeg helt sikkert ikke været lige så godt rustet til situationen. Jeg vidste da godt, at det potientielt var en meget hård og sårbar position at tage mutters alene til London med mit eget materiale i kufferten, for at arbejde med helt nye folk. Jeg prøvede så at forberede mig virkelig godt, ved at have så mange idéer som overhovedet muligt. Hvis noget gik galt stod jeg ikke på bar bund, jeg havde forholdt mig til det hele i forvejen.

Havde du krævet at være medproducer forinden?

Nej, nej, overhovedet ikke, jeg er sgu ligeglad. Jeg er typen, der har min fede finger inde i det hele og har et hav af idéer om hvordan alting skal være, så det var simpelthen Stephen, der foreslog, at jeg skulle medkrediteres som producer. Det ville også være forkert at sige, at han havde produceret pladen alene.

Jeg har hele tiden en masse idéer til alle mulige ting, der kan prøves af, men jeg er ikke altid lige god til at organisere dem. Stephens store force er rollen som styrmanden, der vurderer hvad der fungerer og hvad der skal skrottes. Han er virkelig god til at sætte ting ind i et mix så det lyder rigtigt. På den måde arbejdede vi virkelig godt sammen som team.

Nuanceret livssyn med alderen

Hvordan har du ændret dig siden tiden med Her Personal Pain?

Jeg oplever, at mit livssyn er blevet meget mere nuanceret i takt med, at jeg bliver ældre. Før var tingene mere sort og hvidt, nu tænker jeg meget mere i sammenhænge, årsagerne til at folk reagerer som de gør. Som sangskriver er jeg blevet langt mere selvstændig. I Her Personal Pain var det en kollektiv proces, men allerede i slutningen kunne jeg mærke, at jeg ønskede at arbejde mine egne sange færdige selv.

Har du prøvet at være mere enkel og ligetil på det nye album?

En ting jeg har lært herovre er at turde at være banal. Som dansk sangskriver, der skriver på engelsk har jeg oplevet, at den danske presse bedømmer ens tekster hårdt. Der er aldrig nogen, der skriver, at Oasis har nogle lortetekster. Det er som om vi skal være fem gange bedre end alle andre, og derfor er vi dårlige til at sige tingene lige ud, fordi vi er bange for at blive ramt på det ene eller det andet.

Sig tingene som de er

-Nummeret *Four days* handler om afstand, og om at føle sig alene, måske er det distance eller kæresten er væk. Det er frygtelig banalt, men sådan har man det, om man så er bohemé eller arbejder på en fiskefabrik. De elskede den herovre, men jeg skal da indrømme, at jeg var lidt nervøs over for teksten, da jeg plejer at skrive på en mere voluminøs måde. **Jeg mener, at det er vigtigt, at vi lærer at sige tingene som de er, og det er noget jeg har bestræbt mig på denne gang.** Når jeg er rigtig heldig lykkes det mig at sætte nogle billeder på mine følelser. Nummeret *Swim* handler om at opleve den totale kærlighed, der er så voldsomt stor og banal, at man er ved at drukne i den.

Du siger, at det er en livshyldende plade, er det et udtryk for at du er glad og tilfreds?

Det er da nok et udtryk for at jeg er blevet mindre forvirret, som også hænger sammen med at jeg er blevet ældre.

Fru Hansen og den seksuelle energi

Hvis du skal gøre status, hvordan vil du så beskrive dig selv?

Det kan jeg da ikke. Det ved jeg ikke noget om, det er da umuligt at svare på.....Jeg tror at jeg har mange sider. **Jeg er både den lille baby, er hård, sjov og åndsvag og alt muligt, ligesom alle andre mennesker.**

Jeg kan ikke give et bud på hvem jeg er, men det jeg kan sige er, at jeg har lært, at jeg både er et voldsomt forvirret menneske, men at jeg også kan få mit 'shit together'. Jeg tror, at jeg er god til at leve med de forskellige sider, og få noget ud af dem, som at bruge dem til sange.

Du er en meget smuk kvinde, hvilke fordele og ulemper giver det dig som offentlig person?

Tak skal du have, (der grines). I virkeligheden har jeg et skævt ansigt og ser mærkelig ud, og dybest set tror jeg at skønhed har noget at gøre med energi. Jeg tror måske, at jeg kan formidle den energi fordi jeg nyder hvad jeg laver, og hvis folk ikke kan se ud over det, så er det deres eget problem. **Jeg oplevede på min sidste tur, at folk nogen gange var voldsomt fikseret på mit udseende, og nærmest insinuerede, at jeg brugte det, men hvad fanden skal jeg gøre** Hvis jeg skriver nogle sange, der har seksuel energi og synger dem på scenen, så skal jeg ikke stå og ligne Fru Hansen, vel. Så skal jeg da formidle den energi, og er jeg ikke i stand til det, ja, så er jeg slet ikke istand til at synge sangen, og på den måde går jeg hele tiden ind og ud af en masse små roller. Her kan pressen også være slem, og det tror jeg har meget at gøre

vægelse

med, at jeg er kvinde. Tag Allan Vegenfeldt, han ser da godt ud, men der er da aldrig nogle der skriver forarget om, at han bruger sin seksuelle energi på scenen.

Masker og roller

Hvor bevidst er du om dit image?
Det er ikke noget jeg er særlig bevidst om. Men det er da klart, at jeg går op i ting som at lave nogle fede billeder og ikke ligne lort, det gør mænd da også, men jeg prøver ikke at spekulere i mit image.
Spiller du forskellige roller eller udtrykker du forskellige sider af dig selv?
Jeg er da mig selv. Derfor syntes jeg, at al den snak om roller er ret åndsvag og klichéfyldt. Det, at man tager en maske på eller maler sig selv i hovedet det betyder da ikke, at man spiller en rolle. Når jeg maler mig selv i ansigtet, så er jeg i virkeligheden meget mere mig selv end hvis jeg ikke havde noget på. I relation til dualisme mener jeg essensen er, at man kan forstærke forskellige sider i sig selv, hvor den ene side ikke er mere sand end den anden. Sådan er mennesker i bevægelse, vi bliver til stadighed chokeret over hvordan vi selv er, især når vi bliver presset ud i ekstreme situationer. Det fascinerer mig og gør mig nysgerrig.
Arbejder du nogensinde sammen med andre kvinder?
Nej (der grines igen). Jeg tror jeg er meget mand i den måde jeg arbejder på. Jeg ved ikke hvorfor der er så få kvinder, der arbejder inden for musikken og jeg er egentlig også ligeglad. **Jeg forholder mig til om folk kan det de skal, og er fuldstændig ligeglad med deres køn. Jeg tror i virkeligheden, at jeg er kvinde nok til det jeg laver og har ikke brug for flere!**

Finanslovskæledæggen

Der har været en del snak om din status på finansloven...
Er vi ikke snart færdige med det her interview!! Nej, jeg kan roligt sige, at det har betydet alt i denne periode. Det har betydet, at jeg for første gang i den tid, hvor jeg har forsøgt at leve af at spille musik, har haft ordentlig tid til at arbejde med min musik. Jeg har ikke behøvet at gå ud og tage alle mulige jobs, og har stadigvæk kunnet betale min husleje. Jeg har fået mulighed for at afprøve en masse ting, som ikke nødvendigvis skulle bruges her og nu, og fået tid til at dygtigøre mig på mine instrumenter. På den måde tror jeg, at de tre års støtte, giver mere end de tre år på længere sigt.
Du er på et stort pladeselskab, kunne du ikke have fået de samme rammer og betingelser af dem?
Hvad skulle jeg have levet af de sidste 2 1/2 år! Jeg tror, det er sådan, at hvis man forventer, at der skal komme noget nyt og spændende musik ud fra Danmark, der ikke nødvendigvis er bundet op på en kommercialisme, der siger 100.000 solgte plader, så er man nødt til at støtte det. Kig lige på mulighederne herhjemme, man må se i øjnene, at der ikke er penge nok at tjene, og så tænker jeg altså ikke på store limousiner og den slags. Jeg syntes bestemt, at det er en officel anerkendelse, som det ville være fuldstændigt åndsvagt ikke at være stolt af. Fordi popindustrien er sådan en massekommunikerende branche bliver der enorm fokus på sådan nogle legater. For eksempel bliver der ydet store offentlige summer til billedkunstnere som den brede offentlighed aldrig hører om, eller tager stilling til. **Hvis folk har ondt i røven over, at jeg har fået de penge er det deres eget problem.** Jeg har da også betalt en masse skat gennem årene og selvfølgelig bliver pengene kanaliseret ud til en masse ting jeg ikke har lyst til at støtte, men det kommer jeg da til alligevel.

Her slutter seancen, og som et lille minde fra denne frokost, der helt tilfældigt fandt sted på Ida Davidsen Restaurant, lød regningen for 4 stykker smørrebrød, 3 vand og et glas vin på 445 kr. Sådan kan det gå, når man ikke passer på.

KØB JULEGAVERNE NU - OGSÅ TIL DIG SELV!

ALAN PARSONS "On Air"

Storslået nyt konceptalbum fra millionsælgeren ALAN PARSON. Med albummet følger uden ekstra beregning en CD-ROM, der visuelt følger albummet fra nummer til nummer og desuden indeholder mange spændende ting, der alle er relaterede til temaet 'LUFT' (verdens bedste sky surfer, Apollo-opsendelser etc.). Guf for gamle fans - nye kan begynde her!

DENNIS LOCORRIERE "Running With Scissors"

DENNIS LOCORRIERE var den stemme man husker fra DR. HOOK & THE MEDICINE SHOW. Nu er han kommet med et flot soloalbum, hvor han selv har skrevet alle numrene - på nær Shel Silversteins klassiker "Sylvia's Mother", som han har med i en flot akkustisk version. Nej Dennis har ikke klap for øjet - men han synger fedt!

HVID SJOKOLADE "Så'n Er Vi"

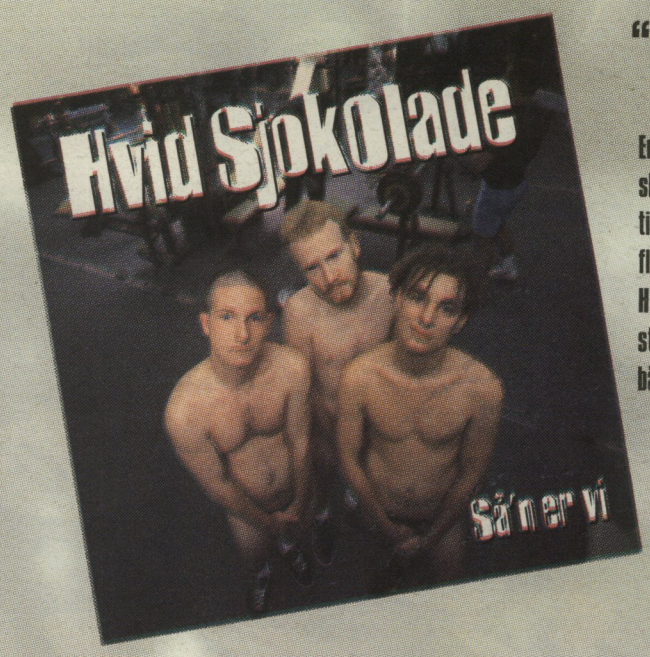

En af årets ubetinget fedeste danske rap/hip hop udgivelser. Tag med til Sjokoladeland, hvor sjokoladen flyder med humor og selvironi. HVID SJOKOLADE er et af de hotteste navne lige nu! Albummet fås både på CD og vinyl.

SCANDINAVIAN records

Superpelsede retro-rockere

Den walisiske gruppe Super Furry Animals synes selv, at deres første album Fuzzy Logic er temmelig retro og hylder fortiden for meget, men gruppens næste plade bliver mere moderne og mere eksperimenterende, og om ti plader vil gruppen begynde at skubbe til de musikalske grænser, lovede de GAFFAs udsendte på deres svært forståelige engelsk med kraftig walisisk accent.

Af Anders Reuss Foto Morten Larsen/Schiller

Pelsdyrene på Stengade 30

Fuzzy Logic er et begreb fra computerverdenen, der betegner en teknik, hvor maskinen tænker som et menneske. Det er også titlen på den walisiske gruppe Super Furry Animals' debutalbum, der blev udsendt tidligere på året. Det er en plade, som placerer sig i forlængelse af en grundigt gennemprøvet engelsk rocktradition med grupper som Stone Roses og Oasis som fikspunkter. Super Furry Animals' bud på en opdatering af den velkendte formel går i retning af syrede effekter, utraditionel instrumentering og humoristiske indfald.

De fem knægte i Super Furry Animals er mellem 20 og 26´er gamle, og selvom de spiller rockmusik mødte de hinanden omkring technomusikken. Det var i slutningen af firserne hvor acid-house-bølgen rasede.

-Techno fik en masse folk fra traditionelle rockbands til at gå på klubber, og det har kun hjulpet os. Vi var aldrig blevet dannet, hvis vi ikke havde lært hinanden at kende til raves, fortæller sangeren og guitaristen Gruff Rhys, da jeg møder ham på Stengade 30 i København. Jeg interviewer ham sammen med bandets anden guitarist Huw Bunford, og de er begge meget trætte. Mens den ene svarer på et spørgsmål sover den anden, eller læser i mit Melody Maker. Begge taler så lavt, og med så stærk walisisk accent, at jeg faktisk ikke forstår, hvad de svarer på mine spørgsmål. Men jeg lader som ingenting, og sætter min lid til båndoptageren...

Super-eklektiske pelsdyr

-Da vi blev dannet for cirka tre år siden var guitarscenen og den elektroniske scene begyndt at nærme sig hinanden. På det tidspunkt lyttede vi meget til Spiritualized og The Aphex Twin. Men samtidig var vi meget interesserede i klassisk popsangskrivning. Så på en eller anden måde prøver vi at kombinere de to ting. Vi er meget eklektiske. Vi prøver at kombinere alt det, der er godt. Men det er vigtigt for os at skrive klassiske tidløse sange. Vi er helt vilde med Tortoise, som blander traditionelle rockinstrumenter med techno, men vi prøver ikke at lave det samme som dem. Vi er mere til traditionel sangskrivning med eksperimenter ind over. Vi er en lyrisk gruppe. Vi synger, siger Gruff Rhys.

-Vi prøver at finde en ny formel for at blande traditionel rockmusik med elektronik. Vi gider ikke gøre det på den forudsigelige måde med samplede trommer og den slags. På vores album har vi gjort det på en meget underspillet måde. Der er masser at teknologi på alle sangene, men det er umuligt at afgøre, hvad det er vi har gjort, siger Huw Bunford.

Et band med lange tidshorisonter

På *Fuzzy Logic* resulterer Super Furry Animals' idé om at blande traditionel rocksangskrivning med musikteknologiske eksperimenter i noget, der mest lyder som traditionel engelsk (indie)rockmusik. Eksperimenterne ligger ovenpå musikken som glasuren på en kage. Det er grundliggende bare rock tilsat fjollede kor og psykedeliske effekter. Og Gruff Rhys og Huw Bunford er helt enige i min iagttagelse.

-Der er ikke noget mystisk eller avantgarde over det vi laver. Det er egentlig temmelig retro, men på vores næste plade bliver vi mere moderne og mere eksperimenterende. Vi er meget stolte over vores debutalbum, og vi synes, det er meget opfindsomt, men jeg synes, det hylder fortiden for meget. Det er kun vores første plader, og om ti plader vil vi begynde at skubbe til de musikalske grænser, lover Huw Bunford.

Psykedelisk musik er i høj grad vores udgangspunkt, men i øjeblikket arbejder vi meget med sangskrivning. Vi bruger meget traditionelle sangstrukturer, men prøver at få nogle flere lag ind i det. Vi prøver at lave musik uden nogen regler, siger Gruff Rhys, der ligesom Huw Bunford regner med at lave rigtig mange plader...

I stedet for at prøve at tækkes det store publikum, er det bedre at lade dem vænne sig til bandet over ti albums. Vi er på en musikalsk opdagelsesrejse. Vi vil lave fantastisk musik, og det vil tage mange albums for folk at vænne sig til det, siger Gruff Rhys.

Techno-tank'en

I sommer fejrede Super Furry Animals deres succes ved at købe en brugt kampvogn. Investeringen var lige dele publicitystunt, fredsdemonstration og kådhed. Og ikke mindst gav tank'en bandet afløb for deres techno-tilbøjeligheder.

-Vi installerede et 6000 watt lydanlæg i tanken, malede den blå og skrev "FRED" på siden af den. Og så puttede vi lyserød anti-camouflage på, så den ikke var til at overse. Vi hader militæret så tank'en var et anti-militær statement. Her i sommer havde vi den så med rundt på festivaler, hvor vi spillede til raves hele natten på campingarealerne. Nu har vi solgt den til Don Henley (den tidl. trommeslager i The Eagles, red.) for at købe et endnu større militærkøretøj til næste år. Helst en flytransporter. Tank'en står nu i Don Henleys have i Beverly Hills, fortæller Gruff Rhys, inden han atter fordyber sig i Melody Maker.

Jeg havde glædet mig til at høre historien om Super Furry Animals' tank, og nu synes jeg det er tid til at udspørge gruppen om deres forhold til techno.

-Det har jeg altså lige siddet og forklaret dig for fem minutter siden, protesterer Huw Bunford, og ser fornærmet ud.

-Nå, men så tak for interview, siger jeg, og går hjem. Spændt på, hvad mit bånd gemmer af overraskelser.

Prøvetiden er overstået

-Sandmen var nok kommet til det punkt, hvor vores goodwill var ved at være på retur. Den opbrugte goodwill slæbte vi så med ind i Nerve. Det betød, at visse dele af pressen var parat til at slagte os inden vi overhovedet var kommet igang, siger Allan Vegenfeldt fra Nerve, der langsomt er ved at omvende kritikerne.

Af Henrik Tuxen
Foto Per Houby

-Selvfølgelig bliver man berørt af at blive hængt ud som en totalt latterlig nar i et af landets to største formiddagsblade, det er da en flov fornemmelse. Men det er jo bare én persons indtryk og meget et resultat af avisens linie. Vi har da et lidt anstrengt forhold til visse dele af pressen, på den anden side er der aldrig en dårlig anmeldelse, der har holdt mig som musikfan fra et band, jeg selv kan lide. Problemet er når kritikken er fuldstændig usaglig. Jeg håber, at dem, der har haft brug for at få afreageret, er kommet over det nu, og at folk er parat til at koncentrere sig om musikken.

Allan Vegenfeldt tænker tilbage på en anmeldelse af et af bandets første koncerter i et unavngivet dansk formiddagblad, der ikke ligefrem karakteriserede Nerve som det nye orakel på den danske rockhimmel.

-Anmeldelserne er også blevet gradvist bedre, måske hænger det også sammen med, at vi er blevet bedre til at spille, lyder det smilende fra bassist Ole Wennike, Allans gamle makker fra Sandmen dagene.

Gaffa møder et fuldtalligt Nerve, i færd med at lægge sidste hånd på debut-albummet *Speedfreak Jive*. Udover de to prominente ex-Sandmen medlemmer, drejer det sig om guitaristen Stefan Moulvad, og de to tidligere medlemmer af det ligeledes opløste Excess Bleeding Heart; Alex Puddu (trommer) og Morten Hansen (keyboards og programmering).

Ancienniteten følger ikke med

Var det ikke svært at slippe en succes som Sandmen?

- Det kom meget bag på mig og jeg skal da ærligt indrømme, at jeg var i lidt af et "state of panic" da bandet pludselig gik i opløsning. Vi var vant til store turnéer og fine forhold, og på det første job med Nerve kørte vi i en gammel udbanket øse til Fredrikshavn i 10 graders frost med en gasbrænderovn og døre, der ikke kunne lukkes. Det har da været hårdt at starte forfra, for vi har måttet erkende at ancienniteten ikke bare automatisk følger med, lyder det fra Ole Wennike.

- Det stod klart, at vi personligt var på vej i forskellige retninger i Sandmen. Når man kan sidde 10 timer i en bus uden at tale sammen, så er der et eller andet galt. Så er det sgu sjovere at køre til Frederikshavn i 10 graders frost, mener Allan Vegenfeldt.

Sandmen og Excess Bleeding Heart stammer fra to vidt forskellige musikalske scener, alene derfor er Nerve en meget overraskende og spændende fusion. Men ifølge Alex Puddu er der flere lighedspunkter mellem Sandmen og Excess Bleeding Heart end man umiddelbart skulle tro.

-Sandmen udgav *Gimme Gimme* i 1991 med klar inspiration fra bands som Happy Mondays og Stone Roses. Jeg syntes, det var en genial plade, der matchede den mere rock/punk-agtige stil Excess Bleeding Heart havde dengang.

- I Excess Bleeding Heart tog maskinerne måske lidt for meget overhånd. Jeg har fået meget mere af spilleglæden tilbage i Nerve, og jeg synes, at Alex spiller meget mere frit på sine trommer nu. Jeg har også erkendt, at mange af de ting jeg før ikke troede kunne bruges, virker fint i Nerve, supplerer keyboard og programmeringseksperten Morten Hansen.

Rock og disco har samme puls

Den klassiske rockguitarist Stefan Mulvad, der var turnéguitarist hos Sandmen de sidste par år af bandets levetid, har også nydt at komme i selskab med dance-eksperterne fra Excess Bleeding Heart.

- Dét, at alle har forskellige kvaliteter og forudsætninger er virkeligt spændende, og det kommer der mange overraskende ting ud af. Jeg kan sidde med et guitarriff, jeg måske selv ville have kasseret, men så kommer Morten og lægger en eller anden samplet dance-baggrund til, og så lyder det pludselig fuldstændig anderledes. Jeg har fundet ud af, at meget af indholdet i rock og disco har den samme puls, det er bare nogle andre lyde og andre ting man spiller på.

-Jeg blev venner med Morten og så, hvordan han arbejdede. Jeg blev utrolig fascineret af, at man kan tage en stump fra en gammel plade, sample det og selv spille over det. De fælles berøringsflader og musikalske interesser er sikkert også grunden til, at vore veje krydsede hinanden. I stedet for at fokusere på de forskelle, der er imellem os, koncentrerer vi os om de lighedspunkter vi har. Hvad vi hver især kan bidrage med, og hvad vi kan lave sammen, siger Ole Wennike, der sammen med Morten Hansen var initiativtager til Nerve.

Prøvetiden er overstået

I udgav en EP i foråret...

-Det var for at have et grundlag at spille live på, noget at hænge navnet op på. Nu har vi en bandhistorie og er blevet meget mere sammenspillede. Den nye plade er meget mere gennemarbejdet, og vi føler virkelig, at det går fremad for os. Vi har spillet tre gange i Århus, første gang var der 250 mennesker, næste gang 350 og her sidst var der 600, og koncerten på årets Midtfyn festival tror jeg godt man kan kalde vores gennembrud, siger Allan Vegenfeldt.

Den herboende italiener Alex Puddu, slutter interviewet af på behørlig manér, med følgende ublu kommentar om sig selv og sit band.

- Der er da andre gode trommeslagere og andre gode bands i Danmark, men jeg har altid været mit eget idol, og jeg synes altid, at jeg har spillet i Danmarks bedste band. Før var det Excess Bleeding Heart, og nu er det Nerve.

Holstebro Højskole

4 måneder fra januar

Klassisk musiklinie: Individuel undervisning, korsang, sammenspil,musikhistorie, teori, hørelære mm.
Teaterlinie: Teori, dramaturgi, skuespillerteknik, værkgennemgang, teaterproduktion.
Rytmisk musiklinie: Sammenspil, improvisationsteori, arrangement, komposition, lydstudieteknik mm.
Kunstlinie: Maleri, tegning, keramik, farve - og formlære teori,museumsbesøg mm.
Fællesfag: Filosofi, bevægelse, demokrati, folkemusik, international orientering, litteratur, kor mm.
Fællesarrangementer, foredrag, studierejse.

Ring eller skriv efter brochure
HOLSTEBRO HØJSKOLE
Bisgårdmark 18, 7500 Holstebro Tlf. 97 42 48 22

Psykologi og eksistens, gymnastik, livsanskuelse, edb, rocklyrik, religionsfilosofi, idræt, yoga, litteratur, medicinsk etik, foto, keramik, kosmologi, musikforståelse, rytmisk sammenspil, børns virkelighed, tekstil, kultur og livsform, film-/mediekunskab, krop og sjæl, filosofi, tegning, kunstforståelse, drama, vævning, Danmarks- og kulturhistorie.

4 mdr. fra januar.

Sjællands ældeste højskole i nye venlige bygninger
Revirer skoleplan

Grundtvigs Højskole Frederiksborg
3400 Hillerød ERLING CHRISTIANSEN 42 26 87 00

lad livet blomstre
-tag på højskole

Et højskoleophold er en oplevelse for livet.
Du møder nye mennesker, får nye impulser, du tilegner dig nye færdigheder og ny viden.
På Kolding Højskole kan du vælge mellem disse liniefag:

PERFORMANCE
MUSIK
LEVENDE BILLEDER
FORM OG BILLEDE
GLOBAL GARDENER

Kursusstart 1997:

12.01.	22 uger
23.02.	16 uger
24.08	16 uger
19.10	8 uger

Vil du være en del af et levende fællesskab? Så begynd med at få vort program tilsendt. Ring nu på tlf. 7553 0600

Du kan stadig nå at komme på højskole i 96. Opstart 20.10.- 8 uger

KOLDING HØJSKOLE
Skovvangen 18 · 6000 Kolding

Ole i badet
se side 28

Efter pausen

Selvom det danske landskab reder op til en smuk vissengul efterårsdepression, er der ingen grund til at fortvivle. C.V. Jørgensen er på vej landet rundt med 20 års fremragende sange i kufferten. GAFFA var med på en lytter i øvelokalet før turnéstarten.

C.V. Jørgensen - en hel del nærmere Gud

Af Lars Nielsen

Foto Morten Larsen/Schiller

CV Jørgensen er ikke tilfreds. Overhovedet ikke. Han er nærmest frusteret over, hvad der sker. Eller rettere ikke sker i sangen *Sæsonen Er Slut*, som netop er klinget ud, efter at bandet for anden gang den dag har prøvet at løfte numret op til koncertform.

-I spiller anderledes end i går. Der er for meget easylistening over den måde vi spiller på. Der er noget med bassen og trommerne....Skal vi ikke bare gå lige på? spørger C.V. Jørgensen fra sin høje stol foran de fem musikere.

Og for tredie gang lyder: *Endnu et party, endnu en fest, endnu et glas har du tømt...* ud i det dagligstuestore øvelokale, som ligger i Frihavnens Pakhus 11. I stedet for hjørnesofa og reoler er lokalet møbleret med instrumenter, forstærkere og mikrofonstativer. Gulvet er fyldt med en spaghettiagtig forvirring af ledninger, og pynten består af fyldte askebærge, halvtomme cola- og ølflasker og heltomme kaffekopper. På de fugtplettede vægge hænger gamle plakater med Herbie Hancock og Big Fat Snake. Et godt sted at spille musik.

Hyggesløv stemning

Da nummeret går i stå, finder C.V. en cd frem. Han sætter *Sæsonen Er Slut* på, skruer op og kikker opfordrende på bassisten Knut Henriksen og den anden CV-veteran trommeslageren Gert Smedegård, som for at sige: *det er den energi, vi skal have frem drenge!*

Efter en kort diskussion enes bandet om at prøve et andet af de gamle numre fra C.V. Jørgensens imponerende sangkatalog. Aske Jacoby slår an til en rå version af den syrede *Flik Flakker* fra 1975 udgivelsen *T-Shirts, Terylenebukser & Gummisko*. Men først, da den nye mand, percussionisten Rune Olesen, støtter Jacoby's guitarsolo med en raspende Shekeré (en stor rund tingest beklædt med en slags perler), løfter sangen sig op af øvelokalets lidt hyggesløve stemning og lyder som et rigtigt rocknummer. Efter fem gange *Flik Flakker* holdes der pause, og det ser ud som om bassisten og trommeslageren trænger til den. Hele bandet trækker ud i det aflange køkken, som er en ungkarl værdig. Ti-kroner fiskes frem og ølautomaten plyndres med stor tilfredshed.

-Har I jetlag? driller C.V. og griner til Knut Henriksen og Gert Smedegård, som lige er fløjet ind fra Herning.

På tur med 20 års rockhistorie

At opleve et band i øvelokalet er som at træde ind på privat område. Det er C.V. Jørgensens musikalske dagligstue GAFFA er på besøg i, og det sker kun, fordi bandet skal på en landsdækkende turné, som starter den 30. oktober i Greve og slutter halvanden måned senere i Aalborg. I alt skal bandet spille omkring 30 koncerter. Men det er ikke for at promovere en ny samling sange, at C.V. har løst billet til de danske landeveje. For nylig udkom dobbeltcd-opsamlingen *Skygger & Magi* med undertitlen *Syregrønne Evergreen's 74-94*. De to cd'er indholder næsten 160 minutter musik og 35 numre, fra *Sort Vinter* til *Skygger Af Skønhed*, og det er fra denne livgivende, ætsende og smukke bunke sange C.V. sætter repertoiret sammen. De fem musikere og sangeren selv skal simpelthen på tur med 20 års dansk rockhistorie, og som C.V. selv beskedent udtrykker det:

- Det burde gå hen og blive en oplevelse.

Og det er åbenbart en oplevelse at komme med på en C.V. Jørgensen turné. Teknikere, tourmanagere og musikere står nærmest i kø for at hoppe ind i bussen. Rygterne om hyggen, samværet og kammeratskabet blandt de folk, som er med rundt har spredt sig i branchen, og gjort en koncerttur med C.V. til noget de fleste gerne vil prøve.

-Der er god kemi i bandet, så enkelt er det, og den hænger ikke på træerne nogen steder, siger C.V. Jørgensen, som heller ikke er i tvivl om, hvorfor kemien er så god.

-Det er en speciel oplevelse at mødes og spille sammen igen. Det er lidt over et år siden vi var sammen sidst. Så vi har gået og glædet os som små børn til at spille musik igen, forklarer han.

Så ser vi, hvad der sker

Da bandet går i gang med *Louie's Band* (1975) efter pausen er stemningen steget. Det gamle nummer rykker i en forrygende ny og funket udgave, og C.V. griner tilfreds til de fem tændte musikere. Efter en enkelt smuk og smertefri gennemspilning af *Det Regner I Mit Hjerte* (1988), sætter C.V. en cd på og skruer op for *Lokomotivation* (1988). Så lyder spørgsmålet: Hvad gør vi?. Vi har et tempo, men hvor meget eller hvor lidt knald skal der på?.

-Vi lader Gert tælle for, og så ser vi hvad der sker, foreslår Aske Jacoby. Tempoet slås an, og de forskellige musikere falder efterhånden ind, mens C.V. begynder at synge: *Jeg venter under uret på ubestemt tid med hatten fuld af ubegrænset tid....* Pludselig hæver nummeret sig op og svæver under det rustplettede loft. Aske Jacoby har fundet en guitarfigur, som skyder hele bandet derud, hvor sangen får nyt liv, og det kan mærkes på alle.

-YES, hvor er I dygtige, og hvor er det genialt Aske, råber C.V. begejstret, da numret slutter.

Efter et par gode gange mere med *Lokomovitation* begynder de seks beboere i den musikalske dagligstue på *I En Blågrå Kupé*, og C.V. synger: *Computer Charlie er en helt almindelig mand og han ta'r toget ind til City hver dag....* Om 14 dage starter turneen.

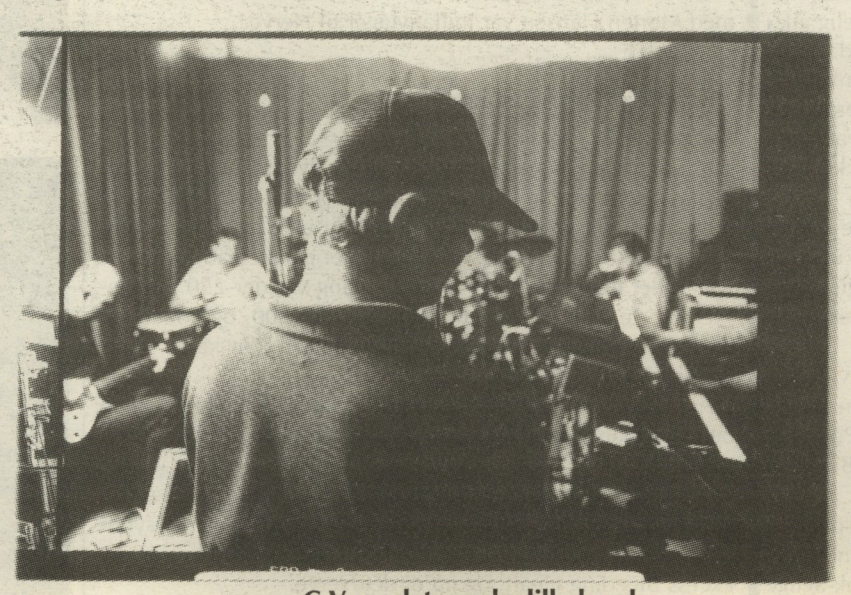

C.V. og det ganske lille band

SANNE
SALOMONSEN
"1996"

ÅRETS DANSKE ALBUM
- PÅ DANSK

Incl. hitsne
"Den Lille Løgn"
&
"Gadebarn"

Virgin

OBS: NYT COVER

SKUNK ANANSIE

"Paranoid & Sunburnt"

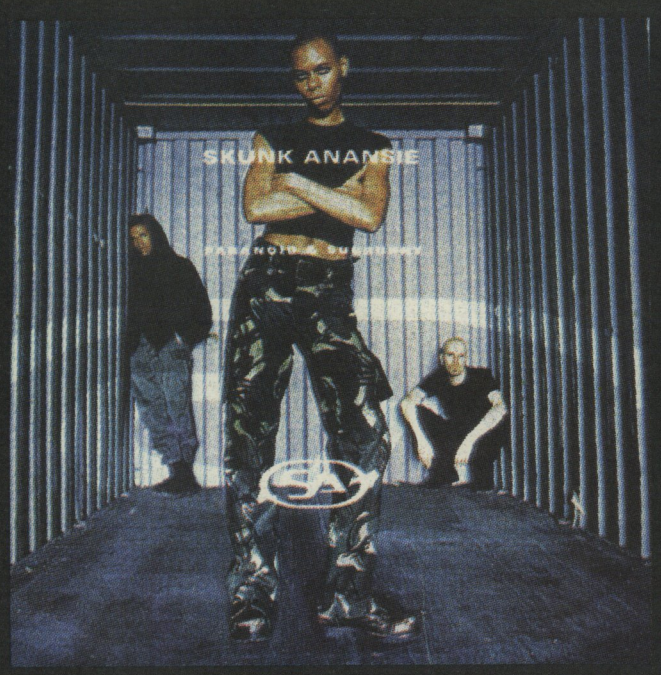

SKUNK ANANSIE slog igennem med "Weak" og indtog Danmark i flere omgange: Pumpehuset, Den Grå Hal, Roskilde Festivalen og i 1997.....!!! Albummet indeholder også singlerne "Selling Jesus", "I Can Dream", & "Charity"

"Stoosh"

"STOOSH" - Helt nyt album med SKUNK ANANSIE. Med singlen "All I Want" og bla. "She´s My Heroine", "Infidelity (Only You)" & "Twisted".
Råt og smukt, bragende og følt, melodisk og energisk!!

Virgin

Vi frår fo

Jazzy H´s mikrofonprøve lyder som en småfed astmatisk måge i en jetmotor

Af Lars Blackmore

-Peyk er faktisk på skrump, afslører Bossy og Jazzy på Helsingørmotorvejen. Holdets *grand old man* er på det obligatoriske helsetrip, nu da han har rundet de 30. Til gengæld er han den eneste af de tre, der stadig er ungkarl. Godt nok er barnesædet foran i Jazzmandens bil tomt netop nu, ligesom kravlegården oppe i Bossy´s lejlighed, men begge dele fortæller med al ønskelig tydelighed, at 80'ernes pionérer gi'r den som voksne og følsomme mænd – og fædre på 26 og 28 år.

-Vi ser ikke meget til resten af den danske rap-verden, konstaterer Bossy og tilføjer, at Hustlerne ikke har noget problem med at være lidt uden for det selskab.

-Vi kommer jo fra grafitti i modsætning til de andre. Vi passer os selv, det passer os fint. Vi tanker cola og guf, og klokken otte går det løs i øvelokalet med svampemalede vægge og flere tusinde æggebakker på lager.

Orv, se, de har fået BB King til at spille guitar!

Der står en kæk fætter med initialer på skjorten og spiller den svedigste guitar – O.J. (Ole Jensen) kan få enhver blå M&M til at smelte i hånden. Samtidig er han alt-mulig-manden, der skal bygge carport og veranda på en 250-liters flightcase, så Peyk's Mac, Playstation og Akai sampler kan drage på turné i én og samme box.

Når man ser – og hører – O.J. spille, ryger tanken i højere grad til Mojo end MC Einar. Det er lidt forvirrende med al den sumpede blues, for er det ikke det bedst sælgende danske rap-band, der øver hér?

Det er også sært at se en mand sidde og stemme en conga med en gaffelnøgle i et hip-hop øvelokale. Som Michala Petri med et plekter – det går bare ikke sammen. Men Rasmus Bjarnov passer nu alligevel meget godt ind, for når alt kommer til alt er Hustlers ikke hip-hop. Ikke som det tales i Hillerød og på Amar'. Det er noget andet – noget mere, vil de vel selv mene.

Børge Wagner look-alike

-For længe siden, før de første dinosaurerer, før fiskene var steget op af vandet, før de to-cellede organismers tid, regerede ur-fuglen på jorden. Den flakkede omkring og sagde *BBWWAAARKKKK!* Jazzy H's mikrofonprøve lyder som en småfed, astmatisk måge i en jetmotor, og tredje gang han forsøger at fortælle myten om ur-fuglen forbarmer Peyk og Bossy sig over os alle og stopper ham.

Peyks sampler tæller for, og syv mennesker istemmer en uropførelse af *Bla Bla Bla* live. Når man tænker på, at det er første gang, går det faktisk forbløffende godt – og lyder rimelig fedt. Nu skal den så rettes til.

-Ole, du må ha' nogle flere lyde i den guitar, kræver Peyk og begynder selv at skrue på alle Fender'ens knapper.

-Kan du ikke jokke på nogle af dine pedaler?. Han stiller sig som en anden t-shirt klædt Børge Wagner midt i lokalet og dirigerer percussion, guitar og bas med vildt gestikulerende arme. Bedre, meget bedre.

-Øh, i virkeligheden har vi jo aldrig været i en øver før, konstaterer Bossy lidt efter med et smil, -så jeg ku' godt li' at vide om det virkelig skal være så højt? spørger han og kaster et blik på O.J.s nyindkøbte 70'er-beige Marshall-forstærker. -Ja, det er altså mest jer fra MC Einar holdet, jeg spør', for I har vist engang øvet, ikke? Studieløverne Bossy, Jazzy og Peyk er løbet ind i nogle go'e, gammeldags 1-2-3-spil musikere, og der er nogle ting, der lige afklares.

Spillemændene O.J. på guitar, Rasmus på percussion og endnu en Rasmus på bas tilfører Hustlers en masse liv. Hvor numrene på CD'en kan forekomme lidt tamme og overpolerede efter et par gennemlytninger, får de her dynamik og spræl. Og så er det altså ikke hver dag man får fornøjelsen af en følt, intens guitar-solo, der suppleres med scratch og en samplet 808'er. Endnu en gang vil Hustlers være diskret nyskabende, og det lover godt for live-oplevelsen af *Fuld af løgn*.

Kun de færreste ved, at vejen til det forulempede Randers går via Helsingør. Men det er ruten, når man er Østkyst Hustlers og skal på sin første turné nogensinde. Hidtil har de kun optrådt live i *Strax*, og ved sidste års Grammy-uddeling, så der er meget, der skal afprøves, indøves og lægges på plads. Især når man vælger, at gøre hip-hop'en helt live – altså have rigtige, levende musikere på scenen.

Fisse

Det skægge lille ord på fem bogstaver, der betyder så meget for så mange unge mænd. Folk har brokket sig over, at Hustlers ikke *tør* sige det på *Han får for lidt*. Det rådes der bod på live, hvor Peyk som en forårskåd gymnasiedreng med den halvfede blafrende i morgenbrisen råber *fisse* hver gang lejligheden byder sig for. Det bli'r selvfølgelig for meget til sidst, men når alt er klar får vi sikkert lige tilpas.

Der knokles med SyQests i et forsøg på at proppe sampleren med de rigtige beats. *Buggedibeat* er allerede blevet gjort længere, men nu truer den lille jingle-agtige ting med at blive et selvstændigt nummer, og Peyk overvejer at sætte endnu et vers på. Bossy vægrer sig.

-Jeg ka' ikke ha' ret meget mere rap i hovedet, forklarer han, og vifter med coveret til *Fuld af løgn*. -Jeg skal ha' lært alle dem her først, og så er der den lange rap og Ah, dér!" *Buggedibeat* bliver ligesom *Frederiksberg Blues* lagt til side for en tid. Da Bossy's stemme så til sidst opgiver ævret går Peyk ind og overtager hans plads bag mikrofonen.

Hustlers havde faktisk kun skrevet 10 af de 12 numre på *Fuld af løgn*, da de gik i studiet, *Hey-ho* og *En latterlig morgen* blev lavet mens de hærgede i Werner.

-Det er det dér med disciplinen, konstaterer Jazzy med et skuldertræk. -Vi skulle jo skrive det under Tour de France, og det var ikke nemt. Vi er enormt gode til bare at hygge os, når vi mødes, men så skal tingene jo laves, når man kommer hjem, og det du'r ikke rigtig.

I øveren arbejdes der målrettet af alle med Peyk som indpiskeren og produceren, der sørger for, at der nås resultater og træffes nogle valg.

Jeg vil vide, om liveudgaven af *Håbløs* får en lækker, akustisk bas som på CD'en, men Rasmus Hoff Müller har kun sin elbas at gøre godt med. Han tester tre-fire forskellige settings før han rammer den rigtige, dæmpede sound, der vækker begejstring hos resten af holdet.

Memphis Soul Stew

Da DJ Jan forsøger sig med velmente små raslelyde på *Penge ind på torsdag* lyder det som Rytmisk Aftenskoles hjælpeklasse.

-Du besidder ikke rigtig funken i dag, hva'? spørger Peyk grinende, da hele bandet er gået i stå af bar' musikalsk medfølelse. Jan sniger sig tilbage på sin plads bag pitch-kontrollen og diverterer med assorterede cutbacks resten af aftenen.

-Vi er for fede til at køre sampler-beats på det nummer, insisterer Peyk, og selv om alle er enige om, at det er svært med så langsomt et nummer, så prøver de igen.

På *Ik' så meget* kæmper O.J. som one-man råbekor med de skæve beats mellem *fortæl... fortæl... fortæl...* – når det så virker, holder det herre. Men nummeret mangler stadig et eller andet. Jeg syns' det minder om en gammel MC Einar-ting, og jeg foreslår en human beatbox. Det var ment halvt i spøg, men et øjeblik efter er Jazzy i gang med mike'n, og det passer perfekt til nummeret. Lidt percussion ind over, Peyk dirigerer tropperne og nummeret svinger. Efter et par vers betragter Bossy bekymret Jazzy og spørger, om læberne nu også kan holde til presset. Jazzy ser ud som om han har tungekysset en Nilfisk, men nikker alligevel bekræftende og får ild på en røg.

Det største og det bedste

Peyk kammer totalt over i *Hey-ho*, hujer og skriger og har det for fedt. Nummeret er blevet forlænget med et nyt vers til Peyks ære, og nu er der også et par drøje hug til Rockers By Choice.

-Det minder mig sgu' om de gamle dage i MC Einar, hvor jeg råbte konstant, griner Peyk og puster ud. Så kaster han sig ud i endnu en revision af sæt-listen og begår en hurtig skitse af scene-layoutet da alle vil vide, hvor de skal stå og sidde under showet.

meget!

Der bliver lagt virkelig vilde planer. Bål, 117 kostumeskift, helikopterlyde og fællessang skal altsammen være en del af showet.

-...Så kommer jeg ind og folk klapper, fordi jeg har været på TV og er kendt, så ta'r vi en rundgang mere, og så kommer rapperne ind og går på, og det er vores fedeste nummer, så folk har travlt med at juble og tænke på, at de kan dø roligt fordi de har set det største og bedste... Peyk er på toppen og stormer rundt i lokalet mens han æder M&M´s i sækkevis. Tingene skal passe, såvel scenisk som musikalsk, og showet bliver delt ind i bidder og stykker, rækkefølgen ændres og numre ryger ind og ud. -Hvor mange gange kan man hive stemningen i salen op og ned?. Spørgsmålet hænger lidt i luften og skaber tvivl om, hvordan man skal ramme balancen mellem de stille, blues'ede numre og de tungere ting.

Ingen rytme i kroppen

-Hvor gør jeg egentlig af mig selv under det hér nummer? spørger Peyk ud i rummet, mens man diskuterer den rundt-om-bålet session, der skal udgøre den akustiske del af showet. -Du sidder da med en pølse på en pind, udbryder O.J.

-Jeg vil altså ikke reduceres til en rekvisit, mumler Jazzy skummelt.

Tanken om et bål på scenen lyder helt vild, og hvis brandmyndighederne får noget at skulle have sagt, så bliver det vel også snarere en udbrændt Nefa-lygte, vi får at se. Men O.J., Michael og Rasmus skal i et par numre ha' lejlighed til for alvor at vise verden, hvad de du'r til.

-Jeg synes, vi fiser rundt i de badekåber lige lovlig længe, konstaterer Bossy lidt efter, og spør' om de ikke kan ha' nogle korte bukser a la rockmonsteret Angus Young på indenunder. Det bliver ved spørgsmålet, det eneste der endnu ligger fast er, at *Hustlerstil* skal fyres af i fuldt Hustler-look som på video'en. Jazzy er til gengæld ikke meget for Peyks danseplaner.

-Jeg har jo ikke rytme i kroppen som jer to, sukker han og tænder en smøg.

-Jamen, så danser Bossy og mig da bare latterligt ved siden af dig mens du *addresser the nation*, udbryder Peyk og sammen med Bossy kaster han sig ud i en grotesk Pulp Fiction rip-off.

Dag 14 f.R. (før Randers)

Da det hele er blevet alvorligt igen fortæller Peyk, at Hustlers netop har fået fat i stand-up komikeren Anders "Anden" Mathesen, der skal stå for opvarmningen på turnéen. Albertslund-drengen er et af de nye, unge navne i humorbookerne FBI's stald.

-Malk de Kojn, Hvid Sjokolade og Humleridderne var så'n cirka de eneste andre rappere, vi ku' tænke os at ha' haft med, men ingen af dem kan eller vil lige for tiden. Vi har allerede sparet lyset væk og har altså ikke råd til det helt vilde, så Casper Christensen og den slags er udelukket, men en stand-up'er passer enormt godt ind i stilen, forklarer Peyk.

Hvor mange ekstranumre skal der være? Hvornår kan O.J. skifte tøj? Kan alle samplersporene brændes ned på en CD? Hvem slukker bålet? Skal *Frederiksberg blues* overhovedet med? Og hvem skaffer de storpattede hippiekællinger? Utallige opgaver skal løses før Hustlerne rykker vestpå. Men hér midt i oktober ser det største problem faktisk ud til at være Bossys stemme, der slet ikke er på toppen. Han blev opereret for nylig, og huserer for tiden hos stemmeguruen Cathrine Sadolin for at komme i form til turnéen.

Bossy og Peyk danser synkron-latterligt

-Hun siger, jeg skal lære at synge med overdrive, konstaterer Bossy og ser lidt bekymret ud. Der indkaldes til 3-4 øvesessions før generalprøven i Pumpehuset.

Det er blevet midnat, og på vej ud af døren efter fire timer i selskab med de her fjollede, forvoksede teenagere spørger jeg, om alle i grunden får nok. Men af én eller anden grund ender diskussionen bare med, at alle samstemmende konstaterer, at Peyk i hvert fald er den bedste til at slikke fisse. Men han er sikkert *Fuld af løgn...*

THE MEGAPHONES

DEBUT ALBUM UDE PÅ CD NU!

INCL. RADIOHITTET
"FOLLOW ME THROUGH THE RAIN"

The Megaphones er en yderst interessant konstellation.

Jens Rud, Anders Valbro og Lars Thorup.
Du kender dem måske bedre som 3/5 af Dodo & The Dodo's.

De 3 herrer har realiseret et sideprojekt, de altid har drømt om.
Eksklusiv pop af stort format med flydende vellyd – og på engelsk.

10 melodiøse popnumre.

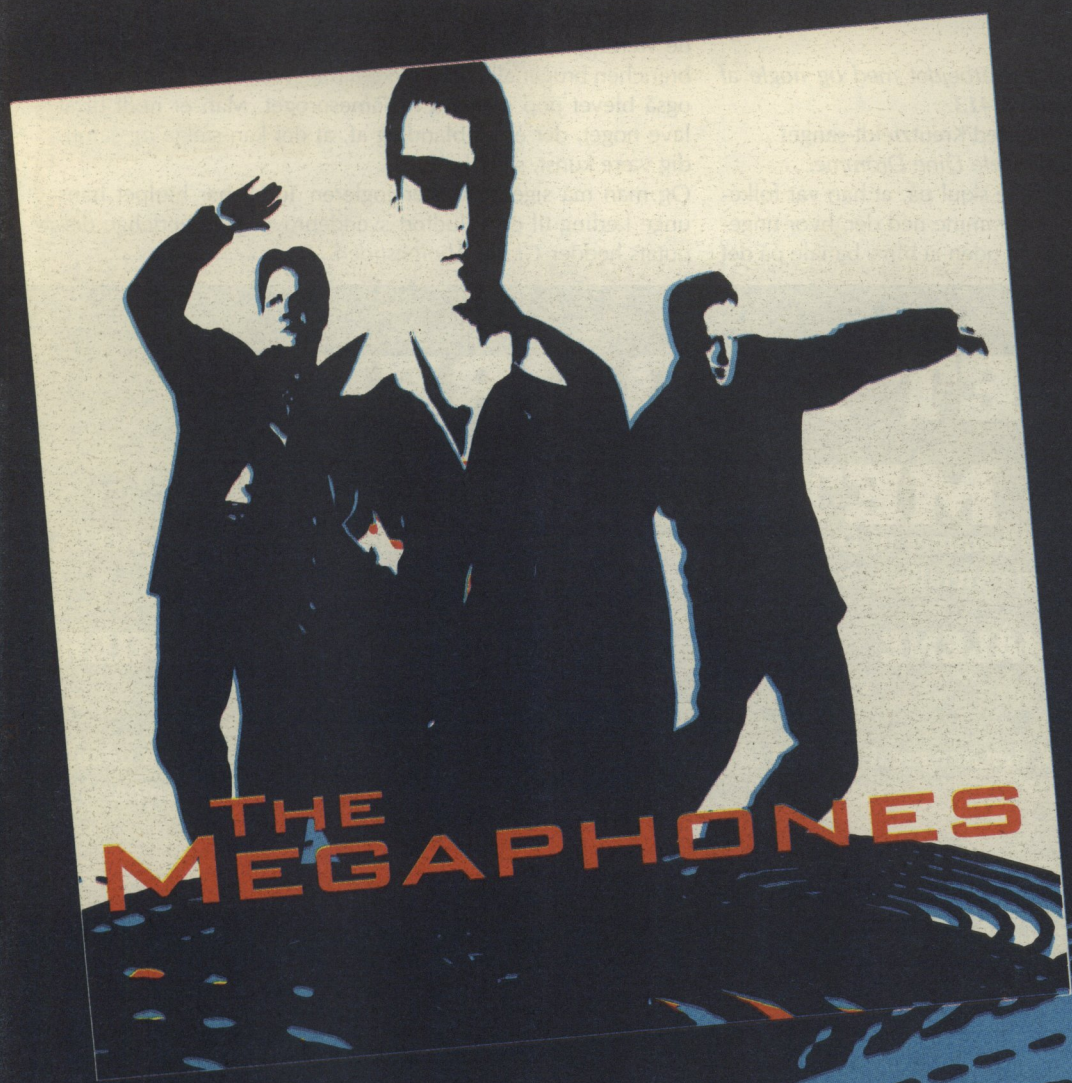

TITANIC

professor tribini går til sampleren

Halfdan E. har spillet her, der og allevegne, men de to cd'er med Dan Turèll er for første gang hundrede procent ham selv. Blandingen af intelligent pop, samplinger og lyrik kalder han for sin svendeprøve.

Af Morten Buschmann

Foto Lars Blackmore

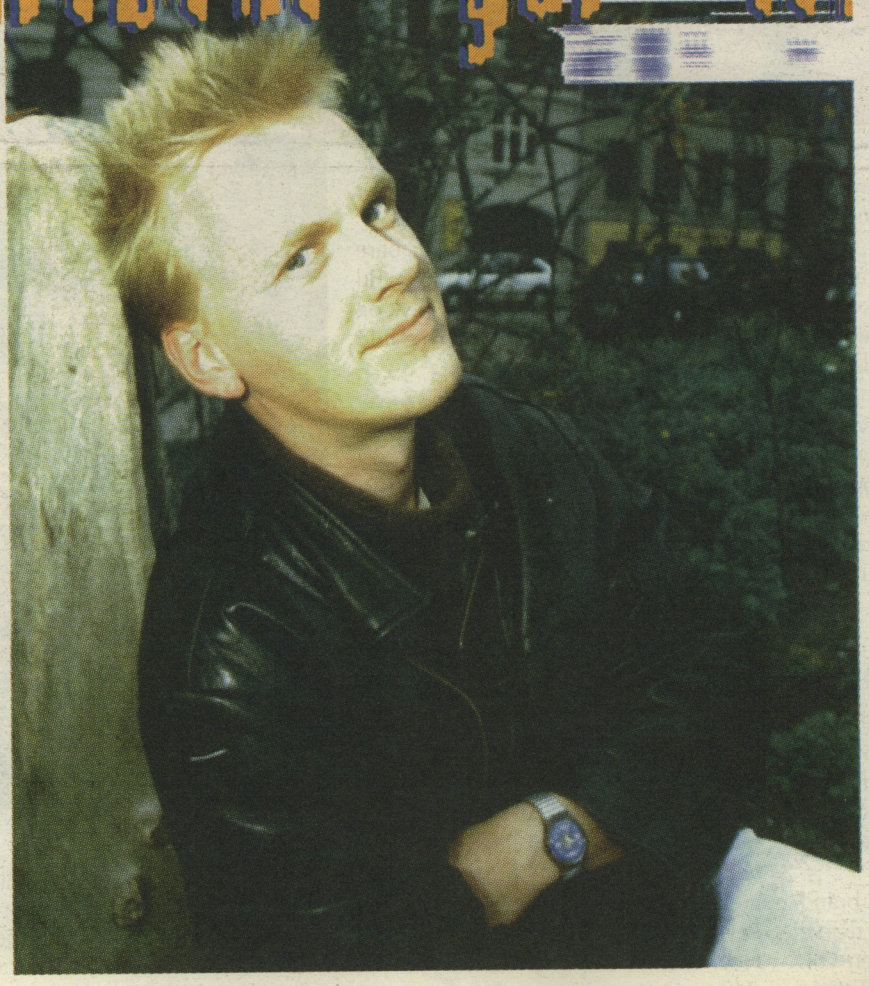

Onkel Danny's små sorte skinnende svirrende swingende ord-soli sæbebobble-sange. Eller: *Tjaldesang og lallevers. Nonsensrim på kryds og tværs. Til konventionel kommers i 19- 8- og-70.* Og i 1993: *Pas På Pengene.* Og den nyeste er netop udgivet i 1996: *Glad I Åbningstiden.* To cd' er med afdøde Onkel Danny og computertroldmand og altmuligmusiker Halfdan E. er det blevet til. Turèll blev kaldt "poesiens professor Tribini", en enarmet sprogtyveknægt. Jeg spørger den lyslokkede musiker foran mig:

Er du også en musiktyveknægt?

-Ja, det var dér vi fandt hinanden. Dan var til jazz. Og jeg er til pop, men dét, at vi begge arbejdede med at stjæle med arme og ben, og så sætte det sammen til noget nyt i en form for raffineret genbrug, det interesserede ham. Og så at man også kunne gøre det med musik, fortæller 31-årige Halfdan E. på en café tæt på hans hjem på Nørrebro. Han er en de mest hotte popproducere i landet, senest med Elisabeth, men også med TV2, Poul Krebs og P3's søndagssatire *Selvsving.*

Multimedieshow på kroen

Undergrundsdigteren, der senere blev hvermands-eje, Dan Turèll, døde 15. oktober 1993. Det er der skrevet side op og ned om, senest i anledning af udgivelsen *Glad I Åbningstiden,* musikalsk konstrueret 3 år efter Onkel Dannys død. Turèll blev, fra at være udskældt af den intellektuelle snob-elite, også populær i popbranchen efter hans død.

-En jysk booker ringede mig op, om ikke man kunne lave "sådan noget med Dans stemme på bånd – et multimedieshow". Jeg hader det ord! Jeg ser foran mig kurver med årsregnskab på store videoskærme. Multimedie dækker bare over det begreb, at der er nogle, der skal have solgt nogle computere og noget nyt smartness, mener Halfdan E., der normalt forproducerer skitser til musikere, og så indspiller live med musikere af kød og blod i studiet. Men de to duo-cd'er er lavet hjemme i hans computerstue med samplinger, keyboards og trommemaskiner.

Samplings-svendeprøve

-Det er egentlig lettere at komponere numre, for sampling tager en helvedes tid. Den første cd tog 1 1/2 år at lave. Først skal man ud og finde pladerne at sample fra, så skal det stykkes sammen, og til sidst er det måske kun 5 procent af samplingerne som er interessante. Og bagefter skal så man komponere ud fra det. Jeg er ligeglad om det sælger 500 eksemplarer eller mindre, for det her er min svendeprøve, hvor jeg så til gengæld har kunnet bestemme alt selv, mener Halfdan E.

Dan Turell var mildest talt ikke nogen god musiker sammen med et band. Han kunne kun finde rytmen helt alene med skrivemaskinen.

Hvordan fik du ham til at swinge?

-Rytmisk kan Dan ikke passe ind. Han læste sine digte op, og det har jeg så lyttet til en million gange, og fået trommerne til at passe.

Har du så siddet med computeren og kvantiseret? (Flyttet ordene rytmisk, – red.)

-Nej, ikke meget, Dan swingede alene. Rytmisk har jeg pillet meget lidt. Kun klippet lidt, så der kunne være plads til et omkvæd og mellemstykke.

To folkelige herrer

Både meget af det musik du har arbejdet med og nogle af Dan's ting er havnet på P3's Giro 413...

-Hvilke numre udover nogle Rugsted/Kreutzfeldt-sange?

-Gustav Winckler med Lad Mig Dele Dine Drømme.

-Den gamle skurk! Dan lagde ikke skjul på, at han var folkelig. Vi snakkede meget om det at ramme ned dér, hvor tingene bliver folkelige på det ene plan uden at blive banale på det andet plan.

Men hvorfor samplinger og dancebeats?

- Jeg havde ikke brug for samplingerne, som et påskud for at sælge. Mange hiphopplader bruger bidder fra kendte numre, og det er så det, de bliver solgt på. Det er mere interessant at omformulere de gamle ting, så man ikke kan høre hvor de kommer fra, og jeg havde en idé, om at lave en hiphopplade, som var mere end bare nogle rim, det måtte også godt være nogle ordentlige historier.

Syng-med-Dan

Der er kommet en accept af folkelig musik, som man så har gjort mere spiselig...

-Ja, det er klart Lars HUG's fortjeneste og *KOPY*-pladen. De gamle sange er jo dybest set også nogle fede *sange,* fordi der dengang var noget mere komponisthåndværk over sangene. Idag sidder vi efterhånden alle og laver noget håbløst musik med computere: "Vi starter med et groove, så en basgang på, og så en eller anden lyd henover". Det er derfor, det bliver ved med at gå så godt, for musikere der skriver rigtige sange, Steffen Brandt for eksempel og Elvis Costello, siger Halfdan E..

Pas På Pengene bærer præg af leg og eksperimenter. Den nye cd er også drejet i retning af numre med omkvæd sunget af sangere, og bærer præg af popmusikeren Halfdan E.'s evne til at skrue en god melodi sammen.

-Den første handlede om grooves og fascination af teknik. Det har en begrænset holdbarhed i forhold til den rigtige sang. *Pas På Pengene* var meget: "Kom vi laver et meditationsnummer som vi prøver at få Fønix Musik (New-age-pladeselskab, – red.) til at købe. Og så pludselig mens folk lå og sov, så kom der et heavyrock-B-stykke – rigtig højt! Det gik vi og muntrede os med. *Glad I Åbningstiden* er mere melodier.

Happy Ends

Ja, du er ikke en vred ung punkmusiker.

- Det har jeg bare ikke i mig. Men pop er idag blevet okay, og et langt mere nuanceret begreb. For eksempel *Britpop,* det ville jeg have kaldt ren rock i firserne. Det er pop nu. Det samme er sket med kunst. Moderne kunst bruger fuldstændig reklamesproget, og det er som om reklameverdenen har overtaget kunsten. For eksempel Christian Lemmerz og hans oversavede grise i glasmontre. Fedt nok, men Benetton har allerede været dér. Den moderne kunst halser efter, fordi reklamebranchen bruger alle dens virkemidler. *Fluxus* og *Dadaisme* er også blevet pop idag via reklamesproget. Man er nødt til at lave noget, der er en blanding af, at det kan sælge og samtidig være kunst, siger hr. E.

Og man må sige at Mester-gøgleren Turèll har hjulpet hans unge lærling til en veludført svendeprøve. Den endelige disputats hedder *Glad I Åbningstiden.*

MEET AND GREET METALLICA

Verdens største metalband kommer til Danmark for at sparke røv!. I den anledning får to af GAFFA's læsere chancen for at møde Metallica. Vi trækker lod blandt de rigtige besvarelser.

SPØRGSMÅLENE

1. Hvad hedder kunstneren, der har lavet coveret til Metallica's album "Load"?
2. Hvor mange studiealbums har Metallica lavet?
3. I hvilken sportsgren har Lars Ulrich's far været Danmarks mester?

DE FANTASTISKE PRÆMIER

1. V.I.P.-pas til to GAFFA læsere til den udsolgte koncert i København den 27. november
2. + 3. En special Metallica pakke

Send dine svar til: GAFFA, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C. Vi skal senest have dine svar d. 20 . november

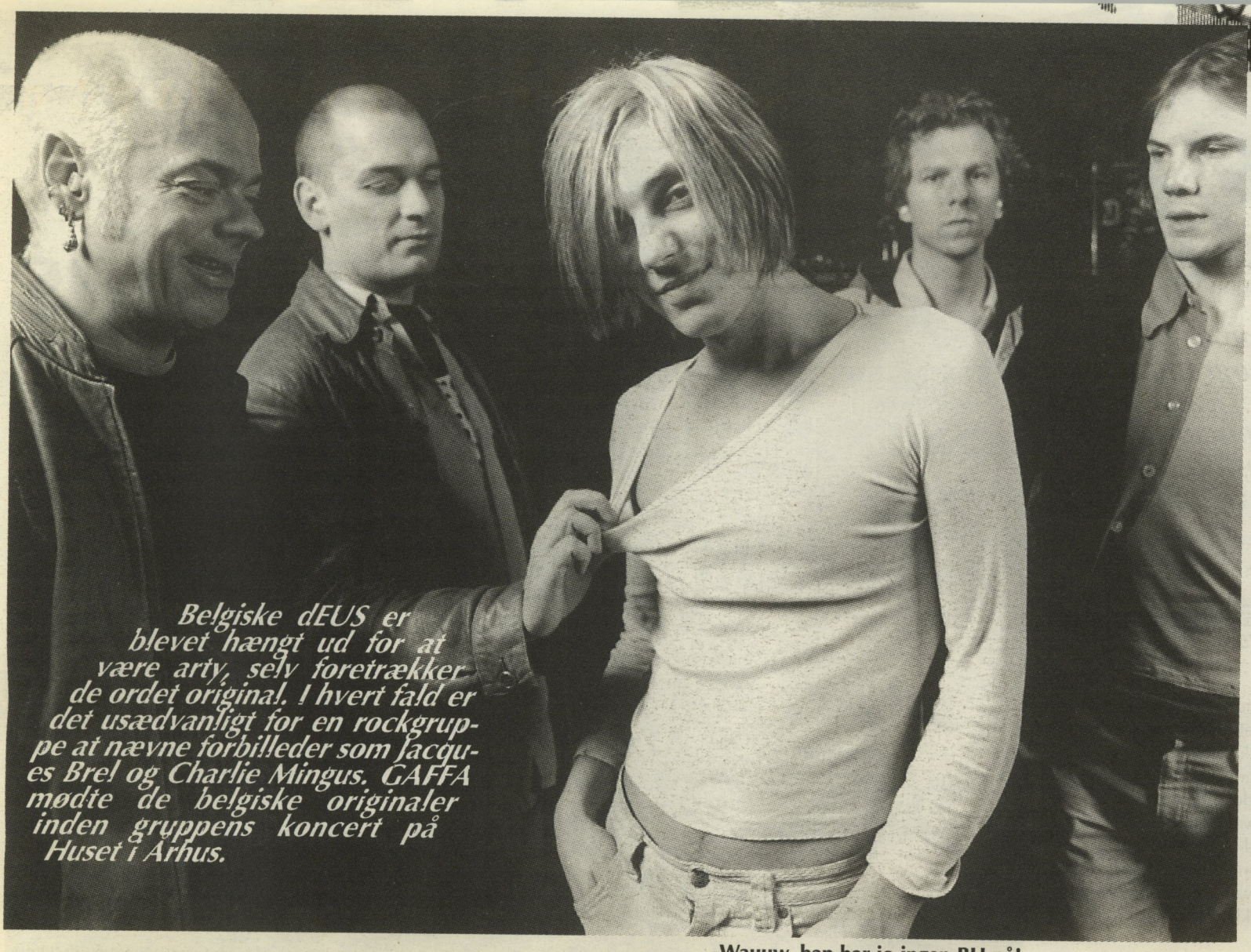

Belgiske dEUS er blevet hængt ud for at være arty, selv foretrækker de ordet original. I hvert fald er det usædvanligt for en rockgruppe at nævne forbilleder som Jacques Brel og Charlie Mingus. GAFFA mødte de belgiske originaler inden gruppens koncert på Huset i Århus.

-Wauuw, han har jo ingen BH på!

Helhed ud af kaos

Af **Peter Ramsdal** Foto **Søren Rønholt**

- Vores nye album *In a bar, Under the sea* er en meget intim plade, som er et udslag af, at alle i bandet havde personlige kriser, og der var udskiftninger i bandet. Jeg tror man kan høre det på albummet, det er ikke nogen opløftende plade, men nu er vi seks måneder længere henne, og jeg tror vores næste album vil blive mere rock'et – en reaktion mod den forrige. Ordene er Tom Barman's, han er forsanger i den belgiske gruppe dEUS, der for nylig udsendte deres andet album, *In a bar, under the sea*. Albummet er en opfølger til deres debut-cd *Worst Case Scenario* fra 1994, der gav gruppen et gennembrud i Europa, blandt andet var gruppen nomineret til bedste nye band i MTV Awards samme år.

Styrke vendt til svaghed

dEUS er ankommet til Århus sent på eftermiddagen, og for første gang i fire dage skal gruppen sove på hotel, vild luksus i forhold til det rullende vandrerhjem, der udgør kulissen for interviewet med gruppens rødhårede forsanger Tom Barman. Århus er endnu et stop på bandets Europaturné. Siden *Worst Case Scenario* udkom for to år siden har Stef Kamil Carlens og Rudy Trouvé forladt bandet, og er blevet erstattet af Craig Ward (guitar) og R. Danny Mommins (bas). Tom Barman forklarer på det øverste dæk af gruppens tour-bus:

-Rudy forlod bandet for halvandet år siden. Det var et chok for os, fordi vi havde været sammen længe, men han ville lave sine egne ting. Stef havde altid vaklet mellem at blive i bandet eller fortsætte med sit eget band Moondog Junior, så vi vidste, at han ville forlade gruppen på et eller andet tidspunkt. Vi optog det nye album i to omgange, i første omgang var Stef stadig med i gruppen, men han var meget negativ og skabte en dårlig stemning, og derfor besluttede vi at holde en pause. Vi snakkede tingene igennem, og derefter traf han beslutningen om fortsætte med sit eget orkester Moondog Junior. Det var en smertefuld beslutning for ham, fordi vi havde haft så meget sammen, men det gjorde, at den anden halvdel af optagelserne gik som en drøm, og Stef gik helhjertet ind i det og sagde: "Kom lad os lave en god plade", selvom vi vidste, at han ikke ville tage med os på turne, men han gjorde alt for at pladen skulle lyde godt. Så den stærke side i dEUS med, at vi kommer fra så mange forskellige orkestre, har vist sig også at være en svag side. Alle har deres egne projekter og vil arbejde med dem, siger Tom Barman.

Grøde i den belgiske musikscene

Foruden at spille i dEUS, spiller Tom Barman selv i et andet orkester, der hedder General Electrique. Og i det hele taget sker der en masse på den belgiske musikscene i øjeblikket.

-Der er en masse gode bands, som skriver kontrakter med store pladeselskaber, hvilket aldrig ville være sket før, Evil Superstars som vi er på tur med, der er et andet band Hoover, der er Mad Dog Loose, og alle spiller sammen med alle. Og alle kender hinanden, noget som ikke var tilfældet i 80'erne. Da vi skrev kontrakt med pladeselskabet Island åbnede det øjnene for en masse nye bands, at det er muligt at komme ud at spille udenfor Belgien.

Hvad har orkestrene til fælles?

Jeg tror, det eneste vi har til fælles er, at vi hver især har vores eget udtryk. Vi efterligner ikke engelske eller amerikanske bands, vi siger: vi kan bruge det og det, og så giver vi det vores eget særpræg. Og lige pludselig kan vi se os selv og bands som Evil Superstars dukke op i NME og Melody Maker, siger Tom Barman.

Kærlighed til musik

Hvordan er dEUS kommet til at lyde, som I lyder?

Fra plader. Jeg har altid sagt, at efterligning er den bedste måde at skabe sin egen lyd. For eksempel skrev jeg sangen *Roses*, som er en af mine favoritter på albummet, under indflydelse af denne her fyr, siger Tom Barman og kigger på et billede af Kurt Cobain, der hænger i tourbussen.

- Som Mauro fra Evil Superstars siger: "Amerikanerne groede op med Elvis, englænderne groede op med The Beatles, og belgierne groede op med pladeforretninger", og sådan er det.

Hvem er du selv inspireret af?

Helt sikkert Velvet Underground og Captain Beefheart, jeg elsker J.J. Cale og Neil Young, The smashing Pumpkins, Sebadoh, Charlie Mingus, Jacques Brel...

En utrolig forskelligartet musik...

Det er, hvad jeg lytter til, du kan se min cd samling lige her. Det er, hvad alle i gruppen lytter til. Klaas, vores violinist, hader rockmusik... okay han hader den måske ikke, men han undgår den så vidt muligt. Og Craig kan ikke følge min fascination for 80'er popsange, jeg var vild med George Michael og Wham, og jeg kan stadig lide det, men der går Craig helt i baglås. Craig og Jules var mere inde i den progressive rock med bands som Genesis, som jeg virkelig hader, og alle vores forskellige inspirationskilder ender så op i en helhed i vores musik. Stef, som var med os er bluesfan, og holder af den gamle blues, som jeg ikke kan lide. dEUS handler om at kunne lide musik uden at være virtuoser, der kan spille alting.

Jacques Brel er fandme belgier

I Belgien havde man for år tilbage en speciel *chanson*-tradition med musikere, som blandt andre Jacques Brel. Og *chanson*-musikken lever stadig i dag, men kun i en udvandet udgave, der vel nærmest svarer til dansktoppen, men Tom Barman synes selv, at nogle af de ting dEUS laver, bygger videre på chanson-traditionen.

-Jeg synes, at en sang som *Little Arithmetics* er en chanson, og jeg tænker på at begynde at synge på fransk og flamsk, for jeg har lyst til at vise, at jeg også kan synge på mit eget sprog. Jeg synger på engelsk, fordi jeg kender det fra plader og mine forbilleder. Fransk er et vanskeligt sprog at skrive sange på, så jeg må nok bede en anden om at skrive teksterne. Jacques Brel's tekster var nærmest skræmmende gode. Jeg har lært mere om mit land af hans tekster, end jeg nogensinde har lært i skolen, og så kender jeg oven i købet kun halvdelen af dem... Og det er dét, jeg synes en god *chansonier* skal gøre. Det frustrerer mig, at franskmændene fuldstændig har overtaget ham. Mange kommer hen til mig og spørger: "er han belgier?, jeg troede han var franskmand". Jeg kunne fandme slå dem, siger Tom Barman med en nærmest forgræmmet mund.

- Han er VORES, han er omtrent den eneste vi har.

Arty eller original

I England bliver dEUS nogle steder betragtet som *artwankers* (hvilket bedst kan oversættes med kunstpikspillere), hvilket Tom Barman overhovedet ikke kan forstå.

-Vi kan bare ikke lide det traditionelle og normale, er det at være *arty?*. Hvis man ser os live ved man, at det mere handler om at more sig, end det handler om dekonstruktivisme og kubisme.

Kan du forstå, at I er blevet beskrevet som arty?

Nej, jeg kan ikke forstå, hvorfor de ikke kalder vores musik for original, ny eller eventyrlysten, hvorfor skal det kaldes for *arty*, så snart man ikke efterligner Beatles, som alle andre britiske bands gør nu til dags?. Jeg har for eksempel aldrig nogensinde set Velvet Underground som et artband, selv om de må have været det i sin tid, eftersom de kun spillede på kunstgallerier. Når jeg tænker på *artmusic* er det altid i forbindelse med et koncept, og det eneste koncept, der er med dEUS er, at alt er muligt. Og siden hvornår er det blevet *arty*?. Jeg synes, at alle bands i verden skulle være på den måde. Og hvis vi bliver betragtet som *arty* bare fordi vi forsøger genopfinde os selv i hver sang, så overgår det min forstand, siger Tom Barman.

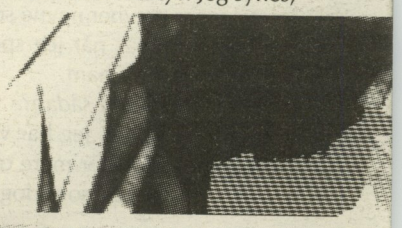

Eksplosioner fra en tavs messias

-Kongen kommer til København, stod der på programmet. De 500 billetter var revet væk, og der var lagt op til årets koncert, da Jon Spencer Blues Explosion spillede på Loppen i København en lørdag aften i oktober.

Af Anders Reuss
Foto Per Houby

Jon Spencer hader interviews og giver kun ét pr. koncert, og jeg havde fået besked på at møde op på Loppen til soundcheck klokken 16.
-Her skal du kontakte tourmangereren Chris, som vil bede dig vente indtil det passer Jon Spencer at lave interviewet. Du må være forberedt på at vente nogle timer. Sådan lød beskeden fra Jon Spencer's pladeselskab inden interviewet. Samtidig lød en advarsel om, at han er et meget vanskeligt interviewoffer. En mand af få ord, der hader at forklare sin musik. Han vil bare spille rock'n'roll
Jon Spencer Blues Explosion har netop udsendt deres femte regulære album *Now I Got Worry*. Gruppen er dannet omkring 1990 efter opløsningen af Jon Spencer's første band Pussy Galore. Jon Spencer Blues Explosion er en trio bestående af Russell Simins på trommer, Judah Bauer på guitarer og Jon Spencer selv på vokal og guitar. Der er ingen bas. Jon Spencers gamle band Pussy Galore spillede en ekstremt grimt og konfrontationssøgende rockmusik, og på deres fem albums har Blues Explosion udviklet sig fra at minde om Pussy Galore, til at blive et ekstraordinært groovy rock'n'roll-band. Jon Spencer Blues Explosion's musik kan bedst beskrives som en blanding af hiphop og primitiv rock'n'roll. Som en fusion af Beastie Boys og Jerry Lee Lewis. Blues har der aldrig været noget af, før i år, hvor Blues Explosion indspillede et album som backing band for blueslegenden R.L.Burnside.

Der er kommet blues i Blues Explosion

Jon Spencer Blues Explosion ankommer til Loppen på Christiana kokken 19. Tre timer for sent og en halv time efter, at soundcheket skulle være afsluttet. To af bandmedlemmerne er lidt småsyge, så de har ofret lydprøven for at sove så længe som overhovedet muligt.
Min fotograf er gået hjem, og jeg er ved at være godt træt og sulten, da Jon Spencer endelig afser tid til et interview klokken kvart i otte. Han er iført slidte sorte jeans med smalle ben, spidse sko, gul skjorte og nyfarvet sort hår. Han er såmænd flink nok. Det er ikke sådan, at han er arrogant eller sur. Til at starte med går interviewet også meget godt. Manden magter at sige indtil flere lange sætninger. Først forklarer han pladetitlen *Now I Got Worry*.
-Det er en blues-titel taget fra en linie i en sangtekst. Jeg valgte den som titel til pladen, fordi den rent faktisk har blues-elementer. Måske er det blues'ede kommet af at spille med R.L.Burnside, eller måske er det Judah Bauers påvirkning. Judah har for nylig lært sig selv at spille slide-guitar, og han er blevet meget blues-inspireret. Jeg tror, han er ved at finde en lille niche til sig selv dér. Lyrisk er pladen meget mere personlig end de forrige Blues Explosion-plader, der meget handlede om slogans og gang-i-den, men vi er ikke noget bluesband. Vi prøver ikke at spille blues. Der er nogle blues-påvirkninger i det vi laver, men vi er et rock'n'roll-band, siger Jon Spencer.

Musikken er blevet mere primitiv

Jon Spencer nævner navne som Jerry Lee Lewis, Otis Redding og Rufus Thomas når jeg spørger, hvad for noget musik, der betyder noget for ham.
Har det altid været sådan?.
-Det er ikke noget, jeg har været inde i altid. Det er kommet over årene. Jeg lytter mere og mere til musik fra fortiden, fortæller Jon Spencer, som dog også nævner Public Enemy som en vigitig inspirationskilde.
Hiphop-elementet var mere åbenlyst på den forrige Blues Explosion-plade *Orange*. Den nye plade er mere rock'et og mere primitiv.
Har Blues Explosion har forladt hiphop'en?
- Nej. Den er der stadig på den nye plade, men det er mere nedtonet. Den nye plade er helt sikkert mere en rock'n'roll-plade. Men vi planlægger ikke noget. Vi er bare interesserede i at spille løs, og så bliver det som det bliver.

Et godt show betyder alt

På scenen om aftenen er det umuligt at se at 2/3 af Blues Explosion skulle være småsyge. Bandet er det mest energiske og vildeste rockband, der har spillet på dansk grund siden Mudhoney på Barbue i København i 1989. Jon Spencer råber og sprutter og spytter ordene ud med en intensitet, så man står tilbage med en følelse af, at man har været til en sjælden god Blues Explosion-koncert. Men sådan er det hver gang. For Jon Spencer Blues Explosion er show'et utrolig vigtigt. Det gælder om at give et godt show.
Men har du aldrig en dårlig aften, hvor han bare ikke lyst til at gå på scenen?
-Jo, det er ikke hver aften, jeg har lige meget lyst til det. Men når vi så begynder at spille, så er den der. Vi har det sjovt når vi spiller, og vi kan lide at spille. Når vi spiller en koncert gør vi det altid så godt vi kan. Vi er meget bevidste om, at vi laver et show, og vi prøver at underholde folk. Coolness er vigtigt. Jeg synes, det er cool når et band ikke virker som om de prøver så meget. Det skal være skødesløst og naturligt og samtidig godt spillet.

Backingband for blueslegende

Tidligere på året udsendte Jon Spencer Blues Explosion et album, hvor de agerede backing-band for den 60-årige sorte bluesmusiker R.L.Burnside. Jeg prøvede at udfritte Jon Spencer om, hvordan dét samarbejde kom i stand, og hvordan det gik.
-Vi var fans af hans musik, og ringede til hans pladeselskab for at spørge om han ville spille nogle shows med os. Vi syntes allesammen, at det var sjovt at lave pladen. Vi ved ikke rigtig, hvad han synes om Blues Explosion, for han siger ikke så meget om det. Samarbejdet fungerede på den måde, at vi var hans band. Vi arbejdede for ham, og måtte holde øje med hans små nik og håndtegn. Vi snakkede ikke så meget.
Nu kommer I fra to vidt foskellige verdener. Du kommer fra en punkbaggrund, han kommer fra et traditionelt sort bluesmiljø. Hvordan går det hånd i hånd?
-Blues og punk passer fint sammen. Det gør det bare. R.L.Burnside er helt sin egen, og han spiller kun for sin egen skyld. Det er punk for mig; at gøre shvad man har lyst til. Jeg ser ikke punk og blues som to forskellige ting.
Efter et kvarter kan jeg mærke, at Jon Spencer er begyndt at blive lidt urolig og ukoncentreret. Maden er kommet på bordet, og resten af bandet og crew'et har sat sig til bords, men jeg skal lige have svar på nogle flere spørgsmål...
Får du nogensinde lyst til at skrive en stille romantisk kærlighedssang?
- Ja.
Hvad gør du så?
- Så gør jeg ikke noget.
Du spiller også i din kones band Boss Hog. Hvordan er det når konen er boss?
- Det er rart.
Fordi...?
- Fordi jeg kan lide bandet, siger Jon Spencer.
Jeg kan mærke, hvor det bærer hen, så jeg foreslår at stoppe her. Dén er han helt med på, og siger pænt tak. Da jeg går hjem er jeg ængstelig for, at aftenens koncert bliver et flop. Et uoplagt band og ingen lydprøve... Men jeg kunne ikke tage mere fejl. Det blev årets koncert. Det var perfekt. Jon Spencer Blues Explosion er et ubegribelig godt liveband. Jon Spencer er en stjerne. En messias. Intet mindre.

science-fiction-jazz i elektronikkens middelalder

Multimedieprojekt lyder som kejserens nye klæder, men *EXIT 2000* på Bellevueteatret var meget bedre end det. En synthsymfoni med billeder og historier fortalt i koncertform.

Af multimedie reporter
Morten Buschmann

"Du er skide uskarp Kasper"
- "Hva´så, jeg var sgu da på forsiden for et par måneder siden"

Så kom min gamle ærværdige hårshampoo alligevel til sin ret og ære. Der lugtede af *TERVA Tjæreshampoo mod skæl* næsten hele aftenen nord for København. Tjærelugten skyldtes Christian Skell, der spredte dufte ud i salen i Bellevueteatret.

EXIT 2000 var som shampooen *dobbeltvirkende*: En duft/sanseoplevelse og en synthsymfoni med d´herrer Kasper Winding, Thomas Blachman og Kenneth Knudsen i de musikalske hovedroller.

Da GAFFA ankommer til teatret, står der på indgangsportalen en advarsel til teateranmeldere og andre allergikere: "Publikum advares mod stærke dufte. Høj lyd kan forekomme".

Lugten af sur tjære er ram inde i den fyldte Bellevuesal før lydrejsens start. 10 meter over scenegulvet i hver sin side sidder Kasper Winding og Thomas Blachman bag hver sit trommesæt. Spillende vandret med ansigterne vendt op mod loftet, med ryggen mod publikum. Kenneth Knudsen i baggrunden med sin blinkende og enorme synthpark. Rammerne er et science-fictionscenario. Selve scenen er et snusket gadebillede med TV-storskærm i baggrunden, og den næste time foran mig foregår i højt filmklip-tempo med dans, sanselige videobilleder, eksplosioner og stuntmen-dansefights. Hovedrollehaverne Caroline Henderson, Mark Linn og Al Agami synger sig igennem første sæt. Indtil lyskasterne tændes og tre Darth Waderlignende commando-soldater korporligt smider publikum ud af salen! Første sæt er forbi. Mine ører og øjne blafrer af indtryk.

Tordnende synthdiscojazz

Kasper Winding og Thomas Blachman supplerer hinanden godt i den synthdiscojazz der tordner ud af højtalerne. En blanding af jazzakkorder, pågående trommesamplinger og Kenneth Knudsens helt særegne keyboardklange.

-Det er ihvertfald ikke et akustisk øko-drama, siger en publikummer bag mig i et stille øjeblik. Alt, undtagen trommerne og vokalerne, er styret af elselskabets 220 volt. Ledetråden, hvis der er en, i *EXIT 2000* er en ond fantasidræbende diktator i kamp mod frihedskæmperne *RoofTop-Rebels*. Men showet er først og fremmest musik. Sci-fi-jazz af tre originaler, der aldrig før er blevet spærret inde sammen for at komponere til et sådant projekt.

Elektronisk middelalder

Pause. Tjæreduften afløses af duften af Pinocchio-kugler og pausesukker. Andet sæt begynder. Caroline Henderson åbner i Tina Turner-crooner-stil med et hårdtpumpet technonummer med dancebeats, de to trommeslagere og syrede og skæve keyboardklange med masser af effekter.

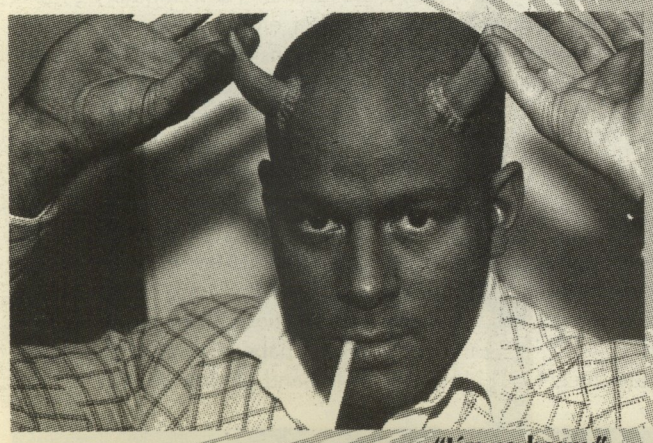

"I´m so horny"

-Den nye engelske musikstil *Jungle* lyder meget som Joe Zawinuls musik, siger Kasper Winding. Kenneth Knudsen formulerer det noget anderledes:

-Det er en klang, jeg er optaget af. I virkeligheden er det den samme sang, man tror i starten ikke, at det ligner, men det er altid det samme billede jeg arbejder på. Lige det her projekt opfatter jeg som lyden af elektronisk middelalder, fortæller Kenneth Knudsen på sin filosoferende måde.

Rambo Nonsense

Showet pumper ud over salen i Bellevueteatret. En eksplosion af laserlys, surroundlyd og dans. Konstant krydret med pre-klippede billeder og livekameraer båret af sangerne selv. Mark Linn imponerer i en god Princeagtig-ballade om *Daddy*. Al Agamis solo-rap uden trommeakkompagnement virker utrolig stærkt. En tekst om undertrykkelse til autentiske billeder af torturofre på storskærmen. Og helt uden for teksten dukker Kasper Winding op som sexprædikant i et corny nummer, som multimediereporteren vil kalde for *Rambo Nonsense*, men heldigvis prædiker Kasper Winding mere end han synger. Efter godt en halvtimes optakt med stunts og magi ender det hele med en gigantisk *Download*, i et ragnarok af lyseffekter, ild, synth og trommemaskiner spiller Thomas Blachman en djævelsk inspireret jazztrommesolo henover slut-infernoet.

Djævlen, poppræsten og troldmanden

Efter multikoncerten er Thomas Blachman stadig udklædt som djævel, da diktafonen kommer i audiens hos ham og Kasper Winding og Kenneth Knudsen i det rum, der har tjent som computerbase under prøverne.

-Jeg har fået en stor kærlighed for sydere...et synthesizerlydhav, der blander godt med akustiske ting. Det vrimler med den slags space-raketskud. Det kommer du til at høre masser af på min nye plade, fortæller Thomas Blachman.

- Det glæder min advokat sig til, afbryder Knudsen drilsk, og hentyder til den skabelseskamp på disketter og toner, der har foregået i det lille rum. Duften er nu af herrehørm og selvironi.

Kasper Winding:

-Idéen var at sætte tre lige store egoer sammen, og det her summen af os alle tre: Jazzrytme, dancebeats og Kenneth's smukke og foruroligende klange. Fra Coleman Hawkins til Strawinsky, alt blev endevendt af alle tre, og alt blev svinet til.

Trad-rock er ude

Her i omklædningsrummet udvikler der sig en musikalsk tvekamp på aflivningen af rock' n' roll.

-Rock swinger ikke, er Thomas Blachmann's mening.

Kenneth Knudsen:

-Jazzen døde med, at vi kom i EF i 1972, samtidig med discoen.

Kasper Winding:

-Rocken døde, da Elvis kom i militæret.

-Jeg hader trommer, for de fylder for meget i klangbilledet. Derfor bruger vi tablas i Bombay Hotel (Trio med Ole Theil på de indiske trommer, – red.), som gør det meget mere harmonisk, fortæller Kenneth Knudsen.

-Jeg bliver så pissesulten, når jeg hører tablas, og hvis ikke de sælger indisk mad, der hvor man hører dem, så bliver man nødt til at gå, siger Thomas Blachman og piller luften ud af trommehadet.

Høres her - tag billeder med hjem?

Så rodet som denne debat blev, så rodet var også *EXIT 2000*. Men det er naturligt, når så mange kreative folk fra flere forskellige kunstgrupperinger for en sjælden gang går sammen på scenens legeplads blot for selve projektets skyld. Showet skal ikke bedømmes som en traditionel fortælling med happy end, men som et stort udvidet show á la Gasolinkoncerten på Dr. Dante sidste år. *EXIT 2000* lykkes alligevel, for det er ikke hvem som helst, der styrer maskinparken. Det er for eksempel sjældent man i dag får lov til at opleve Kenneth Knudsen fortolke *den elektroniske middelalder* live for fuld volume med hele apparatet i ryggen. En dansk oplevelse venter. *Hør* multimedieprojektet. Den medfølgende historie kan fortolkes individuelt. Forestillingen fortsætter til den 2. november.

Mere cool end kitsch

Cardigans bliver ofte beskyldt for at være ironiske og for at være kitsch, men det mener bandet ikke, at de er. Men det er vigtigt for Cardigans at tage distance til tingene og gøre dem med humor, og så har gruppen iøvrigt en drøm om at blive det første band på månen...

Af Anders Reuss Foto Morten Larsen/Schiller

Nogle af tidens mest interessante toner tegnes af det svenske band The Cardigans fra Malmø. På tre albums – senest det mesterlige *First Band On The Moon* – har kvintetten udfoldet deres elegante og charmerende blanding af klassisk tresser-halvfjerserpop, easy listening og underholdningsjazz. Men til forskel fra så mange andre retro-orienterede bands besidder The Cardigans en utrolig stærk identitet. De forstår at give musikken en udefinerbar drejning, der redder den fra at være ren genbrugsbutik, og som får dem til at lyde afsindig moderne. Den samme lille forskel som gør, at The Cardigans er mere cool end kitsch.

- Folk anklager os altid for at være ironiske og for at være kitsch. Det bliver vi kede af, for det er vi overhovedet ikke. Det er utrolig vigtigt for os at tage distance til tingene og gøre dem med humor, men det betyder ikke samtidig at vi er ironiske. Vi har meget distance til musikbranchen og til alt det vi gør, men vi er ikke ironiske. Humoren er en integreret del af musikken og vi tager den meget alvorligt, fortæller The Cardigans' sangerinde Nina Persson, da jeg snakker med hende inden gruppens koncert i Pumpehuset i København i sidste måned.

Uld kradser

En cardigan er skabt til kølige sommernætter omkring et bål, og til mørke vintersøndage inden døre. En cardigan går godt til piberygning og er perfekt til at lægge over sin frysende kærestes skuldre. Med andre ord er det et hyggeligt stykke tøj. Det er fristende at tillægge bandet The Cardigans samme kvaliteter...

–Jeg synes ikke så meget at bandets sjæl ligger i navnet The Cardigans. Navnet er blødt og rart, men sådan er vi ikke kun. Det er ikke så endimensionalt længere; uld kradser også. I starten tog vi navnet fordi det passende til et blødt og venligt popband, men siden har vi ændret os, siger Nina Persson.

Da The Cardigans fandt sammen for tre-fire år siden var deres musikalske vision meget mere uklar end i dag.

–Vi fandt først rigtigt vores musikalske identitet da vi mødte produceren Tore Johansson. Han hjalp os med at forstå, hvad der var godt, og hvad vi skulle droppe, siger Nina Persson.

Sangene opstår i studiet

The Cardigans producer Tore Johansson er medejer af Tambourine-studiet i Malmø, som er vidt berømt for sin samling af gammelt udstyr og for sin hyggelige og uformelle atmosfære. Studiet er blevet en slags base og legeplads for The Cardigans, og det er her gruppens sange opstår. Ikke i et øvelokale.

–Studieprocessen er utrolig vigtig for os. Det er her numrene får sin form. Vores guitarist Peter Svensson skriver sangene, og så præsenterer han dem for os andre. Så skriver jeg eller Magnus teksten, og derefter indspiller vi dem. Vi går aldrig i øvelokalet før vi går i studiet. Først nogle måneder efter indspilningerne går vi i øvelokalet og lærer at spille sangene live. Det kan jeg godt lide, for så ved vi hvilken lyd vi skal arbejde hen imod. Så ved vi præcist hvordan det skal lyde, forklarer Nina Persson.

Kærlighedsfjolser

På den nye plade har Nina Persson for første gang skrevet de fleste af teksterne, og det har drejet den lidt væk fra det humoristiske og hen i en mere personlig retning.

-Sangene på den nye plade handler meget om menneskelige relationer. Teksterne er mere personlige nu, og handler mere om følelser. Mine tekster handler om de mørke og sygelige sider af et kærlighedsforhold. Jeg har aldrig skrevet en klassisk jeg-elsker-dig-popsang. Personen i mine sange er en stakkel, som gør nogle sygelige ting for at få kærlighed. Det er ikke noget jeg selv har oplevet. Det er bare ting jeg går og tænker på. Jeg skriver helt generelt om ting, der sker i kærlighedsforhold, forsikrer Nina Persson.

Det første band på månen

The Cardigans henter som sagt en god portion inspiration i tressernes og starthalvfjerserne popmusik. Det var dengang amerikanerne sendte folk til månen, og titlen på den nye plade – *First Band On The Moon* – tyder på en vis fascination af den tidsalders rumfartsromantik.

-Jeg er mere fascineret af fremtiden og fremtidens rumrejser end af tressernes rumfart, siger Nina Persson. Tresserne er historie nu. Det er mere spændende, hvad der kan ske i dag og i morgen. Måske kommer Cardigans til at spille på månen. Vi er meget trætte af hele den dér tresserting. Faktisk er vi slet ikke interesserede i tresserne, udover, at vi endnu engang designede en plade som en tresserplade. Jeg er meget mere interesseret i nutiden end nogen anden tidsalder. Ikke fremtiden. Ikke fortiden. Bare nutiden. Men jeg håber da på, at Cardigans bliver det første band på månen.

Kejserens aflagte klæder

- Vi siger ikke, at vi er komplet originale, enhver, som gør det er fulde af fis, sådan lød et af svarene fra trommeslageren Paul Winter-Hart fra den engelske gruppe Kula Shaker, da GAFFA gik ham på klingen med påstanden om, at gruppens debut "K" blot lyder som sen-60ernes psykedeliske rockscene hældt på nye flasker.

Af Finn P. Madsen

Flere af de britiske bands har svært ved at finde et eget ståsted her sidst i 90´erne, den store nytænkning er det så som så med, i stedet for bliver der kigget ivrigt i bakspejlet. Enkelte gange lyder det som om, at nogle af grupperne lytter intenst til deres forældres pladesamling for derefter at udvælge et band, de gerne vil lyde som. Det forhindrer dem dog ikke i at skrive nogle aldeles glimrende sange med masser af melodiøst flow og en knitrende elektricitet. Et af de sidste skud på stammen er London bandet Kula Shaker, hvis forsanger, guitarist og sangskriver Crispian Mills' interesse for indisk religion og mystik, har sendt gruppen ud på et nostalgisk syretrip, men også givet dem et eget særkende. Foruden ham består Kula Shaker af Alonza Bevin (bas), Jay Darlington (keybords) og Paul Winter-Hart (trommer).

-De indiske elementer er Crispian den ansvarlige for, det stammer fra før, vi startede bandet, hvor han rejste rundt i Indien og blev betaget af de bønner og mantraer, han samlede op. Men også nogle af de personer vi omgås er inspireret af det indiske – blandt andet en fyr ved navn Matura, der kom tilbage fra Indien og boede hos os. Han fortalte om nye filosofier, og så lavede han mad til os hver aften, mens vi optog albummet. Det er ligeså meget situationer som erfaringer, som inspirerer vores musik. I det hele taget taler vi om mange ting, der ligger forud for vores eksistens, ting som ikke er af den her verden, du kan tage dine visioner til et vist punkt, derefter må du gå resten af vejen på egen hånd, fortæller Paul, og det er lige før, at der drysser en hellig aske gennem telefonrøret fra hotellet i Norwich.

At tro på sig selv

Oprindeligt er Kula Shaker en udløber af London bandet The Kays, som blev dannet i 1988 af Crispian og Alonza, og opmærksomheden omkring bandet kunne ligge på et meget lille sted. Det var først da de tog navneforandring i foråret 1995, at en Buddha i et højere luftlag førte dem på den rigtige vej til succesen's kosmos.

- Kula Shaker er navnet på en rig indisk kejser, Crispian fik navnet fra en af hans engelske venner, der havde brugt en masse tid i asramaer. Han sagde, at hvis vi tog det navn, ville heldet til-smile os. Da vi havde skiftet navn kom vi på turne indenfor en måned, fik lavet nogle gode demoer, og kort efter fik vi vores pladekontrakt. Det gælder samtidig om at tro på, at der hvor du er er det rigtige sted, at hvad du gør er godt, og at nogen foroven holder øje med dig. Dét var, hvad vi gjorde, forklarer Paul Winther-Hart om grunden til Kula Shaker's pludselige popularitet.

Lyden fra 1967

Troen kan åbenbart flytte bjerge, for inden for et lille års, har bandet haft deres debut-single *Grateful When You're Dead* inde på top 30 hitlisten i England, den efterfølgende *Tattva* gik direkte ind som nummer fire, den nyeste *Hey Dude* som nummer to, og debutalbummet *"K"* hamrede lige ind på førstepladsen af den engelske hitliste. De fleste af numrene maler med deres instrumentering flippede og abstrakte billeder af tressernes psykedeliske rockscene, lugten af en vaskægte hippie i indiske klæder lurer lige om hjørnet.

- *Tattva* og *Hey Dude* lyder måske som 1967, men der er ting i de sange, der ikke kunne lade sig gøre på det tidspunkt. Hvis du tager trommer, bas, guitar og Hammond var det besætningen på det tidspunkt. Crispian mener, at den bedste sangskrivning fandt sted på det tidspunkt. *"K"* er også meget lig et koncept-album, uden egentlig at have noget direkte kendetegnende, det skulle være som en rejse, så på den måde er det et koncept-album. Det, der foregår i musikken med wah-wah og Hammond kommer fra de uendelige turnéer. Der er et skelet om hvert nummer, og ud fra det kan vi jamme som vi vil. Vi vil have, at sangen lyder godt, men inden i den skal det være sådan, at vi kan improvisere i timevis, siger Paul Winter-Hart.

Det store trip

Sangen *Grateful when you're dead* er ment som en ironisk kommentar til The Grateful Dead og deres fans, men da forsangeren og lederen af dette band døde, blev *Jerry was there* tilføjet.

- Det var fordi Crispans fætter, som er stor Dead fan fortalte om den fantastiske oplevelse ved at være ved mindekoncerten i Golden Gate Park for Jerry Garcia. Crispian forestillede sig, at Jerry var der, og knaldede helt ud med sine fans i et stort trip. Vi har aldrig været oppe på The Dead, men kan godt lide det flip deres fans er ude på, hvor man bare syrer fuldstændig ud. At Kula Shaker er ude på et retro trip fra dengang, hvor George Harrison introducerede citaren for de øvrige Beatler, og Ray Manzarek pumpede på Hammondorglet for The Doors står ganske klart. Man behøver jo ikke at iføre sig de nyeste klæder, fordi en kejser har lagt navn til. Bare sangene fungerer, og det gør de sikkert så længe Crispian's såkaldte mantraer kan hjælpe ham med at finde den indre tone i sig selv.

En gastronomisk ROCK'n'ROLL world tour

Fra Chili John Rasmussen, som gennem en årrække har lavet mad til store og små rockstjerner, udkommer nu en kogebog med 80 spændende og utraditionelle opskrifter. Fra Texas til Thailand, fra Italien til Baltistan. Her får du blandt andet opskrifter på Tom Yom suppe, Den Royale M & M Mandelkage, mange hurtige pastaretter og den hemmelige opskrift på Chili Chokolade sovs. "Jorden Rundt på 80 Kalorier...og derover" er en bredt favnende kogebog. Flot madpornografi i fuld farve. 128 sider

Kun 139,95

i velassorterede bog- og pladebutikker fra 18. november

Bogen kan ligeledes bestilles gennem GAFFA. Vi sender bogen direkte til dig som ikke så gerne går ud. Pris 139,95 pr. stk. + 23 kr. i porto. Indsend kuponen med vedlagt check og vi sender dig bogen inden 8 dage.

Ja tak, send mig straks _____ stk.
Navn: _____
Gade: _____
Post nr: _____ By: _____
Indsat på giro: 4 37 68 97 vedlagt på check

Indsendes ufrankeret til:
Musikmagasinet GAFFA
Sjællandsgade 92
+++2578+++
8000 Århus C

R.E.M. SMIDER TØJET

R.E.M., verdens bedst betalte band har netop udsendt albummet "New Adventures In Hi-Fi". Pladen er indspillet i omklædningsrum og mindre studier under deres sidste verdensturné. Så hvad er mere naturligt end at R.E.M. smider lidt tøj ud til GAFFA's læsere. Da vi ikke har fået hele gardaroben udleveret, opererer vi både med spørgsmål og lodtrækning i denne R.E.M. give-away. Svar på nedenstående spørgsmål og deltag i lodtrækningen om

3 stk. R.E.M. Carhartt hætte-trøjer
5 stk. limited edition CD'er + bog
5 stk. limited edition singler
5 stk. R.E.M. 'picture viewer'
5 sæt R.E.M. postkort

1. Fra hvilken by i U.S.A. kommer R.E.M.?
a) Athens, Georgia
b) Roma, Wyoming
c) Athens, Greece

2. Hvad hed R.E.M.s gennembruds single?
a) Like a Virgin
b) Drive
c) Loosing My Religion

3. Hvilken af følgende har Mike Stripe ikke sunget duet med?
a) Nehnen Cherry
b) Natalie Merchant (10.000 Maniacs)
c) Courtney Love

Send dine svar på et postkort til:
GAFFA · Sjællandsgade 92
8000 Århus C mrk. R.E.M.
sidste frist er 18.11.

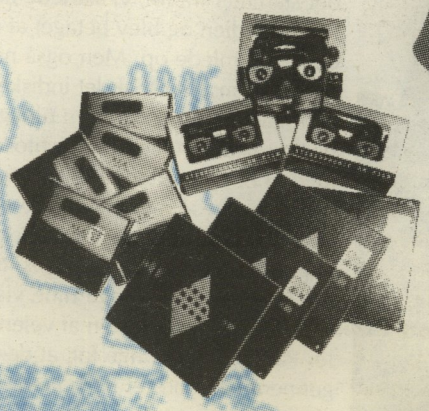

3 SINGLER NU OG GAFFA HELE '97
150 KR. ALT INCL.

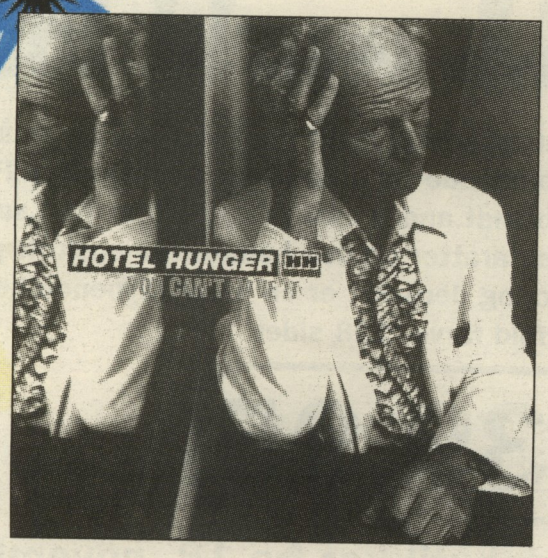

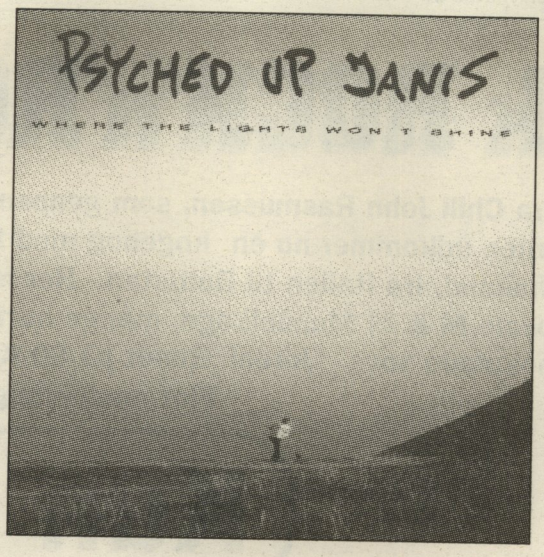

Scor disse tre fede singler fra HOTEL HUNGER, PSYCHED UP JANIS og DICTE sammen med et års abonnement på GAFFA - tegn nu.

Send os 150 kr. på check eller Giro 437 68 97 så sender vi dig CD-pakken og GAFFA med posten i hele 1997.
Du kan også give GAFFA som julegave, ved blot at opgive to forskellige modtagere på henholdsvis CDer og abonnement.
Send et brev vedlagt check eller benyt blot girokortets bemærkningsrubrik.

Tilbudet gælder så længe vi har singler på lager.

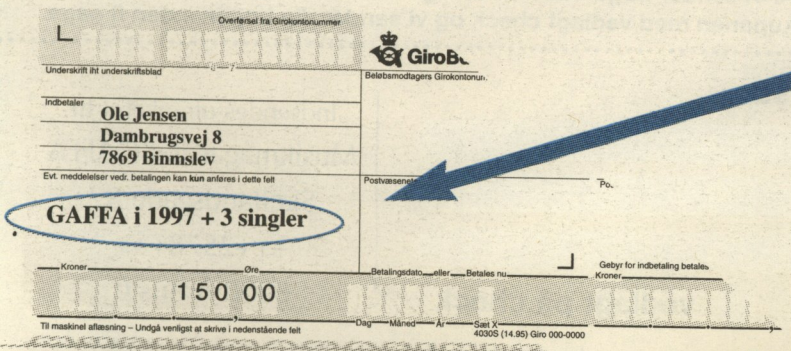

Musikalske loops i Torpedohallen

Da Kulturbyprojektet Labyrinth gik i luften de to første uger i oktober, havde københavnerne for første gang mulighed for at opleve bands som Experimental Audio Research, Scorn og Main. Overskriften var Angst, stedet var Torpedohallen og stemningen var mættet af dæmpet ekstase.

Foto Jesper Olsen

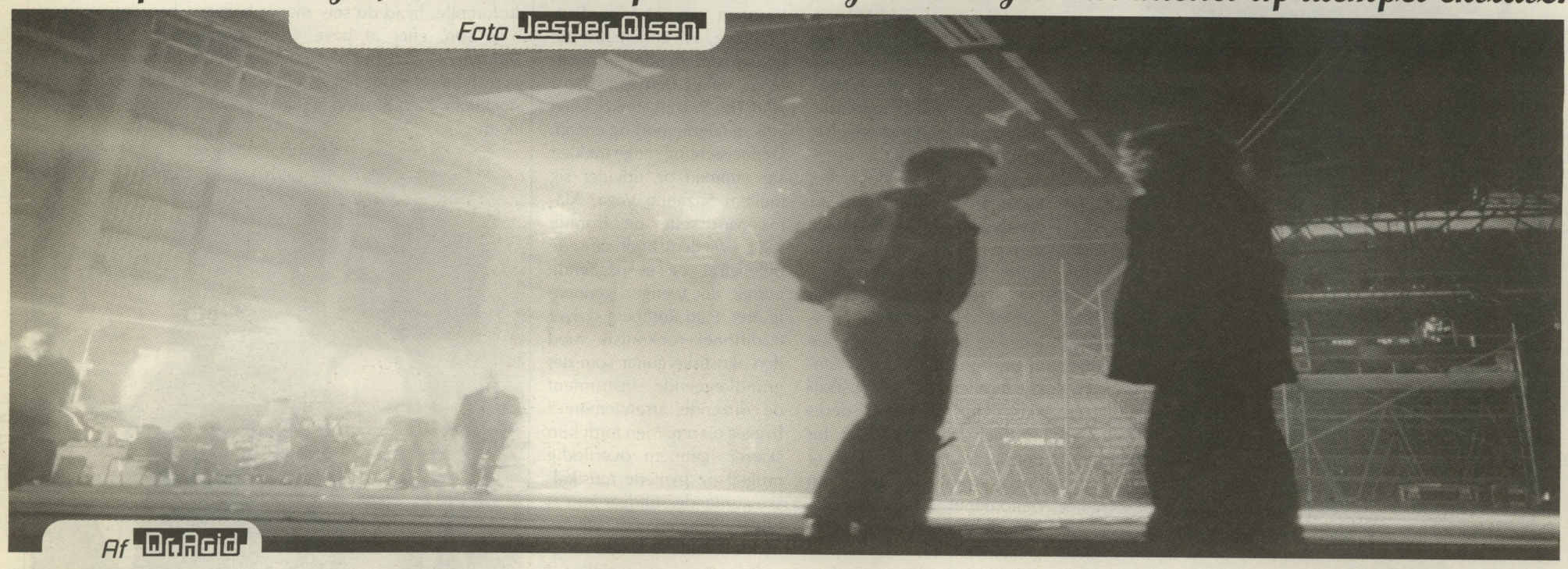

Af DrAgid

-To take drugs to make music to take drugs to.... Indgangsvinklen til det at lave musik har ikke ændret sig væsentligt for den musikalske troldmand Sonic Boom, der var omdrejningspunktet i det legendariske og stærkt eksperimenterende kultband Spacemen 3. Idag er Spacemen 3 fortid, men de to hovedkræfter, Sonic Boom og Jason, har spaltet sig i henholdsvis Experimental Audio Research (E.A.R.) og Spiritualized. Begge bands var inviteret til Angst-koncerten den 5. oktober, men Spiritualized har slået følgeskab med selveste Neil Young på en nordamerikansk tour, så drømmen om at opleve de to sider af Spacemen 3 ved samme koncert holdt desværre ikke. Til gengæld havde Sonic Boom lokket bassisten fra Spacemen 3, Pete Bassmann, med til koncertbraget, der også kunne skrive Scorn og Main på plakaten i en kun halvfyldt Torpedohal. Den tredobbelte koncert, der startede kort før midnat og varede til klokken seks næste morgen, summede ellers af undergrund og gav billet til en uforglemmelig musikalsk rejse frigjort fra store armbevægelser og stjernenykker.

Angst for det tomme rum

Omgivelserne i Torpedohallen gjorde sit til at skabe en lettere angstneurotisk atmosfære blandt de 400 mennesker, der havde fundet vej til dette gudsforladte sted på Holmen. Hallen, der er på størrelse med en fodboldbane, kan nemt forårsage angst for det tomme rum, og baren, der var bygget op af forhistoriske kæmpeøgler af støbejern, gjorde ikke situationen mindre panisk. Rundt om baren stod desuden angstskabende traumesofaer og gigantiske barstole fire meter over jorden. Syret.

Forvirringen og fascinationen forstærkedes af, at åbningsnavnet Main arbejder i et afsondret maskinorienteret univers, hvor den visuelle del af konceptet kun udgøres af tre skiftende lysopsætninger på et lærred foran scenen. Man kunne med andre ord ikke sætte et menneskeligt ansigt på musikken, der ved hjælp af mixere, effektmoduler og båndsløjfer forandrer guitarlyde til det ukendelige i det uendelige.

Forvrængningsorgasme

Frontfiguren i aftenens hovednavn E.A.R. er Sonic Boom, der omkring 1985 startede Spacemen 3 oppe i Rugby i Nordengland med en dybt psykedelisk guitarblues med masser af effekter og wahwah. I begyndelsen med tydelig inspiration fra Stooges, og det ses klart af Spacemens suveræne version af Iggy Pops *Little Doll*. På samme måde er det 17 minutter lange *Rollercoaster* et nummer, der trækker søm ud i en hypnotisk guitarorienteret forvrængningsorgasme.

I takt med Sonic Booms voksende kærlighed til maskiner og lydlandskaber ændrede Spacemen 3 karakter, og samtidig fik stofferne en klar og meget bevidst indflydelse på gruppens lange opdagelsesrejse ind til hjertet af feedback i minimalistisk søgen efter den fuldendte ekstase. Det mest overbevisende eksempel på *druginspired creativity* finder man i det ultimative psykedeliske drømmenummer *Ecstasy Symphony*, hvor teksten udgøres af disse otte ord: *And now...it sounds...it sounds like ecstasy.*

Efter Spacemen 3 startede Sonic Boom i 1992 E.A.R. sammen med guitaristen fra My Bloody Valentine, Kevin Shields, som desværre var syg, og Kevin Martin (ex-God). De har netop sendt deres tredje album på gaden, og efter koncerten finder GAFFA faktisk Sonic Boom ved et lille bord ved indgangsdøren, hvor han forsøger at komme af med den seneste CD, *Phenomena 256*. Med en spilletid på 69 minutter er den et fund til 110 kroner.

Overrasket over den musik, de selv spiller

-En vigtig ting for at forstå E.A.R., og for den sags skyld Spacemen 3, er, at vi aldrig øver os, og derfor er der også meget stor forskel på de enkelte koncerter. Det afhænger meget af vores humør. Mit mål med musikken er ikke at gentage mig selv ved at spille det samme nummer to gange. Jeg kan lide at blive overrasket, og den måde, vi arbejder med musik på, betyder, at vi selv kan blive overrasket over nogle af de lyde, vi frembringer, når vi spiller, siger Sonic Boom, mens han ruller sig en tyk skunkjoint.

På scenen denne aften stod han det meste af tiden helt stille bøjet over et gammelt analogt keyboard, der mindede mest om en gammeldags telefoncentral. Dybt inde i musikken og under påvirkning af et ukendt pharmaceutika pillede han ved knapper og skiftede stik ind og ud mellem de forskellige kanaler i lange instrumentale forløb. En operation, der grundlæggende handler om at føde nye lyde ind i effektmoduler for at fastholde den samme tone i et meditativt selvsving mellem guitar, violin, bas, keyboard og elektronik. En dronelyd.

-Man kan sige, at vi forsøger at finde en stemning, en tilstand, som vi kredser om og indfanger, hvorefter vi transformerer det over i et musikalsk rum. Inden koncerten prøver vi kort at skitsere det melodiske forløb som et grafisk skema med nogle peaks, som vi langsomt arbejder os henimod i en gensidig interaktion. Det kræver stor koncentration på scenen, siger Sonic Boom.

En flot koncertaften i Torpedohallen sluttede af med Scorn (ex-Napalm Death), der i modsætning til de to første bands fik sat gang i benene hos publikum på industrial og en tyk dub-stemning udført til topkarakter af Mick Harris.

BRAND NEW ALBUM OUT NOW.

INTASTELLA
What you gonna do

Årets hippeste band fra Manchester. Indeholder bl.a. "Grandmaster" og "The Past (Somebody Loves You)" plus remixes af bl.a. Tricky

INTASTELLA spiller på Rust i København onsdag d. 20. november.
Billetter kan købes hos Sex Beat, Baden Baden og Rust.

KØB DEN I DIN PLADEBUTIK NU!

Mød INTASTELLA på Internettet:
http//www.rise.co.uk/ intastella

Jazz

Ved Kåre Gade

I ti år eller mere har det været god tone at indlede møder i jazzsammenhænge med at sige: "Fusionsmusikken er død", hvorefter alle rynker panden og nikker indforstået. Den tragiske kendsgerning ser imidlertid ud til at være gået hen over hovedet på en hel del musikere, ihvertfald hvis man skal dømme efter den linde strøm af nye CD'er, hvor jazz i mere eller mindre elektrisk udgave parres med funk, world, soul eller pop. Alligevel er de fleste af disse fusionsmusikere godt klar over, at selve ordet "fusion" giver uheldige associationer til en fortid, der endnu ikke er fjern nok til at være moderne - lidt ligesom "Opel Kadett" eller "cowboystøvler".

Tag nu for eksempel den danske kvartet **Music Spoken Here**, som er et fusionsorkester, der netop har udsendt deres anden CD, *Jazzpolice*, på Stunt Records. Pressematerialet siger om musikken, at den "hverken kan kaldes jazz eller fusion, men alligevel henter noget fra begge dele". Så har man jo heller ikke sagt for meget. Det pirrer nysgerrigheden lidt mere, når det i samme tekst hævdes: "Jazzpolice er en fusion mellem jazz og tegneserier (Ikke at forveksle med tegneserie-jazz...)". En helt ny hybrid, må man sige, som imidlertid ikke dækker det musikalske indhold, men derimod handler om coveret. Kapelmesteren og guitaristen Henrik Andersen er nemlig også tegner, og han har kreeret en af de mest underholdende booklets i nyere danske jazzhistorie. Den skal ses, men det kan godt røbes, at humoren er af den samme mildt indforståede slags, som skinner igennem i pladetitlen.

Bortset fra titelnummeret er musikken af en mere seriøs karakter - heldigvis, for instrumentalmusik, der prøver at være morsom, er sjældent til at holde ud i større portioner. Faktisk kaster Music Spoken Here sig med dødsforagt ud i en fusionsform, der i vid udstrækning er påvirket af John McLaughlin (som også takkes i noterne). Og eftersom McLaughlin i manges øjne personificerer alt det onde i fusionsmusikken, kan man måske godt forstå, hvis PR-forfatteren har rystet lidt på hånden.

Der er dog ingen lange og selvsmagende halvfjerdser-soli på *Jazzpolice*, hvor der tværtimod i en stram og gennemarbejdet form eksperimenteres med skæve taktarter, atonale melodiforløb og andre gode sager fra fusions-skuffen. Udover Henrik Andersen består Music Spoken Here af tangentmanden Niels Ulbrandt, bassisten Kaspar Vadsholt og trommeslageren Anders Mogensen, og på pladen medvirker desuden saxofonisterne Hans Ulrik og David Wilczewski samt percussionisten Sri Peter Lockett.

Percussionisten og vibrafonisten Morten Grønvad er manden bag en anden dansk kvartet, **The End**, som i 1991 udsendte deres første plade, *Matter of Fact*, på Stunt. Nu er The End aktuelle med en ny CD, *Global Village*, som udkommer på Grønvads eget plademærke Technotronic, og i sit følgebrev undgår Grønvad behændigt at nævne ordet "fusion" så meget som én gang. Det er det nu alligevel. Selv om der er gået over fem år, samler tenorsaxofonisten Thomas Hass, bassisten Ole Skipper Mosgaard og trommeslageren Niels Ratzer sammen med Grønvad tråden op fra debut-pladen. Musikken er mere world-orienteret og knap så hårdtpumpet, men der bydes stadig på maskin-farvede grooves med unisone sax- og vibrafontemaer, som bringer tankerne hen på Breckers og Manieris parløb i firsernes Steps Ahead. Ups, der var den ikke så fjerne fortid igen. Det var ellers slet ikke ment som en kritik, for Global Village er bestemt en hørværdig plade, og de fire halvgamle drenge hører til genrens bedste musikere herhjemme.

Ole Skipper Mosgaard går da også igen på en tredje, dansk fusionsudgivelse, *The Other Side* med **Thomas Larsen Project** (Olufsen). Guitaristen og komponisten Thomas Larsen medbringer desuden pianisten Erik Ørum, trommeslageren Søren Frost og sangerinden Sharin Foo. En broget flok, som tilsammen spiller, hvad Larsen kalder "poppet jazz" eller "jazzet pop". Specifikationen er ganske rammende. Da jeg hørte introen til det første nummer, med choruseffekt på guitaren og bossa-kantslag på lilletrommen, tænkte jeg: "Halberg-Larsen!" Hvilket er er ment som en ros. Med ørehænger-melodier, gode engelske tekster af Josh Greenbaum, fine soli af behersket varighed og en underdrevet, live-agtig produktion er Thomas Larsens Project et sympatisk og lovende bud på en fusionsmusik, der ikke kun henvender sig til andre musikere men også til deres kærester.

Anmeldelser

Østkyst Hustlers: Fuld Af Løgn
- Sony

De aldrende drengerøve bag Østkyst Hustlers puster sig gevaldigt op på *Fuld Af Løgn*, hvilket de har rigtig god grund til. Med *Verdens Længste Rap* satte de atter hitmissilet under dansk rapmusik. Efter den kraftanstrengelse, som denne fabelagtige historie vitterlig var, er Bossy Bo, Jazzy H og verdensmanden i skysovs Nikolaj Peyk tilbage med en 12 friske hverdagshistorier fra det virkelige liv.

Og lad det være sagt med det samme. Hvis Østkyst Hustlers ikke helt lever op til den yngre og meget frodige danske rapscene på det musikalske plan, så sætter deres historier nye standarder for danske sangtekster. Det er knivskarpe iagttagelser af fænomenet homo sapiens, som de fleste kun kan nikke genkendene til.

Stilen er stadig rapkæftet, men det hele er udført med raffinement og pointer, man kun finder af samme karat hos C.V. Jørgensen. Det giver selvfølgelig Østkyst Hustlers en god ballast, at det er erfarne drenge, og Nikolay Peyk har tidligere vist med MC Einar, at han er et tekstgeni. Østkyst Hustlers er derfor kvalitet, og hvor de yngre rapbands stadig har en umanerlig trang til at råbe pik og kusse i al offentlighed, får Østkyst Hustlers de samme budskaber frem med større finesse.

I *Han Får For Lidt* bliver vi for eksempel præsenteret for en meget logisk forklaring på, hvorfor hverdagen er fuld af sure gespenster, og de opblæste narhoveder får en fortjent opsang i *Bla Bla Bla*. Her giver Østkyst Hustlers den sejlivede jantelovsmyte et skud for boven, når det hedder sig: *jantelov betyder åbenbart/man er en nar hvis man ikke bare forguder dem der spiller smart*. Eller når Jazzy H bringer sig selv til torvs i *Hvor Cool Kan En Hvid Mand Blive*, når han tørt konstaterer: *Jeg har solbriller på, det er et sjovt fænomen/er man tilpas cool skinner solen altid på en*. Sådan kunne man blive ved. Østkyst Hustlers har igen gjort det sjovt at være dansker.

Jan Opstrup Poulsen

Patti Rothberg: Between The 1 And The 9
EMI

Fra New Yorks subways til pladekontrakt. Det er succeshistorien om 23-årige Patti Rothberg. En anden historie er den om hendes imponerende debut *Between The 1 And The 9*, som stinker langt væk af talent, mod og energi. Denne samling sange trækker sig sammen og udvider sig mellem Suzanne Vega, Alanis Morissette og Bonnie Raitt - mellem blidt sansede oplevelser og et pågående udtryk, der trænger igennem til øret. Patti Rothberg skriver traditionel rockmusik med den akustiske guitar som det grundlæggende instrument de dirrende arrangementer bygges op om. Men fordi hun skærer igennem overflødig ordgejl og pyntede musikalske gurilander, undgår hun at blive endnu en pæn velmenende kvindelig singer-songwriter. Den unge tidligere subway-stjerne skriver og synger kun det nødvendige - og gør det godt.

Lars Nielsen

Billy Bragg: William Bloke
- Cooking Vinyl / MD

Halvfemserne har været stille for Billy Bragg, men nu stikker den engelske arbejderklasses troubadour atter sin lange næse frem med cd'en *William Bloke*, der er hans første i fem år. Med *William Bloke* får Billy Bragg et forrygende come-back, sydende af popmelodier, boblende af vittig poesi, men samtidigt fuld af historier med politisk vid og bid. Det er historier fra et England på vej mod årtusindets rand, og historier fra hans eget liv om at blive far og om at indse, at han nok aldrig bliver astronaut. Musikalsk er der ingen overraskelser, Billy Bragg står som altid for sang og guitarbaseret pop, dog er produktionen ikke er helt så skrabet som på tidligere udgivelser. Social indignation har altid spillet en vigtig rolle for Billy Bragg og at han har bevaret idealerne intakte viser han i sangen *From red to blue*, der dirrer af skuffelse og harme over vennen, som har solgt ud og svigtet sine principper. På den overstadige single *Upfield* åbenbarer englene sig i en drøm af Motownhorn. Hvem andre end Billy Bragg kunne finde på at synge *I've got socialism of the heart* som omkvæd til en af årets bedste popsange. Man behøver ikke at være gammel fan af *The Bard of Barking* for at glæde sig over pladen, nye lyttere kan begynde her.

Peter Studstrup

Rebecka Törnqvist & Per "Texas" Johansson: The Stockholm Kaza Session
-EMI

-Skriv, at dine børn synes, den er frygtelig at høre på. Så kan du fortælle, hvad du selv mener bagefter, beordrede min niårige søn, efter at have været tvangsindlagt til Rebecka Törnqvist's jazzdebut på en længere biltur i efterårsferien. Det være hermed gjort. For et eller andet sted har han ret: The Stockholm Kaza Session er ikke en plade, der lefler for sit publikum.

Under ledelse af tenorsaxofonisten Per "Texas" Johansson og i selskab med blandt andre pianisten Bobo Stenson kaster Törnqvist sig ud i en række uslebne, men eksplosive fortolkninger af jazzens standardmelodier. Det er fuld skrue og skide-være-med-bøfferne lige fra turbo-udgaven af *My Shining Hour*, som indleder pladen, til den dystert messende version af *Every Time We Say Goodbye*, som lukker ballet.

Repertoiret rummer også fine instrumentale ting, men det er Törnqvists stemme, der sørger for profilen. Den elveragtige svensker med Cecil-stemmen har sin helt egen uskolede tilgang til det traditionstyngede materiale. Hendes uimponerede begejstring og de ofte radikale arrangementer, når for eksempel trommeslageren Magnus Öström spiller ottendedele på lilletrommen hele vejen gennem *Honeysuckle Rose*, gør pladen til et forfriskende anderledes bud på den huserende trend, hvor popsangerinder synger jazz. Men på de fleste caféer vil cappucino-salget nok dykke kraftigt, hvis nogen skulle finde på at skrue op for Törnqvist og Johansson.

Kåre Gade

Gabsky And The Heavenly Orchestre: After Beginnings
-AGM

Den herboende svensker Johan Gabsky følger op på sin fornøjelige debut *Go Blind* med et, ja, rigtigt gættet - fornøjeligt album.

På *After Beginnings* crooner Gabsky sig igennem en række både spøjse og melodisk fængende sange, der gør flittigt brug af den storladne svenske poptradition. Det særegne ved *After Beginnings* er da også, at albummet aldrig ville have fungeret for en dansker, men det gør det altså for Gabsky, der desværre bliver lidt for morsom undervejs.

Han synger helst som Elvis eller en klonning mellem Bowie og Sinatra, hvilket aldrig bliver kedeligt, selv om Gabsky godt kan anlægge en lidt mere alvorlig mine i sine mest Bowie-inspirerede sange.

Gabsky har bare for mange problemer med at holde alvor og sjov adskilt. Næste gang vil det være rart at høre et popalbum renset for kitch. Gabsky har bestemt potentialet.

Jan Opstrup Poulsen

Shampoo: Girl Power
Food / EMI - Medley
Tag et stykke lyserødt tyggegummi, blæs en kæmpe tyggegummiballon, blæs noget mere og mere endnu - lige indtil ballonen springer med et halvhøjt pop og klistrer dit ansigt til. Sådan er det at lytte til engelske Shampoos anden cd *Girl Power*. Det er sødt, smager godt i begyndelsen, og man kan lege med det, men det er en lidt tom og flov fornemmelse bag efter. Duoen Shampoo knaldede ind på hitlisterne med *Trouble* i 1994, og nu har de indspillet nummeret igen i 11 forskellige versioner, skiftet et par akkorder, et par breaks og kaldt sangene noget forskelligt. Smart er det, og pigerne er klar til endnu en tur på hitlisterne. Men det er både anstrengende og kedeligt i længden. *Girl Power* er pænpige-party-pop i hurtigt tempo og med en moderigtig vrængen af alle de kedelige mennesker, som ikke tygger tyggegummi.
Lars Nielsen

Syd Straw: War and Peace
- Capricorn
War and Peace er den kun anden cd fra den amerikanske sangerinde Syd Straw, selvom debuten *Surprise* efterhånden er syv år gammel. Syd Straw har selv produceret *War and Peace,* og selv skrevet sangene om kærligheden, drømmene og ægteskabet, der ikke holdt, men altid med en armslængde til der, hvor det virkeligt gør ondt. Kun sangen *Love and the lack of it* afslører, at der er noget personligt på spil. En sang om at søge kærlighed hos andre, når man har forspildt sin chance hos den man virkeligt elsker. Det er også kun på *love and the lack of it*, at guitaristen Donnie Thompson virkeligt kradser i lakken. Forgængeren *Surprise* var en talentfuld, men noget ujævn debut. Musikalsk strittende i alle retninger, men trods alt strittende. *War and Peace* derimod er en helstøbt plade. Stilen er afdæmpet country og sydstatsrock spillet prunkløst og tight af Missouribandet The Skeletons, der bakker Syd Straw op på hele pladen. Derimod savner *War and Peace* inderlighed, temperament og fantasi, og savnet bliver desto større når man ved, at Syd Straw har talentet til at levere varen. Syd Straw er professionel til fingerspidserne, og *War and Peace* er Esther Brohuus for feinschmeckere. Kan man så forvente mere? Ja, når en kunstner man havde drømt op imellem Richard Thompson, Natalie Merchant og Michael Stipe leverer en gang røvballerock, kan man vel kun blive skuffet.
Peter Studstrup

Red House Painters: Songs For A Blue Guitar
-Polygram
Det handler om smerte, en uendelig og uudholdelig tungsindighed, der ikke synes at kan lappes, fordi kærligheden har slået et blødende hul i hjertet. Det er ud fra den situationsfornemmelse at San Francisco-kvartetten Red House Painters, der musikalsk kan betegnes som "sad core" har udsendt fem albums inklusiv den nye cd med den rammende titel *Songs For A Blue Guitar*. Det overordnede for de sidste fire udspil har været, at musikken har været meget stillestående til tider semi-akustisk og teksterne af den art (og er det stadig), at man ønsker man ikke var vågnet i dag. Med løsrivelsen fra pladeselskabet 4AD, har Red House Painters absolutte frontmand, sangskriver og guitarist Mark Kozelek fået total kunstnerisk frihed, og det har resulteret i, at stikket er blevet smidt i forstærkeren. Især i sange som *Make Like Paper*, Yes-covereversionen *Long Distance Runaround* og det ugenkendelige Wings nummer *Silly Love Songs* puster man Neil Young i nakken med en flagrende lyd og masser af distortede guitar-forløb. Men det er de dæmpede *Priest Alley Song, Trailways* og *Revelation Big Sur* bandet har sin force, her spilles der helt ind til huden, med en sværmerisk skønhed af pure ren melankoli, hvor al overflade forlængst er prellet af til fordel for en rugende tristesse. Især Mark Kozeleks forfinede guitarspil giver associationer til et af forbillederne Nick Drake. *Songs For A Blue Guitar* er det mest alsidige udspil fra Red House Painter til dato, men tro nu ikke, at de derfor er begyndt at male byen rød, for den verden de befinder sig i er ligeså meget en tilstand af blå, som den er musik.
Finn P. Madsen

Peter Ramsdal

Bedst lige nu

bob Hund: Omslag; Martin Kann
Svensk, sært og charmerende.

Galaxie 500: Galaxie 500 (4 cd box set)
Galaxie 500's tre originale album har længe været nærmest uopdrivelige, men nu er de her igen plus en ekstra cd med uudgivne studieindspilninger og alternative versioner. *Galaxie 500* **er skabt til tilbagelænet bilkørsel, det er den ultimative** *cruise* **musik.**

Værst lige nu

Jeg har fornylig fået tilsendt et nøgenbillede af de københavnske kærlighedsstjerner Supernova. Helt i orden, men det er jo ikke til at sidde med et dias ude på toilettet. Store papirbilleder næste gang, tak.

G•punkt
Gik du glip af GAFFA i sidste måned??
- Fortvivl ej!
Du kan finde GAFFAs bagkatalog for de sidste 7 måneder på G•punkt...
www.gaffa.dk

NERVE
SPEEDFREAK JIVE

NERVE RYKKER GRÆNSER!
Overbevisende, fornyende, energisk og så dynamisk velspillende, at musikken vil gå lige i blodet hos det danske rockpublikum! Nyt CD album på gaden den 7. november.

NERVE LIVE DATES:

Fredag	8. nov.	Århus	Blitz
Lørdag	9. nov.	Randers	Tante Olga
Fredag	15. nov.	Ålborg	Studenterhuset
Lørdag	16. nov.	Herning	Fermaten
Fredag	22. nov.	Odense	Rytmeposten
Lørdag	23. nov.	Hillerød	Støberihallen
Torsdag	28. nov.	Horsens	Kulisselageret
Fredag	29. nov.	Grenå	Pavillonen
Lørdag	30. nov.	København	Pumpehuset
Fredag	13. dec.	Albertslund	Forbrændingen
Lørdag	14. dec.	Helsingør	Toldkammeret

NYT CD ALBUM PÅ GADEN
Medley

Anmeldelser

Finn P. Madsen

Bedst lige nu

Pere Ubu : Datapanik in the year zero (5 cd box set)
What a beautiful noise

Lemonheads : Car Button Cloth
Rockens kønne dreng viser de mørke sider af sig selv

Nikolaj Christensen : Vi er på vej til et sted hvor blomsterne får lov til at blive nede i jorden og drømme
En poet af de sjældne viser, at det dansksprogede altid vil have sin berettigelse på de hjemmelige himmelstrøg, selvom tendensen går i modsatte retning.

Værst lige nu

Diverse mediers dækning af den såkaldte "rockerkrig", der er blæst fuldstændig ud af proportion.

Hotel Hunger: Happy Hour

- EMI-Medley

Et af vores mest ukuelige rockbands er uden tvivl københavnske Hotel Hunger, der i en årrække har været lige ved og næsten. Bandet, der har sin oprindelse i den tidlige københavnske nyrockscene, har med en målrettet præcision gået efter det store gennembrud, men præcision er ikke altid nok i en branche, hvor gårsdagens helte kan minde om et mosefund.

Efter at være vendt tilbage til undergrunden og med held forladt et noget overdådigt lydbilled på *Frankie My Dear I Don't Give A Damn'* og *Mars Needs Guitars*, retter Hotel Hunger atter guitarerne mod de større vidder og det brede publikum. Bandets 5. udspil er deres mest sammenhængende og helstøbte albums til dato. Det større økonomiske råderum giver *Happy Hour* den nødvendige polish til det målrettede gennembrud, som Hotel Hunger atter sukker efter. Desværre sker det på bekostning af det utilsigtede og iltre, der gjorde *Mars Needs Guitars* til et af de bedre danske rockalbums, og ikke mindst Hotel Hungers kreative kulmination.

Denne tiltalende uregerlighed er heldigvis ikke gået helt fløjten på Happy Hour, der på fremragende vis udstiller Hotel Hunger stærkeste sider som rockband. Der er sus i både heavy- og glamrockklicherne, hvor bandet boltrer sig yderst stilsikkert, og ikke uden en vis selvironisk distance.

Hotel Hungers store bonusgevinst er som altid den velsyngende Jimmy Jørgensen, der sidenhen er blevet doblet op af den norske troldmand Knut E. Haavik. De udgør et umage par, men bestemt også et effektfuldt sangskriverpar, der har tæft for skridsikre refræner og fængende melodilinier.

Om det forjættede stjerneland ligger gemt under juletræet, er nok uvist. Men *Happy Hour* cementerer Hotel Hungers ry som landets mest sammenspillede og bedst spillende rockband. Det er bare ikke altid nok, men hvis Hotel Hunger fortsat udviser en snert af deres berømte tålmodighed, skal det nok komme en dag. *Just keep on rockin'*, som vi bondeknolde siger det.

Jan Opstrup Poulsen

Lamb: Lamb

-Fontana / Mercury

Lambs debutalbum er en gnistrende blanding drum'n'bass-rytmer, spinkle jordfarvede vokaler, og jazzet genbrugsvinyl. Det er en søvnløs udgave af Portishead's *Dummy* på vej hjem fra et aftenskolekursus i afrikansk polyrytmik. Dette sælsomme møde mellem Louise Rhodes' folkagtige vokal og Andrew Barlows computerskabte pukkelpist af lyd er helt uimodståeligt. Rytmerne er hektiske – og ofte dybt underlige – men de efterlader alligevel rigeligt med plads til en række lidenskabelige sange. Lamb har på den måde skabt et album, der både kan give knoglerne gåsehud og fylde kinderne med danseglad varme. Deres debutalbum er det mest stemningsfulde og helstøbte, jeg har hørt i lang tid... Måske burde jeg sende Louise og Andrew et takkekort.

Carsten Heller

Man skal ikke høre meget før øreme falder af

Lars B. Jørgensen
Rockanmelder

Brug din kultur hver dag ...hvis du vil videre

BATES

James Bong: C'est Tres Bong
-2 Kool / Voices of Wonder
Som deres Lego-agtige cover antyder har de to gæve James Bong drenge, Morten Remmer og Thomas Knak, været i legestue med deres debutalbum, *C'est Tres Bong*, og det har resulteret i en original debut med masser af humor. Og det er albummets største force, den afvæbnende humor, for uden den ville *C'est Tres Bong* blive en lidt for mystisk oplevelse. Der er masser af elektronisk syre, som i det skønne *I Don't Feel Well (I Feel Better)*, der har dub som grundtone og en behageligt undercover drum'n bass scratching som den lidt skæve dynamo i nummeret. Syren fortsætter i nummeret *Never Say?*, der har nogle gode gyserlyde og seje trommespor, men efterlader en hel del ?.
Det gør nummeret *Han Zen* til gengæld ikke, der er en rigtig god hyldest til gulvbassen og dens udøver Hansen, for her fungerer sammensætningen af lyde, humor og akustisk bas dejligt. James Bong kan godt lide at lave pudsig musik med finurligheder, der vender tingene en anelse på hovedet, men på *C'est Tres Bong* bliver numrene lidt for finurlige i forhold til hinanden og selvom Morten Remmer og Thomas Knak er gode til at finde de gode lyde, så bliver debutten lidt for rytmisk tung og man savner et mere gennemgående hjerte, en gennemgående idé.
Mia Pollmann

OMC: How Bizarre
-Polygram
Tro mig, New Zealand er andet end får. Landet, som ofte forveksles med Langbortistan, har produceret en seriøs partykonge ved navn Pauly Fuemana, som under gruppenavnet OMC er en stor succes helt dernede, og nu kan blive en succes helt her oppe. Debuten *How Bizarre* er en boblende sammenkogt ret af velpudset blæserparty, ørehængende discodunst, rappet slidebluues, Bowieballade og et stænk verdensmusik (hvad end det betyder, passer det her). Herligt let at lytte til, befriende svært at rubricere. Sådan er OMC. Lad os lige få en koncert med hr. Pauly Fuemana.
Lars Nielsen

Weezer: Pinkerton
-MCA
Da Weezer i 1994 udsendte deres debut, var det som at gå en frisk brise imøde, her spillede Los Angeles kvartetten en snurrig og kåd surfer rock, der i al sin nørdede melodiøsitet fremstod som en udemærket pendant til slacker scenen bare i fuldspeed tempo. Set ud fra det synspunkt er der ikke sket de store forandringer på Weezers andet udspil *Pinkerton*, bandet dyrker i sin beskedne fremtoning stadig det uhøjtidelige, frække iørefaldende korharmonier, fræsende guitarer overtrukket med en sitrende støj og uskylds tekster set ud fra en tabers synspunkt, når det skulle være mest morsomt. Men rigtig sjovt og spændende bliver det aldrig, tværtimod synes dette påtagede nørd image at være noget anstrengende i længden. Bedre bliver det ikke af, at disse melodiøse syng-med-omkvæd føles som en ren karaoke, der er blevet sunget alt for ofte. Med *Pinkerton* har man det som med en joke, der var morsom første gang, den blev hørt, men fortalt to gange stivner grinet noget.
Finn P. Madsen

The Golden Palominos: Dead Inside
- Restless / Voices of Wonder
Åbningsnummeret *Victim* på The Golden Palominos nye cd *Dead Inside* følger en kvinde, der ligger i en gal seriemorders bagagerum, på hendes sidste rejse. Det er digteren Nicole Blackman, der lægger stemme til kvindens tanker akkompagneret af Anton Fiers lydspor af fjerne stemmer, engle, djævle og anden æterisk støj. Nicole Blackmans tekster er i centrum og kapelmester Anton Fier spiller bevidst andenviolin, desværre med det resultat, at recitationen bliver meget dominerende. *Dead Inside* er det ottende album fra The Golden Palominos, der er fællesbetegnelsen for New York trommeslageren Anton Fier's vidt forskellige pladeprojekter. På *Dead Inside* arbejder Fier udelukkende sammen med Nicole Blackman, der har skabt de ti portrætter af desperate, selvdestruktive eller hjælpeløse kvinder. *The ambitions are wake up, breathe, keep breathing*, lyder Blackman's let resignerende genoplivningsforsøg af disse midaldrende zombier, som hun fortæller med kølig og distanceret stemme. Anton Fier har skabt det ydmygt understøttende elektroniske lydlandskab, der smyger sig om de grumme tekster uden at blotte rovdyrtænderne, og *Dead Inside* leder især tanken hen på Laurie Anderson, som Fier i øvrigt selv har samarbejdet med. Resultatet er en sær blanding af en musikalsk og litterær udgivelse. Bestemt et både nervepirrende intenst og uhyggeligt selskab, men de 56 minutters verbal performance er samtidigt krævende lytning, som nok de færreste vil kunne sluge i en mundfuld.
Peter Studstrup

Jack: Pioneer Soundtracks
-Border Music
Det er en hel befrielse at høre et orkester gå i en stor bue uden om den alt for tilbageskuende engelske rockscene og enhver form for hype, der måtte følge i kølvandet. I stedet spiller det syv mand store London band Jack på debuten *Pioneer Soundtracks* en storladen og mysteriøs glødende rock med små orkestrale arrangementer af cello og strygere, hvor de tager os med ind i storbyens altomsluttende favn. I sanger Anthony Reynolds har bandet en vaskægte poet og crooner, der som en anden Charles Bukowski beskriver de elskende i rendestenen, døgenigte som lever livet på en stor Beaujoulais rus, og er i komplet opløsning som i *Filthy Names*: *Oh you gorgeous slut/well you can hardly walk/we are both pissed up whores/watch my tramp mouth talk.* Til tider står musikken næsten stille med et nervepirrende dramatisk skær for derefter at eksplodere i nogle fyrige guitarudladninger, hvor producer Peter Walsh (Scott Walker) har fanget en højspændt stemning, der rammer det store rum. Jack er måske naboens kønne dreng på overfladen, men inden under det skræddersyede jakkesæt lever der en forhutlet eksistens, der kun ser frem til de kicks nattelivet kan give ham. *Pioneer Soundtracks* er et af dette års mest overbevisende engelske debut udspil.
Finn P. Madsen

Web: The Beauty And The Bitch
-AGM
Det er svært at rubricere debut udspillet *The Beauty And The Bitch* fra danske Web, for på deres mørke trance-agtige vej, begiver de sig ud på lidt af hvert, det er hverken det ene eller andet, og alligevel er det som om grundsporet til denne filmiske tour de force er hørt før et eller andet sted før. Hovedmanden i bandet lydingeniøren Uffe Weber har haft Bristol-scenen med blandt andet bands som Portishead og Tricky flimrende i tankerne og derefter skiftet om på en kanal med techno. Som fragmenterede lydlandskaber bygges numrene op med den unge ukendte Tania-Kristin S. Lundahl's røst som det sugende midtpunkt, men alt for ofte ender hendes vrissende vokal med at lyde som noget anspændt katten har slæbt ind. I længden virker udspillet fortænkt og for ustrukturet til at kunne begå sig på det store lærred sammen med forbillederne.
Finn P. Madsen

GAFFA har spurgt en flok tilfældige medieplanlæggere, hvad der kunne få dem til at annoncere mere.

[Her er han annoncér så!]

Vi kan lige så godt indrømme det;

GAFFA er godt. Med **GAFFA** en gang om måneden får du 75% af det læsestof, du har brug for.

Det værste af det hele er, at bladet også ser ret lækkert ud.

141.000 læser os hver måned

MUSIKMAGASINET GAFFA

1/1 side - hver måned - hele livet

Det kræver sit at få annoncører til at gøre, hvad der bli'r sagt.

Planke Planke PR

Anmeldelser

Baby Bird: Ugly/Beautiful
- MCA

Baby Bird er historien om en mand og hans hjemmestudie i Sheffield, hvorfra han på sin 8-spors båndoptager har optaget ikke mindre end 4 albums indenfor et år og udsendt dem i hver 1000 eksemplarer. Med hver af udgivelserne fulgte et lille svarkort, hvor man kunne krydse de bedste numre af, senere ville dem, der havde fået flest stemmer blive udsendt som et slags *best of* album. Pludselig var flere af dem udsolgte og Baby Bird alias sangeren, guitaristen, sangskriveren og excentrikeren Stephen Jones måtte tage sin kælder-karriere op til revudering. For i mellemtiden havde både pladeselskaber og musikskribenter fået øjnene op, og kaldte ham en alternativ udgave af Leonard Cohen. Mens mediernes søgelys stadig er varmt, har Stephen Jones fået samlet sig et band. og de har udgivet deres første ordinære album *Ugly / Beautiful*. Det er en skuffelse at konstatere, at denne såkaldte undergrundsudgave af Cohen ikke er andet end en varm kartoffel. Godt nok har Jones tæft for en personlig sangskrivning, men i stedet for at lade sangene blomstre med en minimal instrumentering, har han de fleste steder betrukket dem med et tykt lag sovs af keyboard og samplede trommer. Mest af alt lyder Baby Bird som en dårlig 70'er disco udgave af Bono i tomgang, og at det meste af *Ugly / beautiful* er fyldt med halvslappe ballader, gør det ikke mindre søvndyssende.

Finn P. Madsen

Octopus: From a To b
- EMI

Midt i en stadig altædende britpoptid har et ellers talentfuldt band som Octupus det ikke helt let. Er de bedre eller dårligere end Oasis? Er de Oasis' arvetagere eller spiller de overhovedet som Oasis? Er det overhovedet britpop? Man kan hurtigt få fordrejet hovedet, når Octopus sætter igang med deres rene harmonier og iørefaldende Beatlesmelodier. Det hele spillet med stor selvfølgelighed og legende lethed. Octupus har dog også en forkærlighed for Beach Boys (der igen var en stor inspiration for Beatles), hvilket giver musikken et mere flydende og drømmende skær, end det ellers er normalen for de gængse britpopikoner. Octopus mangler desværre lige den indlysende ørehænger, der kan sætte dem på det musikalske britkort, men det gør ikke *From a To b* til en ringere plade. Og måske er det slet ikke britpop. Måske er det pskykedelisk retro, og faktisk bedre end Kula Shaker, eller....

Jan Opstrup Poulsen

Sheryl Crow: Sheryl Crow
A&M Records

Indtil nu har 90'erne været kvindernes årti på musikfronten. Ingen tvivl om det. I 1994 dukkede en ny stjerne op med en debut af de usædvanlige. Sheryl Crow udgav *Tuesday Night Music Club,* fik gode anmeldelser og solgte syv millioner eksemplarer - men mange mente, at hun bare var en selvlysende døgnflue. Det er hun ikke. På efterfølgeren *Sheryl Crow* skriver, synger og producerer hun røven ud af bukserne på de fleste af sine mandelige kollegaer. Hun har droppet sin tidligere sangskriverpartner David Baerwald, og fundet sammen med Jeff Trott og Bill Bottrell. Sammen med dem og alene smækker Sheryl Crow 14 drivende, pumpende og vedkommende sange i hovedet på lytteren. Det kan godt være, at debuten duftede lidt af poptøs, men nu stinker musikken af

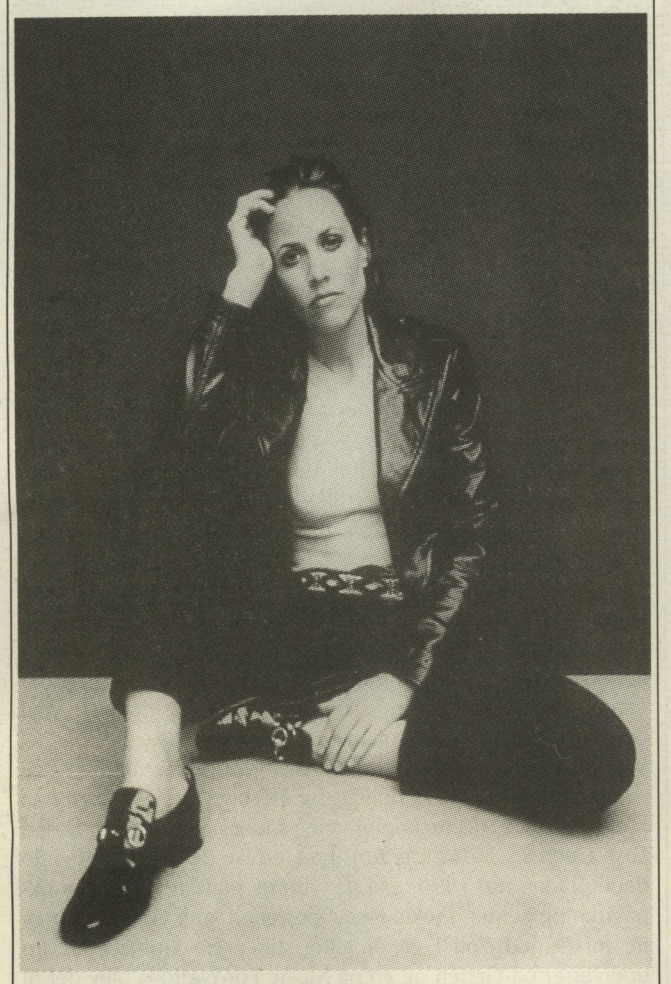

noget, man ikke kan skrive i et stuerent blad som GAFFA, så lad os bare kalde det *feeling*. Her er ikke dømt læs-let tekster, som får en til at glemme tågen i hjertet og smerten i hovedet. Tværtimod. Sheryl Crow kradser i alle de blanke flader, og det er ikke smukt, det hun finder, men det er godt at høre. Og musikken er så tæt, sej og smittende, at man forstår, hvorfor hun er medlem af The Rolling Stones fanklubben og fletter John Lennon ind i teksten. Sheryl Crow er helt oppe i front på vej mod årtusindeskiftet. Og så gad jeg godt høre hende synge *Love Is A Good Thing* sammen med Lenny Kravitz.

Lars Nielsen

Belinda Carlisle: A Woman And A Man
-Chrysalis/EMI

Poppens bambi Belinda Carlisle er tilbage på glatis efter en pause på tre år, og den burde hun nok have fortsat. For den tidligere Go Go's sangerinde har absolut intet at byde på her i den sidste halvdel af halvfemserne andet end det samme banale og sukkersøde refræn, der kendetegnede hendes største hits *Mad About You, Heaven Is A Place On Earth* og *Cirle In The Sand* fra sidst i firserne. Med hendes vibrerende vokal leverer hun den værste gang syntetiske husmoder rock a la Bonnie Tyler, vågn op kvinde vi lever i halvfemserne!

Finn P. Madsen

Shirley: I'm Coming
-EMI-Medley

Hun er bare 19 år, og hun er dansk. Navnet er Shirley, og musikken er fuldfed doven dancesoul iblandet halvfunket r&b. Bagmændene er trommeslageren Anders Schumann og keyboardspilleren Tue Röh fra det danske funkfænomen Zapp Zapp. Hittet *Please Me* har allerede sat æteren i popsvingninger, og nu følger debuten *I'm Coming*, hvor Shirley får pakket sin indbydende pigestemme ind i en ordentlig overfrakke af international orienteret dance-produktion. Det er moderne pop af sjælden dansk aftapning med en sidste salgsdato om ca. et halvt år. Men når den er overskredet, så laver Shirley da bare en ny cd.

Lars Nielsen

Hanne Boel: Silent Violence
- EMI-Medley

Danmarks soul- og popdiva nummer et har gennem sin solokarriere altid været i besiddelse af en beundringsværdig pondus. Hanne Boel er ikke typen, der gør tingene halvt eller på slump. Hendes karriere har været præget af en professionalisme, der er en sjældenhed i den lokale andedam.

Derfor kan det vel heller ikke komme bag på nogen, at hun pludselig skifter gear, netop som man troede, at hun var ved at ebbe ud efter den lidt for glatte og lette *Misty Paradise*.

Med *Silent Violence* har Hanne Boel søsat en stor og iørefaldende musikalsk skonnert, der for fulde sejl skærer sig gennem bølgerne, som et fjernt drømmesyn. På en gang lydløst og i sit helt eget nænsomme tempo, er *Silent Violence* et album, der maner de store og farverige stemninger frem bag øjenlåget. Et drømmesyn, der i velkendt Boel-stil også fortaber sig i perfektionisme og beundring over konstruerede melodiopbygninger.

Hanne Boel har sat sit personlige fingeraftryk ved at skrive de fleste af numrene selv, og Martin Hall har leveret en lang række spirituelle tekster. Med flittig brug af nutidige rytmespor og Boel's passion for lyde fra de fjerne himmelstrøg, er der kommet et stærkt udtryk over sangene, der gør *Silent Violence* til en knugende og mørk plade, hvor Boel gerne blotter sig.

Men det er ikke kun de personlige kræfter, som Boel har sat til at puste dette drømmesyn fremad. *Silent Violence* er produceret af Ole Hansen kendt for den seneste Lars H.U.G. Resultatet er bestemt ikke udeblevet, og *Silent Violence* er på mange måder en fusion mellem Roxy Music, Engima og Laid Back. Et overflødighedshorn af ren vellyd.

Og netop denne overdosis af vellyd er *Silent Violence* store - men også eneste - problem. De gode intentioner driver undervejs den flot sejlende skonnert på afveje, og ind i aflukkede fjorde. Langt fra det endeløse hav, hvor sangene lever deres eget uforstyrret liv.

Jan Opstrup Poulsen

WORLD

Ved: **Jens Villy Pedersen**

Hvad er det nu for noget musik? Violin, mandolin, trommer og synth - en slags folkemusik med rock, latin og jazz undertoner. Der er ikke toner nok til, at det kan være irsk, og der er for lidt trefjerdedels-takt til at det kan være svensk eller norsk. Næh, musikken er på uforklarlig vis gennemsyret af en dansk tone. I gamle dage brændte man kættere på bålet. I dag brænder der en sagte ild under bevidstløs reproduktion af dansk folkemusik. Med nye orkestre er der kommet andre boller på suppen. **Kætter Kvartet** laver egen musik og tekster. De bruger synth., trommer og percussion. De spiller på rock og jazz klubber, og kunne blandt andet opleves i Århus den 11. og 12. oktober som en del af *Spot 03* koncerterne.

Musikerne lyser af engagement. Trommeslageren lægger en intens og afbalanceret bund under de to frontfigurer, som synger og spiller melodi-instrumenter. Pianisten spiller bas i venstre hånd og keyboard-ting og soloer i højre. Musikken, som også kan høres på deres nye cd, er afvekslende med skæve taktarter og andre overraskende momenter. En cubansk rumba-session på congas afløses brat af nordiske toner på violin og guitar, og bevæger sig videre til en splinterny ballade, som handler om dans med elverpiger og elskov til døden!

Jambo, vil du ha' mambo? - næh, han får en hambo, og det er en hambo for viderekommende, med et stænk swingjazz og improvisation. *Elverdans* og *Schottish* ligger tæt på den svenske gruppe Hedningarne's sound i introduktionerne, men bliver dog hurtigt opløst i et lettere dansk temperement. Kætter Kvartet er ikke faldet for fristelsen til at lade sig overmande af andre kulturers udtryk, men holder helt igennem en fælles platform i det danske.

Oktober er måneden hvor verdens- og folkemusikkens blade dratter ind ad brevsprækkerne. Det danske **Djembe** skriver om Cross Culture og World Music på både dansk og engelsk. Som ekstra gevinst er bladet denne måned ledsaget af en flot cd med verdensmusik fra Danmark. I to artikler tages begrebet Verdensmusik op til debat. Graeme Ewens fabulerer om de historiske forudsætninger, og opdeler verdensmusikken i to mindre områder: 1. Eksotisk musik fra fremmede steder (for eksempel salsa og highlife), og 2. Verdensfusion, blanding af elementer, der ellers står helt fremmed overfor hinanden (for eksempel New Jungle Orchestra og Afro Celt Sound System). Flemming Harrev tager også fat på historien bag begrebet, og kritiserer derefter pladeselskaber og verdensmusik-medier for ikke at forholde sig til den musik, som faktisk spilles overalt i de mindste kulturområder, men udelukkende at forholde sig til den musik, som tilfældigvis er kommet i deres søgelys. Hvis man lod verdensmusik-begrebet afgå ved døden ville det gøre livet lettere for skribenter, butikker og andre, som skal forklare begrebet, men også for de musikere som føler sig indespærret i en salgskasse, hvor de istedet hellere vil accepteres på lige fod med andre musikere. (Djembe, Nørrebrogade 13, 1.th., 2200 Kbh. N.)

Det svenske tidsskrift **Lira**, kalder sig for et etnisk musikmagasin, og undgår hermed at indblande verdensmusikbegrebet. De skriver en hel del om ny svensk folkemusik som de gerne kalder verdensmusik, og så er der artikler om country, bhangra, indisk og sydafrikansk musik. (Lira, Box 387, 791 28 Falun, Sverige)

Fra England kommer **Folk Roots**, som lægger ud med en opremsning af 10 forskellige verdens- og folkemusikhitlister. Derefter detalierede omtaler af festivaler, tournéer og CD udgivelser. Der er en Root Salad, hvor 6 orkestre får en uddybende omtale, og så er der længere artikler om større navne: Moxy Früvours, Christy Moore, John Sebastian, Soul Flower m.m.. Bladet slutter af med CD anmeldelser og læserbreve. (Folk Roots, Southern Rag Ltd, P.O.Box 337, London N4 1TW, England)

Folkemusik i Danmark lægger ikke skjul på deres interesseområde. Men de bevæger sig heldigvis udenfor den snævre betegnelse, og inddrager også folkemusik fra andre lande. Der er en stor artikel om jødisk klezmer musik. Læseren tages i hånden og føres ind på internettet på jagt efter folkemusik. Der er interwiew med Kætter Kvartet, uddybende artikler om "Folkemusikken og det brede publikum", musikeksport initiativet m.m.. Til sidst anmeldelser, og hele fire(!) sider med iltre læserbreve. Der er røre i dammen. (Folkemusik, FFS, Graven 25 A, 8000 Århus C.)

November highlights:
1/11 Manolito (Cuba), Vega, Kbh.
1/11 Relatives (Ghana), Blegdamsvej 31, Kbh.
2/11 Habib Koite (Mali), Vega

FAGSKOLEN

KURSER INDEN FOR 4 FORSKELLIGE SPECIALE-LINIER:
- BEKLÆDNING 1
- BEKLÆDNING 2
- TEKSTIL & TRYK
- IDÉ & DESIGN

KURSERNE VARER 40, 18 ELLER 22 UGER – MEN KAN OGSÅ TILPASSES DINE SPECIELLE BEHOV.

SEMINARIET

TILBYDER EN 3-ÅRIG UDDANNELSE INDEN FOR 3 FORSKELLIGE HOVEDFAG:
- COUTURE
- IDÉ & DESIGN
- TEKSTIL

DESUDEN ER DER TILVALGSLINIER INDEN FOR KUNST OG KULTUR, SKIND OG LÆDER, TEKSTILTRYK OG KOSTUMER.

KROP
FORM
FARVE
STIL

I OVERGANGEN TIL DET NY ÅRTUSIND GÅR VI I GANG MED AT FORNY TRADITIONEN.
NÆSTE KURSUSTART 6. JANUAR 1997.
RING STRAX ELLER FAX EFTER DEN NYE BROCHURE!

BEKLÆDNINGSFAGSKOLEN

ODENSE FAGSKOLE OG HÅNDARBEJDSSEMINARIUM
LANGELINIE 29, 5230 ODENSE M.
TELEFON 66 12 21 45 · FAX 65 90 63 45

SAXOBYA

Enkeltfag til studenter- og hf-eksamen

Fra januar-juni 1997 tilbyder Det frie Gymnasium undervisning i flg. fag:

FAG og NIVEAU		MA	TI	ON	TO	FR
Billedkunst hf	B	14.-17.15		14-17.15		
Design hf	C		14-17.15		14-17.15	
Dramatik hf	C		14-17.15		14-17.15	
Engelsk hf	B	9.15-11.45		12.15-13.45		9.15-11.45
Film og tv hf	C	14-17.15		14-17.15		
Latin hf	C	14-17.15		14-17.15		
Matematik hf	C	14-17.15		14-17.15		14-15.30
Musik stud.	B	14-17.15		14-17.15		
Psykologi hf	C	14-17.15		14-17.15		
Samfundsfag hf	B		11-13.45		8.30-11.45	

Ved samlede henvendelser kan andre fag oprettes.
Alle fag afsluttes med kompetencegivende eksamen.
Undervisningen starter i uge 2.

Tilmelding ved henvendelse til

Det frie Gymnasium, Møllegade 26
2200 København N
Tlf.: 35371111, fax: 35372611

Studievejleder Line Jensen, direkte telefon: 35379063 (24), ma. 10.15-11.45, ti. 10.15-13.00 og fr. 11.00-11.45.

Metal

Ved Keld Rud

Da tiden nærmer sig, hvor verdens største metalband vil slæbe Marshall-kabinetterne forbi vort ydmyge land og dreje volumeknappen i bund, er det et oplagt tidspunkt at svælge i nogle af de mest udbredte rygter, der florerer omkring **Metallica.** Et populært rygte, der vedvarende bliver luftet i det engelske rockmagasin Kerrang er, at de fire metalli-dudes forhandler med MTV om at lave en unplugged session. Både Lars Ulrich og James Hetfield har dog afvist dette rygte. Surt, jeg havde ellers glædet mig til at høre *Dyers Eve* eller *Fight Fire With Fire* fremført på to akustiske guitarer. De fjorten sange, der ikke kom med på *Load*, vil the big M gå i studiet og gøre færdig i maj. Rygterne om, at dette album skulle indeholde hårdere materiale end *Load* har ifølge bandets danske trommeslager ikke noget på sig; stilmæssigt taler vi *Load* albummet. Endnu et stort navn inden for den hårde rock er efter lang tids dvale begyndt at røre på sig. **Guns'n Roses** er så småt i færd med at redde trådene ud af deres indbyrdes partnerskab. Der er dog et punkt, der stadig forhindrer, at bandet kan gå i studiet, og hans navn er Paul Huge. Huge er den guitarist, Axl Rose slæbte ind i Guns'n Roses-lejren efter at Gilby Clarke havde fået sparket. Axl Rose insisterer på, at have ham med, mens Slash under ingen omstændigheder vil arbejde sammen med ham. De uenigheder, der har været mellem den rødhårede sanger og jødisk/afroamerikanske guitarist omkring den musikalske retning af nyt materiale er heller ikke blevet glattet helt ud. Slash insisterer på at lave aggressiv asskicking rock'n roll a la *Appetite for Destruction*, mens man kun kan gætte på, hvad der foregår i hovedet på Rose. Men med et navn, der er et anagram for oralsex, må man være upåregnelig... Udgivelsesdatoen for **Machine Heads** andet album *The More Things Change...* er skubbet fra oktober til januar 97. Metalkvarteten er gået tilbage i studiet for at mixe dele af albummet om. På det færdige mix, var der en mystisk og foruroligende summelyd, der blandede sig med de hårde riffs... Frontmand og visionær bag NY-bandet **Warior Soul** Corey Clark har ladet krigersjælen vandre til de evige jagtmarker for at hellige sig et andet projekt, som han håber vil give større kommerciel succes. Bandet stod med *Last Decade, Dead Century* bag en af de mest markante debutplader fra 1990. Herpå kunne man finde en punkpåvirkning hentet direkte fra rendestenen lang tid før det blev in, mixet godt ind i en omgang stinkende kloakmetal. Tre udgivelser på Geffen og én på Music For Nations blev det til samt en posthum opsamler med den poetiske titel *Fucker*, der er ude nu.... Og endnu et forlist band. De brillante doomrockere fra Chigaco, **Trouble,** har efter seks studiealbums valgt at smide håndklædet i ringen.

Manowar: *Louder Than Hell* (Geffen)
Det er vel kun bebumsede teenagedrenge, der oprigtigt kan sige, de elsker Manowar. Det er samtidigt også kun folk totalt blottet for humoristisk sans, der ikke kan lade være at trække lidt på smilebåndet, når Eric Adams ripper Spinal Tap af og synger *The Gods Made Heavy Metal And Saw That It Was Good*. Men musikalsk er deres veludførte Power Metal præcis så vedkommende som et forsikringsseminar.

Iron Maiden: *Best Of The Beast* (EMI)
Idéen med en Maiden-opsamler er god, ligesom indpakningen er flot. Sammensætningen af numre er bare kritisabel. Lange episke numre, der fremkalder det ene gab efter det andet, har taget plads op, der sagtens kunne være brugt på kortere og bedre materiale.

Rings End: *Digest* (Serious Entertainment)
Respekt til dette nyborgensiske band for at prøve på noget lidt anderledes. På deres debut-mini-cd viser de vilje til både at give lytteren migræne og eksperimentere med jazz, død, thrash og hardcore. Rings End producerer ikke ligefrem den slags sange, man kan fløjte efter første gennemlytning, men deres numre er altid interessante bekendtskaber. Jeg ser frem til et helt album fra de herrer.

Carcass: *Smell The Carcass* (Earache)
Selvom Carcass forlængst er opløst, er der stadigt råddent vand i brønden. Denne posthume udgivelse med sjældne numre og outtakes fra *Swansong*-albummet, viser hvor ildelugtende materiale Carcass producerede, selv når vi taler kasserede numre. Er du fan er der kun en ting at gøre: Tag en dyb indånding.

Dan Turèll og Halfdan E: Glad I Åbningstiden
-Mega
Al plads til euforien. Lad de tusind perler boble. Sådan lød det for tre år siden, da Dan Turèll og Halfdan E udsendte cd'en *Pas På Pengene*, og som titlen på det nye udspil, *Glad I Åbningstiden*, antyder er der stadig plads til euforien og brus på det musikalske samarbejde. Opskriften er den samme som sidst: Dan Turèll's digte, læst op på hans karakteristiske og særegne facon, hvorefter Halfdan E har bygget sin musik og samples op omkring Dan Turèll's tekstunivers. Der er mindre sentimentalitet og mere ironi i teksterne på det nye udspil, der er mere *Jul igen, pul igen* og mindre *Sidste tur gennem byen*, det er Dan Turèll i sit velkendte kradse hjørne. Endnu engang er der kommet et rørende, vittigt og - for nu at bruge et stort ord - menneskeklogt udspil fra de to originaler, men som det er med kærester, film og musikudgivelser, så er der ikke noget som den første, og ligeledes i tilfældet Dan Turèll og Halfdan E. Hvor *Pas På Pengene* var et overraskende udspil rent musikalsk, og også viste Dan Turèll fra en anden side end den rablende Vesterbro-rapper, nemlig fra hans sentimentale og eftertænksomme side, er det småt med overraskelserne på *Glad I Åbningstiden*, som ikke gør det samme dybe og uudslettelige indtryk som første del af det musikalske samarbejde, som stadig står som en af de mest originale danske udgivelser i 90'erne.
Peter Ramsdal

Eleanor McEvoy: What's Following Me?
-Sony
Irland har stolte sangskrivertraditioner. Men på trods af at Elanor McEvoy kommer fra den grønne ø, og på trods af sin klassiske uddannelse indenfor musik, formår hun ikke at skrive andet end ordinære rocksange med stænk af keltisk inspiration. I hjemlandet fik hun stor succes med nummeret *Only A Womans Heart* og har slået selveste U2 på den irske hitliste. Men på sin anden udgivelse *What's Following Me?* understreger hun kun sin evne til at lave højstemt halvpompøs rock vekslende med ballader af den grædende type. Det bedste nummer er den smukke og langsomme *Sleepless*, hvor Eleanor synger med intens indlevelse og har skrevet et udsædvanligt flot akkompagnement på harpsichord. Resten af *What's Following Me?* er ikke et postkort fra Irland værd
Lars Nielsen

Anmeldelser

The Lemonheads: Car Button Cloth
- Warner

Da Evan Dando gik i 2 klasse, fik han af sin lærer til opgave at gå hjem og fylde håndvasken op med vand, derefter komme nogle ting i, og se hvilke der flød ovenpå. Først kom han en legetøjsbil i, dernæst en knap og til sidst et stykke tøj, de sank alle sammen. Det satte sine spor hos lille Evan, og ud fra det kan han se, at de voksne allerede i en tidlig alder tager selvtilliden fra børn. Forsøget har også navngivet titlen på det syvende Lemonheads album *Car Button Cloth*, et udspil som har ladet vente på sig, faktisk har der ikke været pladenyt fra Lemonheads siden albummet *Come On Feel The Lemonheads* fra 1993, hvoraf Evan Dando er det eneste oprindelig medlem. Allerede fra første nummer *It's All True*, fornemmer

man, at bissen er blevet skruet på og smilet stivnet noget siden sidst for rockens kønne og imødekommende dreng, som pressen altid har kaldt ham har været langt ude i tovene i sit personlige liv. Så langt, at der faktisk har været grund til bekymring, et mega forbrug af stoffer, druk og en flakken rundt på må og få, gjorde Evan Dando inaktiv i lang tid. I den dystre *Loosing Your Mind* nager tvivlen ham, og bekendelsens time synes nært forstående, de indre dæmoner må ud til åbent skue, og i den grunge påvirkede *Somethings Missing* tænkes der bittert tilbage på de ting, som gik ham midt forbi i rusen af stoffer og våde varer. The Lemonheads små garage-popsange har på *Car Button Cloth* fået meget mere kant, stikket er smækket i, der spilles flere steder uforsødet og råt, og det er noget som klæder bandet. Og heldigvis har Evan Dando ikke mistet sansen for at skrive den gode iørefaldende sang, selvom han skriver med rastløsheden og den gnavende livslede inde på livet.

Finn P. Madsen

Nirvana: From The Muddy Banks Of The Wishkah
- Geffen / MCA

Det tog 7 år fra dannelsen og til Nirvanas endeligt på den skæbnesvangre aprildag i 1994, hvor Kurt Cobain besluttede sig for at gøre en ende på det liv, som forekom ham så ulideligt, men det tog kun en hundrededel af et sekund at udføre denne unødvendige handling, der lammede en hel ungdom og gav tårerne frit løb. Nu foreligger så den endegyldige dokumentation for dette bands betydning i form af live cd'en *From the muddy banks of the Wishkah*, der er den flod, som løber gennem Cobain's og Krist Novoselic's hjemby Aberdeen i Washington. Numrene på albummet er optaget mellem 1989 og 1994 og giver nøjagtig det billede af gruppens kompromisløse energi, der bestod af lige dele melodi, savtakkede punkriffs og lugten af garage. *Smells like teen spirit* og *Lithium* bliver spillet med et fuldkommet *mind blowing* punch lige i fjæset. Bandets første nummer nogensinde *Spank Thru* og den lidt ældre *Sliver* viser, hvorfor de ikke var så længe om gennembruddet. Mens *Scentless Apprentice* og *Milk It*, sidstnævnte optaget tre måneder før Cobains død, viser den sindstilstand han befandt sig i. Et langt skingrende primalskrig, hvor vrangen vender fuldstændig ud af bukserne i bar desperation. Lad *From the muddy banks of the Wiskah* sætte et punktum for udgivelserne med et band, hvis turbolente karriere bestemt ikke fortjener at blive udsat for det gravrøveri, man ofte har set begået mod andre afdøde rockstjerner.

Finn P. Madsen

Fluffy: Black Eye
-Virgin

I wanna be your strawberry / Devour my flesh lyder nogle tekstlinier fra den kvindelige London kvartet Fluffys debut *Black Eye* og efter at have studeret billederne i coveret af de fire rock'n roll dolls i stramtsiddende T-shirts, læderbukser og med udseendet med sig, er man lige ved at hoppe på limpinden til nogle små listige julelege. Heldigvis opnåes jordforbindelsen hurtigt igen efter et par få gennemlytninger af albummet, fornemmelsen af en rigtig maveplasker synes nært forstående. De fræsende guitarer på tre/fire akkorder , aggressive vokaler og spæde rytmesektion er hørt før, blandt andet hos Stooges i 60'erne, Sex Pistols i 70'erne, L7 i 80'erne og Hole i 90'erne. Energien er fuldt til stede, men personligheden skal der kigges længe efter. *Black Eye* er som at gå i second hand klæder, og hvis man kigger det godt efter i sømmene, har slitagen desværre sat sine spor.

Finn P. Madsen

Bo Kaspers Orkester: Amerika
-Columbia

For meget vellyd. Det er vel det, der er problemet for svenske Bo Kaspers Orkester. Bo Kaspers musik bærer præg af, at de fem svenskere har siddet for meget på jazzklubben *Fasching* i Stockholm og drukket starköl, og hørt for meget Steely Dan jam. Musikken er tilbagelænet og jazzet. Trommerne bliver kælet for med whiskers, og resten af orkestret følger trop, med et på en gang swingende og slæbende spil, som grænser til det nonchelante. Det er musikalsk glidecreme for ørerne, og det er næsten for meget, men et nummer som Ett & Nol giver en god bossa-stemning i det kølige efterår. Bo Kaspers musik er som skabt til søndage og stygge tømmermænd, og det er som bekendt to ting man ikke skal have i alt for store doser. Sådan er det også med Bo Kaspers *Amerika*, som når den svinger bedst, er et behageligt album at lytte til, men rigtig interessant bliver den aldrig.

Peter Ramsdal

bob hund: Omslag; Martin Kann
-Silence Records / MD

Den svenske gruppe bob hund's navn stammer fra en skæv hverdagshistorie, to af gruppens medlemmer sad en aften hjemme uden penge, og der var ingen mad og ingen cigaretter, og alt var elendighed, men så kom der en serie om en hund på tv, som hele tiden snublede og kom galt afsted. Det var en hund, de kunne identificere sig med. Hunden hed Bob, og derfra tog de navnet. Det var i 1991, og nu har den skånske gruppe udsendt en ny cd, som er en perle gennemsyret af originalitet, skøre tekster og en spilleglæde, der smitter til både hoved og fødder. Gruppen har nærmest kultstatus i Sverige, men i Danmark er gruppen desværre alt for overset. Intensiteten i bob hunds musik er en af gruppens absolutte forcer, albummet lyder nærmest som et livealbum med utrolig tæt sammenspil, og samtidig er produktionen dejlig skrabet og grim. Gruppens univers er herligt skævt fyldt med tekster, som på en gang er både glade og melankolske: *Jeg snublade i hallen / på väg at koka kaffe / allt rann ut i sanden / och Sverige missade straffen / Jeg somnade halv nio / precis som en gammel tant / jeg drömde att jeg var verklig / och drömmen blev behaglig og markant....* Og så er sangen *Upp, upp, upp, ner,* høj høj klasse. Når jeg hører bob hund's musik ønsker jeg Skåne tilbage til Danmark.

Peter Ramsdal

Donna Lewis: Now In A Minute
-Atlantic

Snydt! Sådan føles det at lytte til Donna Lewis *Now In A Minute*. Den flot syngende pige fra Wales har pakket sin personlige gave til lytteren så forførende og lovende ind i det første nummer *Without Love*, at man spændt river de næste 10 musiklag af blot for at finde en lille lyserød popballon fyldt med varm luft. Co-produceren Kevin Killen har arbejdet med bl.a. Kate Bush, og Donna Lewis' sang minder i de bedste numre om den geniale popfe med de røde sko. Men efter *Without Love* og så lige hittet *I Love You Always Forever* er der ikke mere at hente i pakken. Donna Lewis har skrevet en række tynde og luftige popsange uden ret meget variation i arrangement, melodi og sang. Den varme luft svinder hurtigt, og man føler sig snydt.

Lars Nielsen

DANCE

Ved **Domino**

Har du endnu ikke meldt dig på aftenskolens lambadahold, så kan et HI-FI anlæg og et spejl sagtens udgøre en værdig dansepartner, som denne vinters indendørsaktivitet. Er du dårligt til bens (doven), kan en god lænestol, en 100 % rockwools-plaid og et par hovedtelefoner også sagtens bruges. Spring i dit bedste fritidssæt, og brug løs af følgende musikforslag til din "rytmiske" fritidsaktivitet.

Denki Grove er navnet på et japansk projekt. Fra albummet *Dragon* har de plukket *Niji* og ladet det remixe af blandt andre Mijk van Dijk og Ten Forward. Sidstnævntes remix udskiller sig særligt positivt og overraskende, da hele seancen begynder på japansk Frank Sinatra- maner (tilsat lidt electro-breaks), for derefter at ende i en hamrende techno-trance. Check disse M.F.S remixes (sony-Japan)

Andre single-tracks som klæber sig til mine *decks* er følgende. *No* med **X-Dream** fra (Blue Room Releases). Denne downtempo-trommetonser er en lille forsmag på deres nye 97 lp-release. Også **Tandu's** *Blue Aura* (Blue Room) er en smoothpumpende soft-trancer som er værd at lytte til.

Mere up-tempo er de to hard-psykedeliske 12"-tracks *Erland EP* fra **ManMadeMan** (21-3 Productions) og *Factor EP* (Tunnel Records, Hamburg). Af hele album skal **M.F.G** nævnes, albummet hedder *Prophecy* indeholder blandt andet det suveræne 12"-udspil *Shape The Future* + en perlerække på 8 fluffy-fede svævere (Symbiosis/Koyote Rec.) I samme drag er T.I.P Rec. garant for gruppen **Doof's** nye album *Let's Turn It On,* musikken er goa med et kommercielt snit. Skal det være en af de utalige compilations så er *Celtic* (Celtic Rec) en fin lille goa-sag, men vær også på tæerne når Psychic Deli Rec. smider opsamleren *Future Psychedelia* på gaden. Den indeholder 10 nye og eksklusive tracks af blandt andet Shakta og Subcouds. Lyder alt dette som en russisk by i en fjern galaxe, så besøg hellere din lokale pladepusher. Nok om det psykedeliske, renere trance kan opdrives og så oven i købet dansk. **Outloud Rec.** som opererer på det amerikanske marked med succes har nyligt udsendt *Falcon City* med undertitlen *Tour de trance*. Støt dem, Miro, shahid, construction og alle de øvrige computerfreaks. Der er stadig liv i de tyske Hart House udgivelser, inden længe er **Braincell's** *Man Of Many Therories* here to get, men også **Alter Ego** er limited med deres seneste lp, som nu er parret med et remixalbum. Vel at mærke til næsten en cd's pris , Wauw! I en tungere og mere trippet afdeling er soundtracket til dit længe ventede Playstation spil *Wipeout 2*. Musikken til dette populære space-race spil leveres af **Photek, Chemical Brothers** og **Fluke** for blot at nævne nogle få. Lidt i samme stil er **Fat Boy Slim** og hans guitarfræsende album *Better living through chemistry*, af de engelske musikmagasiner rost til de vildeste skyer. Jo,jo den er da go'! Få pulsen ned igen med danske **Swimwear Catalogue**. Deres opfølger til etteren *Ntunxun* hedder *Fnoprx Boutique*, og er en smule mere eksperimenterende i det ellers så melankolske og soundtrackede lydtapet. Derudover er et par af numrene tilsat en vis Rikke Søgaard's søde kvidren. Vil du hellere genopleve et par af de største ambient/trance - klassikere igen, så fat *Nothern Exposure* mixet (Ministry of sound) Det er en behagelig fra datid til nutid, velsammensat af de to pladevendere Sasha og John Digweed. Rave in peace! Domino

De 10 guldkorn by Dj. Sneak, Chicago/USA

1. **C.J: Bolland** *Sugar Is Sweeter* (Internal)
2. **Nail** *Big D`s Lounge* (DIY)
3. **Basement Jaxx** *Samba Magic* (VC)
4. **Cool Jack** *Jus'come Home* Sneak mixes (AM:PM)
5. **CMT** *Feel the Vibe* (678 Promo)
6. **Sensory prods** *Disco Elements Vol 5* (Azuli)
7. **Stalker/Green Velvet** *Loosing my mind* (Music Man)
8. **Dj. Sneak feat.Colette** *Keep on groovin'* (Strictly Rhythm)
9. **Criminal Element Orchestra** *Go around* (4th & Broadway)
10. **Pianoheads** *Happy Choo-Choo* (Strictly Rhythm)

HiPHOP

Ved: Michael C.W.P. Rasmussen

Sidste måned blev der afholdt DM i rap, både for enkeltrappere og bands. Finalen blev holdt på X-Ray i København, et diskotek, som normalt hader hop hoppere, men denne aften var dørene åbne for vores musik, alene af den grund, at der er penge i lortet. Nå, men bortset fra det, så vandt **MC Clemens** overlegent konkurrencen, og ser man bort fra den sædvanlige skod livelyd på X-Ray, så var det en hyggelig aften.

Kongehuset er snart ved at være på trapperne med deres debutalbum, i mellemtiden må vi nøjes med den nye single *Chauførende*, som er i butikkerne.

Rockers By Choice er ude med deres tredje single fra albummet *De 5 På Flugt*, *Den gamle skole* hedder singlen, og det er klart et af de bedste numre fra albummet.

Hvid Sjokolades album *Så'n er vi* er netop udkommet på vinyl, som dobbelt-LP med cover og indercover, og hele svineriet - vinylkøbere bliver som bekendt næsten altid snydt for den slags - så nu er jeg totalt lykkelig over at eje denne fede skive på vinyl.

Den gale Pose er også snart på trapperne med albummet *Det os mod rov*, som vil være en opfølger på succes-EP'en *Flere Ho's*, som udkom tidligere i år. Jeg har fået lov til at smuglytte til nogle af Den Gale Pose's tracks, og det lød lovende, tjek numre som *Karma* og *Boom Ping Ping*, der holder for vildt. Men du må simpelthen vente til Den Gale Pose dropper bomben midt i november, så glæd dig, og som ekstra bonus til alle som har CD-ROM drev i deres computer, har Den Gale Pose i slutningen af deres album (i CD-versionen) en CD-ROM del, hvor man blandt andet kan læse alle teksterne, se gruppens fotoalbum og samtidigt tjekke hele Flere Ho'svideoen, det vil-

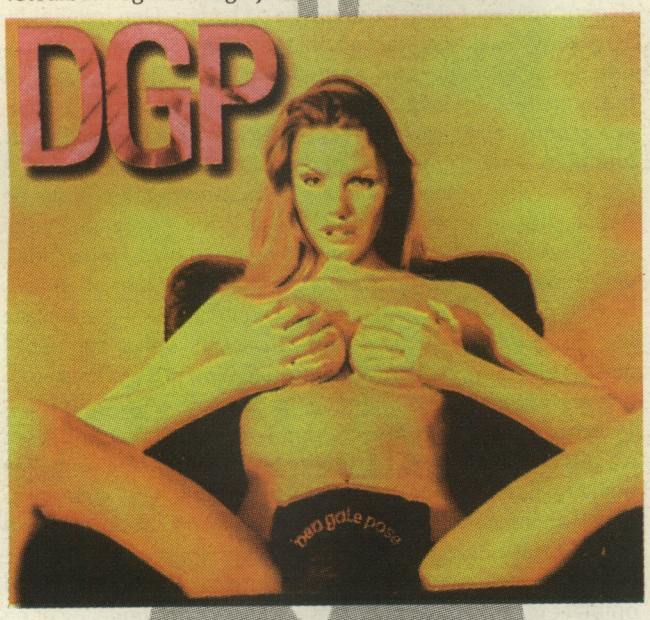

deste er, at det ikke koster ekstra. Den Gale Pose bliver udgivet af deres eget pladeselskab **5-Svin Records** (distribution Miss Label).

Pulejam bliver igen i år afholdt 2. juledag i Den Grå Hal på Christiania i København, og vil byde på breakdance, electric boogie, DJ'ing, graffiti og rap i stride strømme. Hvilke navne, der vil være på plakaten, kan du læse om i næste måned her i GAFFA, men forsalget begynder allerede midt i november, til ære for dem, som køber julegaver tidligt.

Der er iøvrigt udkommet en masse fede plader for nylig, blandt andre **Xzibit**, som du måske har hørt på **King Tee's & Alkaholiks'** seneste skiver. Xzibit har nu endelig udgivet sin soloplade, som vi er rigtig mange der har ventet på. Xzibit laver ikke specielt West Coast inspireret musik, selvom han kommer derfra. **Jeru The Damaje** er på gaden med opfølgeren til hans kanondebut, det samme er **The Roots** som sparker alt for meget røv specielt **Razel** på mundscratch, der er så vild, at selv **Jazzy H** lyder som en nybegynder på hans Technics 1260'ere. Her til sidst vil jeg lige nævne, at jeg har modtaget en demo (det er iøvrigt længe siden nogen har givet mig sådan en). Det er den københavnske sumpe jazz hip hop gruppe **Four eis**. *Two Steps Higher* hedder demo'en som indeholder 12 tracks som overvejende er beregnet til hjemmehygge eller med andre ord så er *Two Steps Higher* perfekt til at høre når man har steneren. Four eis prøver ikke på noget tidspunkt at lyde som nogle andre, der har deres egen lyd, og det får de den største respekt for.

Jeg er ude som julepynt i november.

Anmeldelser

Pusherman: Floored
-Sony

London-sekstetten Pusherman's debut *Floored* lyder som om den blevet indspillet under heftig påvirkning af diverse stimulanser, og ifølge bandet selv, er der noget om snakken. For selv om sangene omhandler forsanger Andy Frank's rædsler ved hans stofafvænning, ja så har det åbenbart været svært for bandet at slippe forbruget helt. Og det høres tydeligt på den hypnotiske rock, der befinder sig i grænselandet mellem traumer og virkelighed. Ud af de ti numre er der faktiske ikke et under seks minutter, Pusherman kører deres sløvende og på en gang vrængende sange helt derud, hvor tomgangen begynder at melde sig. En mur af tunge forvrængede guitarer, haltende trommer og underlig hviskende vokaler blandet med det oprindelige sangforedrag giver hele albummet det rigtige præg af at være et stort LSD trip. *Floored* bliver aldrig hverken vanedannende eller opkvikkende, derimod virker albummet i længden for sløvende og søvndyssende.

Finn P. Madsen

Steve Vai: Firegarden
-Epic / Sony

SteveVai's splinterny cd er i mere end en forstand et kvantespring. Denne amerikanske guitarvirtuos og tidligere medlem af Frank Zappas lineup, har kastet sig ud i at synge. Men til forskel fra de lidt tvivlsomme forsøg, der er blevet gjort af andre guitarhelte, mestrer Steve Vai faktisk dette instrument. Det smitter af på hans vokal, at hans musik primært kommer til udtryk igennem guitaren, lige nøjagtig dét gør hans orale bestræbelser så meget mere interessante og distancerer ham fra de konventioner, der ellers tegner en rocksanger. *Firegarden* er som de fleste af Steve Vai's udgivelser strenget op på et koncept, denne gang dog så simpelt som en todeling i instrumental og vokal afdeling. Måske i erkendelse af, at 74 minutters musik er en stor mundfuld at sluge, man bliver endda på indercoveret advaret om at ikke at gnave det hele i sig på en gang, et efter min mening komplet grundløst budskab.

For *Firegarden* har så meget nerve og svinger så godt, at tiden ikke er en faktor, der forstyrrer når man kaster sig ombord i Steve Vai's musikalske univers. Numrene er skruet sammen sådan, at man bliver hentet blidt ned på jorden igen når adrenalin niveauet har været oppe på overtryk, man får aldrig for meget, hvilket ellers plejer at være guitarhelt-udgivelsers største forbandelse. Produktionen er intet mindre end fremragende, den energi der bliver lagt i de enkelte instrumenter kommer i høj grad helt ud i de små nakkehår. Også kompositonerne løfter sig mange niveauer over almindelig Vers-omkvæd-solo trummerum. Et enkelt cover af Chess musicalen's *Bangkok* har sneget sig med, og får originalen til at lyde som kopien, selv hærdede musicalfans har måttet se deres fødder danse væk under sig, mens de forsøgte at få skubbet øjenbrynene tilbage på plads efter intim nærkontakt med pandehåret. *Firegarden* fungerer i sin helhed, den lyder fedt første gang og begynder så at vokse. Den har faktisk ligget fast i min cd-afspiller de sidste 14 dage. Jeg må understrege, at jeg aldrig har været *die hard* Vai fan, og selvom hans andre udgivelser har sneget sig ombord i min samling har de sjældent overlevet særligt længe og måttet vige pladsen for noget ambient jungle. Men denne gang blev jeg sgu overløbet. Hvis man ikke er låst fast i et mørkt og klaustrofobisk genrefængsel hvor guitar helst skal spilles the english way (læs: af en der ikke kan!), så er det bare om at få sig møvet ned i pladeforretningen og få købt *Firegarden*. Den plade er mere værd end de penge man betaler for den!

Palle Schultz

Imperial Teen: Seasick
-London

Her er ingen buldrende trommer, smældende basrundgange, huggende guitarriffs, og ingen dommedags vokal. Her er kun Roddy Bottum og hans lillebitte band, der befinder sig langt væk fra det helvedes pulver, han normalt strør om sig sammen med de andre medlemmer i Faith No More, hvor han til dagligt spiller keyboard. Det er en overraskende debut, han har søsat sammen med fritidsprojektet Imperial Teen, der foruden ham selv på guitar og vokal består af Jone Stebbins (bas), Lynne Perko (trommer), Will Schwartz (guitar, vokal). For *Seasick* slår nogle små løjerlige smut i vande, der bobler af spilleglæde og opfindsomme indfaldsvinkler. Åbningsnummeret *Seasick* og *Butch* driver døsende af sted med en ubekymret mine, som tilsmiler både slacker og lo-fi scenen, på *Waterboy* og *Blaming The Baby* skrues tempoet i vejret og den skarpladte guitar rammer plet et sted mellem vellykket trash og garagepop. Oven på disse uimodståelige sange klæber Imperial Teen nogle tekster, som med et glimt i øjet beskriver hverdagslivets banaliteter, men også på en spøjs måde begiver sig ind på bandmedlemmernes privatliv. "I don't want to be happy/I wanna mess around but these drugs have made me sappy/I do love feeling down" synger Roddy i *Pig Latin* som en ironisk kommentar til hans eget overståede narkotikaforbrug, og hans homoseksuelle forhold i den hit potentielle *You're One* disse ord med på vejen *You take it like a man boy / You kiss like a man boy*. *Seasick* er minimalist pop med flair for den gode melodi, der aldrig på noget tidspunkt kører træt i de små slag, verden nu måtte give.

Finn P. Madsen

Sparklehorse: Vivadixiesubmarinetransmissionplot
-EMI

Selvom Virginia bandet Sparklehorse's debut med den meget snørklede titel *Vivadixiesubmarinetransmissionplot* udkom sidste år, er den først udsendt herhjemme nu. De fleste numre på udspillet kører som en filmisk seance, der observerer hverdagslivet skærmydsler i Guds eget land. Sparklehorse tager udgangspunkt i den traditionelle amerikanske rock, hvor et navn som Neil Young meget af tiden trænger sig på. Men albummet besidder også en sær og spøgelsesagtig rastløshed, som gør, at man syntes at være havnet et sted midt mellem virkelighed og drøm. Og det er netop den kant, der bevirker, at

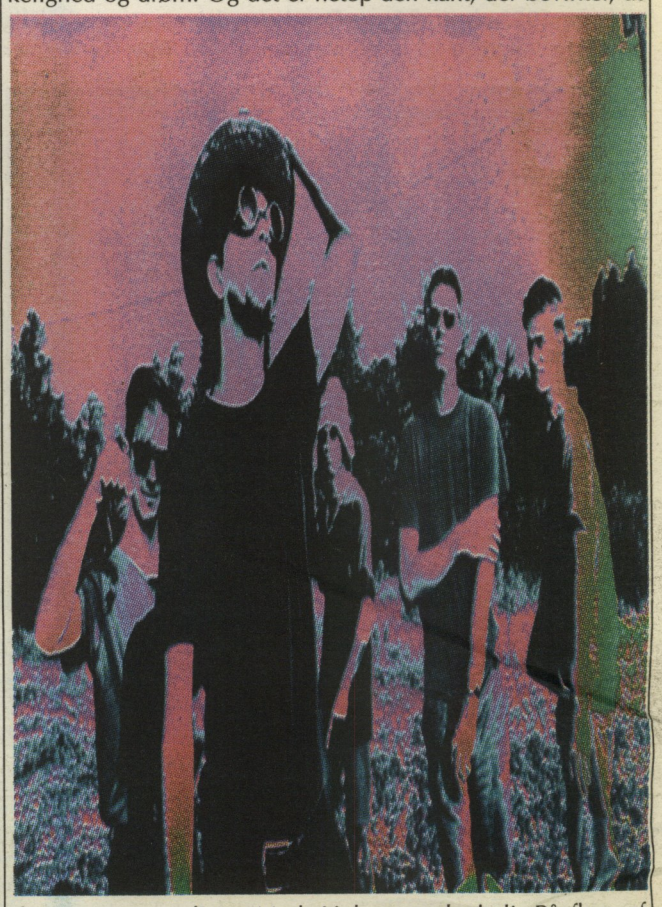

det er svært at slippe Mark Linkous melankoli. På flere af numrene kamouflerer han sig bag forvrængede vokaler, mens musikken er underspillet og søgende i sin halvakustiske opbygning. Mark Linkous udviser med Sparklehorse en meget personlig sans for en sangskrivning, der banker dybt i Amerikas hjerte, og det skal blive spændende at se, hvad der fremover gemmer sig bag de mørke skygger i hans indre.

Finn P. Madsen

Marcella Detroit: Feeler
-Mega

Den tidligere Shakespears Sister sangerinde Marcella Detroit har bygget den tekstmæssige side af sit andet album i eget navn *Feeler* op omkring de ting, der bekymrer hende ude i den store verden så som kvinders undertrykkelse, afhængighed af heroin og prozac og ikke mindst hendes forhold til sit eget køn. Det er komplekse emner i hendes verden, det samme er musikken, især hendes sirenevokal, der ofte får nogle operetteagtige knæk for lige at sætte trumf på. Men det virker nu mere skæmmende end det virker dragende. Ikke at *Feeler* er noget dårligt album, når hun smyger sig rundt i motown rytmer for derefter at slå over i noget, der kan minde om den psykedeliske side af The Beatles. Problemet er bare at hendes stemme er svær at skære en sang omkring uden at hun jager den på flugt indimellem.

Finn P. Madsen

Anmeldelser

Moby: Animal Rights
-Mute / MD
Åbningningsnummeret *Now I let go* på den lille techno spirrevip Moby's tredje album *Animal Rights* lyder helt guddommeligt i sit sparsomme arrangement af akustisk guitar og violin, man føler det som en forbøn, for noget der måtte komme. Og det gør dét med en lammende chokeffekt, fuldkommen overrumplende har Moby sadlet om og galoperer nu derudad med hårdtpumpet speed metal spillet med håndgribelige instrumenter, det vil sige guitar, bas og trommer. Vegetaren med bibelen under armen og de rigtige meninger har skiftet samplere og keybords ud og lyder i sangenes hidsige struktur mere desperat end nogensinde før. Moby mener, at dance scenen har mistet sin ånd gennem de sidste par år og efter at have lyttet til bands som Nivarna, Smashing Pumpkins og Hole, fik det ham til at indse, at nu var tiden klar til en Moby i ny forklædning. Desværre har han med det også mistet noget af sin personlighed til fordel for det, som ligner et oprør mod den etablerede techno scene.
Finn P. Madsen

Shawn Colvin: A Few Small Repairs
-Sony
For to år siden var den erfarne sanger og sangskriver Shawn Colvin en rigtig *Cover Girl* med følte og folk-agtige udgaver af blandt andre Sting, Tom Waits og Bob Dylan. Nu er hun tilbage med sine egne sange på sit fjerde album *A Few Small Repairs*, og det er godt at høre. Amerikanske Shawn Colvin væver tråde fra Joni Mitchell's produktioner sammen med Suzanne Vegas skrøbelighed og kommer igennem som en god sangskriver med pennen dyppet i folk og country. På *A Few Small Repairs* er hun afdæmpet og indtrængende, når hun fortæller sine historier om folk, vi kan møde på det snuskede værtshus, i den halvtomme bus og i nabolejligheden. Heldigvis formår Shawn Colvin at snerre de rigtige steder, så det hele ikke bliver til skønskrevne postkort fra landet med de rigtige meninger. Det er pænt, men ikke for pænt.
Lars Nielsen

Spring Heel Jack: 68 Million Shades
-Trade 2 / Island
Det er fysisk umuligt at sidde stille til *68 Million Shades*. Albummet har alt hvad drum'n bass-hjertet kan begære: Hektiske rytmer, luftige melodistumper og ultradybe basgange, der kan drive en hel opgang til vanvid. Igennem 12 instrumentalnumre kaster Spring Hell Jack – alias John Coxon og Ashley Wales – om sig med opklippede beats og forvredne klange. De strækker rytmerne som fjedrene på en arkitektlampe, og bøjer bassen til ukendelighed. Ud af alle disse urolige elementer opstår en musik, der underligt nok virker som en harmonisk helhed. Så selv om Spring Heel Jack har det med at fremkalde ufrivillig vippen med foden, virker deres musik alligevel langt mere beroligende for sjælen end både kamillete og guldøl. *68 Million Shades* beviser, at Spring Heel Jack tilhører drum'n bass-genrens elitekorps.
Carsten Heller

Intastella: What You Gonna Do
-Planet 3 / Edel
Jeg er forvirret. Intastellas album begynder med en dosis punket guitarfræs – det næste track er et skud technopop tilsat lidt house-piano – og derefter giver Intastella et hvæs af noget, som nogen måske ville kalde trip-hop. En god gang stilforvirring skaber ofte spændende musik, men Intastellas musikalske blandingsmisbrug er desværre endt i middelmådighed. Albummets 14 numre lyder som om de var lavet af 14 forskellige bands. Den eneste fællesnævner er sangerinden Stella, og hendes vokal er ikke helt stærk nok til at give albummet en personlighed.
På coveret praler Intastella med, at Tricky har remixet nummeret *Grandmaster*. Men det er fakstisk svært at genkende Trickys ekstremistiske lyd i remix-versionen af nummeret. Det kunne lyde som om Trickys arbejdsindsats under remix-processen hovedsageligt bestod i at sidde på en stol bag ved studieteknikeren og ryge den ene joint efter den anden.
Carsten Heller

Nicolette: Let No One Live Rent-free In Your Head
-Talking Loud / Mercury
Den engelske sangerinde Nicolette er nok bedst kendt for sin medvirken på Massive Attack-albummet *Protection*. Hendes besynderlige Marilyn Monroe-agtige vokal fungerede perfekt sammen med Massive-drengenes kornfede produktion – især på nummeret *Sly*. Nu har Nicolette udsendt sit andet solo-album – desværre helt uden hjælp fra Massive Attack. Igennem det meste af albummet skøjter hendes markante, pigede stemme hen over en række techno-agtige baggrundstracks af svingende kvalitet. Med enkelte undtagelser lyder det lidt som om, Nicolette har sunget ind over en stak tilfældige techno- og trip hop-plader. Nicolettes stemme kommer mest til sin ret på det trippede nummer *Beautiful Day* og på den flænsende remix-version af singlen *No Government*. På resten af albummet har Nicollette's producere ikke formået at få sang og musik til at smyge sig om hinanden. Det kunne have været fedt, men...
Carsten Heller

Brainpool: Stay Free
- Sony
Haves: Stor samling af mor og fars Beatles og Kinks plader, plus en egen samling af Oasis og Blur cd'er. Søges : En personlig hylde at stille dem på. Svenske Brainpool dyrker på deres tredje udspil *Stay Free* deres forbilleder med så stor ildhu, at det er meget vanskelig at få øje noget som helst fotogent af det ansigt, der skulle have tegnet de personlige træk hos bandet. Brainpool fik i 1994 en grammy for bedste popband i hjemlandet, og gruppen mestrer da også den gode melodi, som desværre alt for ofte syntes at være for luftig og derved bare forduft er om ørene på en, inden man når at gribe den. Bandets retrolyd og instrumentering gør det ikke bedre, her har man tilpasset sig så meget, at den sidste form for troværdighed blegner fuldstændig. At Brainpool med *Stay Free* skulle være blevet voksne er svært at tro på, det her minder mere om nogle snotnæsede unger, der er blevet taget på fersk gerning for at stjæle idolfotos hos den lokale kioskmand.
Finn P. Madsen

BATES

STOR ARKITEKTURPOLITIK
KRÆVER MASSER AF BULLDOZERE

Torben Weirup
Kunstanmelder

Brug din kultur hver dag ...hvis du vil videre

Båndsalat

Ved: Nils Harbo

hent musikken fra båndsalat ned fra nettet... www.gaffa.dk

The Burning Primitive
Info: 86 13 62 92
Det århusianske band skriver, at de spiller økologisk voldspop, og at de ikke lider af behagesyge. Efter et par aflytninger af bandets flotte, aggressive og kraftige rock, må jeg give dem ret. De stræber just ikke efter at blive endnu et easy listening band. Med et line up af to guitarer, trommer og en syngende bassist spiller de simpelthen bare hårdt og energisk, tungt og beskidt. Kort sagt, der headbanges i en verden, hvor Nirvana møder Soundgarden, der banker rust iført Helmet med så hård lyd at Metallica ikke længere lyder særlig Loaded.
Det er de vuggende trommer og stinkende guitarfigurer, der er bandets hemmelige våben. Guitaristerne Michael Grausen og Jacob Lundgaard spiller bare så fedt og saftigt! Og sammen med trommeslager Allan Pedersen skaber de en så gyngende bund, at den truer med at sætte alle omliggende atomer i selvsving, så det hele eksploderer i en kraftig energiudladning, der ikke kan undgå at vække Lars Ulrich og vennerne bag i limousinen. Et århusiansk undergrundshåb, der med det fornødne held og nødvendige udholdenhed godt kan gå hen og blive meget mere end bare Burning og Primitive.

Headrush
Info: 33 25 00 42
Headrush er et københavnsk band, der kun har eksisteret i halvandet år, men de spiller allerede helvedes kompetent sammen. Stilen er amerikansk grunge som vi kender den fra Alice in Chains og Faith No More og andre bandkonstellationer med navne på tre ord. Den københavnske kvartet har dog sin egen personlige indfaldsvinkel. De lyder ikke så hamrende voldsomme, giver også plads til en smule poesi, og der anes funk og hip hop inspiration i rytmegruppen, når de spiller, hvad jeg fristes til at kalde trash-shuffle. De swinger faktisk i god gammeldags musikerforstand, og det er altid rart at lytte på. Der er mange gode guitarideer, rigtig fede riff og figurer, hvor der også er plads til alternative lyde, i form af plektorskrab og strengerids, der på en fantasifuld måde blander sig med de rå blokakkorder. Sanger Carsten Hedegaard står stærkt i lydbilledet. Her er ingen klynkende britpopmanerer. Som en Steen Jørgensen eller en Jim Morrison står han klippefast og kaptajnsagtigt i front på et vindblæst skibsdæk og viser vejen. Holder det i længden? Ja, det tror jeg. Hvis drengene gider holde ud, det er en lang og sej kamp at gøre sig bemærket. Headrush fortjener opmærksomhed. Giv dem det! Hold øje med koncertkalenderen eller tag dog og book dem, hvis du er koncertarrangør. Prisen taler vi om.

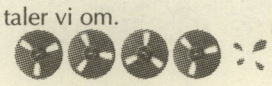

Out
Info: 89 44 90 73
Out er centreret omkring sangskriveren Emir Pasic, der kommer fra Sarajevo. Han flygtede til Danmark i 1992 på grund af krigen og slog sig siden sammen med nogle rockmusikere fra Thisted. Sammen skabte de et band, der nu spiller storladen rockmusik med rødder til det mere temperamentsfulde og melodramatiske Balkan. Skæve rytmer og kontraster blander sig derfor med 70'er angelsaksisk symfonisk rock i store og flotte arrangementer, hvor der hverken er sparet på rumklang, dramatiske virkemidler eller molakkorder. Musikken er alvorlig og selvhøjtidelig som en Bille August film, men også lige så stemningsfuld og smuk. *Life is Easy* synger sangerinden Trine Winkler, mens musikken viser det stik modsatte uden, at det virker forkert sat sammen. Trine mestrer iøvrigt både dybe, næsten mandeagtige stemmeforløb, samtidig med, at hun også kan synge som en engel, stående alene i en stor katedral, der jomfrueligt og uskyldsrent messer sanglinier frem i det høje register. Det sker mens bandet tordner fremad med dramatiske keyboardflader, massive guitarmure og jordskælvsagtige trommerytmer. Det er mixet på perfekt måde, så frontmikrofonsangerinden aldrig bliver væltet af pinden.
De fem musikere er nu flyttet til Århus i forventning om at opnå større eksponering af musikken. Jeg håber det lykkes, for der er tale om interessant musik, sjældent hørt på disse breddegrader. Alt for alvorligt til, at jeg selv kunne holde ud at spille sådan noget musik, men Out er et perfekt alternativ til dem der har fået nok af Axel Boys Quartet eller Diskofil.

The Burning Primitive

Alive And Bonk
Info: 31 22 55 42
Første gang jeg hørte den københavnske kvintet Alive and Bonk var i januar 1996, og på det tidspunkt fandtes der ikke nogen nåde fra den strenge og uretfærdige båndsalatredaktør, der blev simpelthen ikke spalteplads til dem. Nu får de en chance igen og selvom bandet startede helt tilbage i 1989 har de åbenbart det sidste stykke tid vokset sig stærkere, takket været en hel sommerferie i øvelokalet og en stribe livejobs. De kalder selv stilen *PopsRocks*, som de mener smager af britpop. Det er da også rigtigt, at de skriver iørefaldende sange, som serveres veloplagt og energisk, men den lidt støvede lyd og anvendelsen af choruseffekter på guitar og vokal, samt det faktum at bandet indeholder en keyboardspiller, giver musikken en sound, der er noget anderledes end typisk britpop. Trods gode sange og keyboards bliver det dog aldrig glat og digitalt som Michael Learns To Rock, blandt andet fordi sangene er lidt skævt konstrueret og fordi musikerne spiller afslappet og hippieagtigt. En spændende bekendtskab.

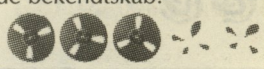

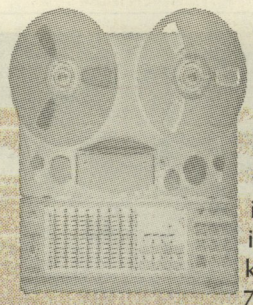

Og salaten kort:
Det københavnske band med det totalt misvisende navn **Goethe Für Kinder** (tlf. 33 91 68 63) viser sig at spille spændende, men rimelig utilgængelig fusionsrock med både Mahavisnu Orchestra, Zappa og etnisk folkemusik som inspirationskilder for kvintettens musik, der også trækker på heavy og jazz. Trods momentvise Björk-tiltag virker sangerinden en smule malplaceret i den instrumentalfunderede musik, hvor især de skæve instrumentaltemaer fra guitaren virker betydeligt bedre komponeret end sangene. **Larry Scoth Castle** er en sangskriver (tlf. 86 78 55 39), der har samlet et band, kaldet The Solid Rockers, i Århus omkring sine selvskrevne sange. Bandet lyder dog ikke særlig solidt eller rockende. Det lyder simpelthen som om, de ikke rigtig tør spille, og Larry lyder som om han ikke rigtig tør synge. Der skal simpelthen mere whisky i halsen, flere udenomsaffærer, og mere hår på brystet før det kan blive vedkommende. Men potentialet er der, de Mark Knopfler-inspirerede sange vinder ved genhør, de kræver bare en bedre behandling og udførelse. Lidt af det samme gør sig gældende med **Edisons** (telefonnummer ikke vedlagt), der har udgivet cd'en *Six Songs*. Det københavnske band er meget (jeg siger MEGET) inspireret af Clapton og spiller tidløs (eller umoderne?) musik, der lyder som noget gud selv kunne have fundet på omkring 1985. En mere håndfast producer kunne have hjulpet projektet, og for eksempel taget sangskriver og sanger Michael Klinke på engelsk aftenskolekursus, strammet op på kompositioner og arrangementer og luget ud i de lange guitarsoloer og mange bluesfills. De er udmærket spillet og virker sikkert fedt live, men på cd virker de desværre lidt kedsommelige og overflødige.

Vil du også være med i Båndsalat, så send bånd, cd, pressemateriale og fotos m.v. til båndsalatredaktør Nils Harbo, der lytter til al slags musik og bedømmer det meget retfærdigt, hvis han ellers ikke er sur den dag han lytter.
Vigtigt: Mærk alt materiale med tydelig navn og telefonnummer.
Ønsker du dit materiale retur, så vedlæg frankeret svarkuvert.
Send dit bånd til: Musikmagasinet Gaffa, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C. Mærk kuverten "Båndsalat".
Check desuden Båndsalat, bands og musik på Internettet. Brows din vej til G•punkt: http://www.gaffa.dk

INTASTELLA - sig navnet

Vind CD'er og koncertbilletter og middag i anledningen af "sig navnet" besøger Rust d. 20/11

PRÆMIERNE
1. præmien: Rustik middag for to på Rust incl. to billetter
2. præmien: 2x5 koncertbilletter
3. præmien: 10 x Intastella CD

SPØRGSMÅLENE
1. Hvem har Intastella sagsøgt?
2. Hvilket land kommer Intastella fra?

Send dine svar til: Musikmagasinet GAFFA, Sjællandsgade 92, 8000 Århus C., senest den 15. november

GAFFA Kalenderen

fredag 1

KØBENHAVN
20.00 The Wee, Chr.Havns Beboerhus
20.00 Duoen TO, Gimle
20.00 GIG 966, Templet
21.00 Manolito Y Su Trabuco, Vega
21.00 Innocent Blood, Hard Rock Cafe
21.00 Sevilla Flamenca, Krudttønden
21.00 Inter View/Medicin Train, Stengade 30
21.00 Messaround, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Live Musik, Ca´feen Funke
21.00 Savage Affair/Ibens, Pumpehuset
21.00 Baal/Catus, Viften Rødovre
21.00 Fools Garden, Rust
21.00 Live Musik, Forbrændingen
21.30 Ethnotronic Beat, Copenhagen JazzHouse
21.30 Joes Cabin, Cafe Pandemonium
22.00 Heatfarm/Cry, Loppen
22.00 Beat The Meetles, The Australian Bar
22.30 Toto Jam, Sløjfen Frb
23.00 Babes & Airbags, Kellerdirk
ÅRHUS
20.00 Majbritte Ulrikkeholm, Musikhuset
21.00 Søs Fenger, Blitz
21.00 Club Camaleon, Æsken
21.30 Psyched Up Janis, Husets Musikteater
21.30 Vildensky, Musikcafeen
21.30 Salsateca, V58
22.00 Tango Orkestret, Gyngen
HADERSLEV
21.00 Techno Night, Panic
HELSINGØR
21.00 Cæcilie Norby, Toldkammeret
21.00 Royals/Cavemen/Crash Site, Elværket
HORSENS
20.00 Georgia Satelites, Horsens Ny Teater
21.30 Morten Kargaard Group, Nørregade 51
KOLDING
23.00 *Sort Sol*, Pitstop
NÆSTVED
21.00 Fielfraz, Vershuset
NØRRESUNDBY
19.30 Vision/Low Down, Stationen
ODENSE
21.00 Dansodromen, Badstuen
22.00 Gangway/Bloom, Rytmeposten
23.00 Sockrow, Cafe Oscar
RANDERS
20.00 Østkyst Hustlers, Værket
21.00 Tribal M/Cuttlefish, Cafe Hatten
21.00 Drori-Hansen Furniture, Tante Olga
RINGSTED
21.00 Odd One Out, Rock Cafe
ROSKILDE
22.00 Tony Millet, Swan Inn
THISTED
22.00 Peter & De Andre Kopier, Handelsskole
VARDE
14.00 Chimbo's Revival, Big Ben
VEJLE
22.00 Die Herren, Paraplyen
23.00 Chimbo's Revival, Bogart
AALBORG
20.00 Husrock, Huset

lørdag 2

KØBENHAVN
21.00 The Wee, Musikscenen Brøndby
21.00 Starfish, Billen Farum
21.00 Jonas MÅller Trio, KulKafeen
21.00 Dizzy Mizz Lizzy, Forbrændingen
21.00 Bob Neumann/Howe Gelb, Rust
21.00 Sevilla Flamenca, Krudttønden
21.00 Overkill/Anvil/Stahl Hammer
21.00 Sax'n'Drawbars, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Lush, Pumpehuset
21.00 Habaib Koite & Bamada, Vega
21.00 Lush, Pumpehuset
21.30 Night Calls, Gokken & Kokken
21.30 Lindberg/Hemmer Foundation, Barcelona
21.30 Comida Musocal, Copenhagen JazzHouse
21.30 Relief, Cafe Pandemonium
22.00 Stone Free, Hackenbusch
22.00 Single Sex Society/The Flys, Loppen
23.00 Cry For Soul, Kellerdirk
ÅRHUS
14.00 Barflies Band, Musikhuset
21.00 Hobby/Girlfriend/De Sidste Mohikanere, V58
21.30 Heroine Heart/Dog Union, Musikcafeen
21.30 Fielfraz, Husets Musikteater
22.00 Morten Kargaard Group, Gyngen
22.00 Atlantic Wava Band, Æsken
24.00 Live Musik, Blitz
BALLERUP
21.30 Sneakers Jam, Baghuset
FREDERICIA
20.30 Gangway/Bloom, Fredericia Teater
FREDERIKSVÆRK
21.00 Tony Millet, Generelens Bodega
HERNING
12.00 Jazznødderne, Fermaten
20.00 Fools Garden, Kongrescenter
22.00 Drori-Hansen Furniture, Fermaten
HILLERØD
20.00 Cæcilie Norby, Støberihallen
HJØRRING
21.00 Past To Present, Cafe Ciffy
KOLDING
23.00 Psyched Up Janis, Pitstop
ODENSE
20.00 Amazone Groove, Badstuen
21.00 Soul Patrol, Studenterhuset
21.00 Østkyst Hustlers, Magasinet
21.00 Tangoorkestret, Jazzhus Dexter
22.00 Tinnitus Techno-Rave, Rytmeposten
23.00 Sockrow, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Die Herren, Tante Olga
RINGKØBING
23.00 Chimbo's Revival, Brændingen
ROSKILDE
21.00 Alive And Bonk/Magic Marmelade, Gimle
22.00 Surprice, Swan Inn
SØNDERBORG
13.00 Bobby, Sønderborghus
VEJLE
21.00 Lacuna, Paraplyen
VIBORG
21.30 Allan Olsen, Paletten
21.30 Peter & De Andre Kopier, Ting Hallen
AALBORG
21.00 Cry, 1000fryd
22.00 Majbritte Ulrikkeholm, Studenterhuset

søndag 3

KØBENHAVN
20.30 Claire Martin, Copenhagen JazzHouse
21.00 Backseat, Portalen Greve
21.00 House Club, Stengade 30
ÅRHUS
13.00 Zacho & Jensen, Musikhuset
GRENÅ
21.00 Mr. Jack & The Daniels, Lion Ferry
RINGSTED
14.00 Rocking Starry Night, Cafe Classic

mandag 4

KØBENHAVN
21.00 Robben Ford, Vega
21.30 Dissing/von Daler/Søgård, Christianhavns Beboerhus
ÅRHUS
21.30 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen
ODENSE
21.00 Clemstrup & Co., Studenterhuset
SKAGEN
22.00 Chimbo's Revival, Roadhouse Ålbæk

tirsdag 5

KØBENHAVN
21.00 Cloudberry Jam, Rust
21.00 Play It, Stengade 30
24.00 Stonefree, Drop Inn
ÅRHUS
22.00 Magic Music, Gyngen
ODENSE
21.00 Sensible Shoes, Badstuen
SKAGEN
22.00 Chimbo's Revival, Roadhouse Ålbæk
AALBORG
21.00 Claus Waidtløw Kvartet, Studenterhuset
21.00 Aurelia, Cafe Rendez-vous
21.00 Long Fin Killie, 1000fryd

onsdag 6

KØBENHAVN
20.30 Radioens BB & Bob Brookmeyer, Copenhagen JazzHouse
21.00 Long Fin Killie/Mew, Stengade 30
21.00 Ben Folds Five, Rust
21.00 Blacknuss All Star, Park
21.00 Poetized, Loppen
24.00 Stonefree, Drop Inn
ÅRHUS
20.00 Dizzy Mizz Lizzy, Kongreshuset
20.00 Finn Nørbygård, Musikhuset
22.00 Singlebar - romantisk musik, Gyngen
ODENSE
22.00 Odd Gallery, Rytmeposten
ØLGOD
22.00 Chimbo's Revival, Shakespeare
AALBORG
21.00 Aurelia, Cafe Rendez-vous

torsdag 7

KØBENHAVN
20.30 Clark Terry Quintet, Copenhagen JazzHouse
20.30 Dinesen/Besiakow/Davidsen, Cafe Chips
21.00 Diva, Stengade 30
21.00 Scream, Rust
21.00 Høyer-Thomsen, McGraths Irish Pub
21.00 Bad Manners/Duck Soup, Loppen
21.00 Out To Lunch, Studenterhuset
21.00 Muddy Man, Cafe Blågårds Apotek
21.30 Hoover, Cafe Pandemonium
22.00 Organic Paste, Bananrepublikken
22.30 Ole Friis, Park
ÅRHUS
20.00 C.V. Jørgensen, Kongreshuset
21.30 Real Time, Husets Musikteater
21.30 Furious Trauma/Cyborg/Solhverv, Musikcafeen
22.00 The Kwella Quintet, Gyngen
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
24.00 Fischer Fontaine Band, Blitz
ODENSE
21.00 Merzy, Magasinet
21.00 Rad Gumbo, Studenterhuset
22.00 Mr. Ben, Cafe Oscar
23.00 Papkasseshow, Kong Græs
RANDERS
21.00 Hotel Hunger, Tante Olga
22.00 Chimbo's Revival, Sherlock Holmes
ROSKILDE
21.00 Fielfraz, Gimle
AALBORG
14.00 New Orleans Four, Ellen Marsvin
21.00 Grau & Co., Cafe Rendez-vous

fredag 8

KØBENHAVN
20.00 Fielfraz, Templet
20.00 The Wee, Forbrændingen
21.00 Johnny Griffin, Jazzhus Slukefter
21.00 Fischer Fontaine Band, Stengade 30
21.00 Roy Hargrove Quintet, Pumpehuset
21.00 Roy Hargrove Quintet, Pumpehuset
21.00 The Crowd, Ca'feen Funke
21.00 Barflies, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Live Musik, Forbrændingen
21.00 Bevis Frond, Rust
21.30 Edisons, Cafe Pandemonium
21.30 Toumani Diabate & Nikolaj Hess Mali Express, Copenhagen JazzHouse
22.00 Greene/Pure Rich One, Loppen
22.00 Sir Charles, Bananrepublikken
22.30 Hungry John, Mojo
23.00 Medicine Train, Hard Rock Cafe
23.00 Fischer/Waidtløw Quartet, La Fontaine
23.00 Die Herren, Kellerdirk
ÅRHUS
20.00 Tangleroots, Amtsgymnasiet Odder
21.00 Nerve, Blitz
21.00 Club Exodus, Æsken
21.30 Dub Wise, Musikcafeen
21.30 Taraf de Haãdouks, Husets Musikteater
22.00 Loudjazz Quartet, Gyngen
ESBJERG
21.00 Dizzy Mizz Lizzy, Tobakken
FREDERICIA
21.00 Østkyst Hustlers, Teater
GRENÅ
23.00 Chimbo's Revival, Rembrandt
HADERSLEV
21.00 Jam-arrangement, Panic
HELSINGØR
21.00 Maravilla, Toldkammeret
HERNING
22.00 Hotel Hunger, Fermaten
HILLERØD
22.00 The Crowd, Cafe Hoe
KALUNDBORG
21.00 The Organizers, Musikskolen
KOLDING
23.00 Peter & De Andre Kopier, Pitstop
NØRRESUNDBY
19.30 Turtle Band/Semi Special, Stationen
ODENSE
21.00 Clark Terry, Magasinet
22.00 Zoo-2, Studenterhuset
22.00 Suspected Hippies In Transit, Rytmeposten
23.00 A Head Ahead, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Salsa, Tante Olga
21.00 Girlfriend/De Sidste Mohikanere, Cafe Hatten
ROSKILDE
22.00 Andy Singer, Swan Inn
SØNDERBORG
22.00 Rockers By Choice, Sønderborghus
VEJLE
21.00 Utopia/Power Junk, Paraplyen

lørdag 9

KØBENHAVN
17.00 Ghanaian Inspiration, Runde Tårn
20.00 Sonny Rollins, Tivolis Koncertsal
20.00 Cæcilie Norby, Viften Rødovre
21.00 The Crowd, Ca'feen Funke
21.00 Ignite/Straight Faced, Stengade 30
21.00 Psyched Up Janis, Forbrændingen
21.00 Sam Mitchell & Kim Gutman, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Wellington Boots, Billen Farum
21.00 Snatch, Ungdomshuset
21.30 Tom Jones Experiance, Barcelona
21.30 Purim & Moreira Forth World, Copenhagen JazzHouse
22.00 Flower Pot Party II, Pumpehuset
22.00 Ok Nok Kongo, Bananrepublikken
22.00 Kenn Lending Blues Band, Mojo
22.00 Johnny Griffin, Jazzhus Slukefter
22.00 Goen Fischin', Loppen
22.00 Club Morris, Musikcafeen
23.00 Grønvad/Gaardmand Quartet, La Fontaine
24.00 Ørnes Blues Band, Drop Inn
24.00 Real Time, Park
ÅRHUS
20.00 Østkyst Hustlers, Kongreshuset
21.00 Release Party Hip Hop, Husets Musikteater
21.00 Mas Que Nada, Musikcafeen
22.00 Melt/Purple Park, V58
22.00 Moses O'Jah, Æsken
BALLERUP
21.30 Thorndance, Baghuset
BORNHOLM
21.00 Fielfraz, Musikhuset
HERNING
12.00 Storyville Jazzband, Fermaten
22.00 Rockers By Choice, Fermaten
HORSENS
20.00 Allan Olsen, Horsens Ny Teater
KOLDING
23.00 Cinema Forrest, Knuds Garage
ODENSE
20.30 Smack Dab In The Middle, Skt. Gertrud
21.00 C.V. Jørgensen, Magasinet
23.00 A Head Ahead, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Nerve, Tante Olga
ROSKILDE
22.00 Jacob Decco, Swan Inn
SKIVE
20.00 Dizzy Mizz Lizzy, Hallerne
VEJLE
22.00 TeknoParty, Paraplyen
AALBORG
22.00 Drori-Hansen Furniture, Studenterhuset

søndag 10

KØBENHAVN
15.00 Boda & Hirabayashi, Huset
15.00 Jens Søndergaard Quartet, Cafe Chips
15.00 Koppel/Koppel/Andersen, Barcelona
20.30 Cæcilie Norby Group, Copenhagen JazzHouse
21.00 When Granny Sleeps, Bananrepublikken
21.00 No Doubt, Pumpehuset
21.00 House Club, Stengade 30
21.00 Toumani Diabete, Park
21.00 Koppel/Koppel/Andersen, Barcelona
ÅRHUS
14.00 Anders Roland & Halfdan E, Musikhuset
HELSINGØR
21.00 Dawe Swarbrick, Toldkammeret

mandag 11

KØBENHAVN
20.00 Eros Ramazzotti, Valbyhallen
20.30 Lelo Nika, Copenhagen JazzHouse
21.00 Quote Unquote, Stengade 30
ÅRHUS
21.30 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen
ODENSE
21.00 Clemstrup & Co., Studenterhuset
AALBORG
20.00 Lars Møller Group, Huset

tirsdag 12

KØBENHAVN
20.00 Lighthouse Family, Park
20.30 Kirberg-Nilsson, Copenhagen JazzHouse
21.00 The Skatalites, Pumpehuset
21.00 Play It, Stengade 30
21.00 Nick Rainer Inc., Rust
ODENSE
20.00 Mads Haabers Absurd, Badstuen
21.00 Wolfstone, Rytmeposten
VIBORG
21.00 Mr. Jack & The Daniels, Hotel Viborg
AALBORG
20.00 Crossover Ensemble, Huset
21.00 Cæcilie Norby, Studenterhuset
21.00 Great Danes, Cafe Rendez-vous

onsdag 13

KØBENHAVN
20.30 Bendik Hofsett Band/Bastians Fraktalhelvede, Copenhagen JazzHouse
21.00 C.V. Jørgensen, Pumpehuset
21.00 Facedown/Lost Souls/Crowley, Stengade 30
21.00 Gary Floyd Band/Naked, Loppen
21.00 Interview, Rust
22.30 Bryan Adams Jam, Sløjfen Frb
ÅRHUS
22.00 Grease Show, Blitz
GRENÅ
20.00 Cæcilie Norby, Pavillonen
ODENSE
20.00 Allan Olsen, Magasinet
21.00 Dave Thomas & Two Pale Boys, Rytmeposten
23.00 A Head Ahead, Cafe Oscar
RINGSTED
21.30 Christian Høy, Cafe Classic
SØNDERBORG
20.00 David Swarbick, Sønderborghus
AALBORG
20.00 Jazz Walk/The Hung Drawn Quartet, Huset
21.00 Great Danes, Cafe Rendez-vous

torsdag 14

KØBENHAVN
20.00 RM Big Band, Portalen Greve
20.30 Toumani Diabete-Thomas Clausen, Copenhagen JazzHouse
21.00 The Wee, Sputnik
21.00 C.V. Jørgensen, Pumpehuset
21.00 On Trial/Blindman Buff, Stengade 30

Fortsættes på side 38

Lækre DJ-bags fra GAFFA

Vi sælger et begrænset antal af disse smarte alt-muligt tasker syet i Manchester.

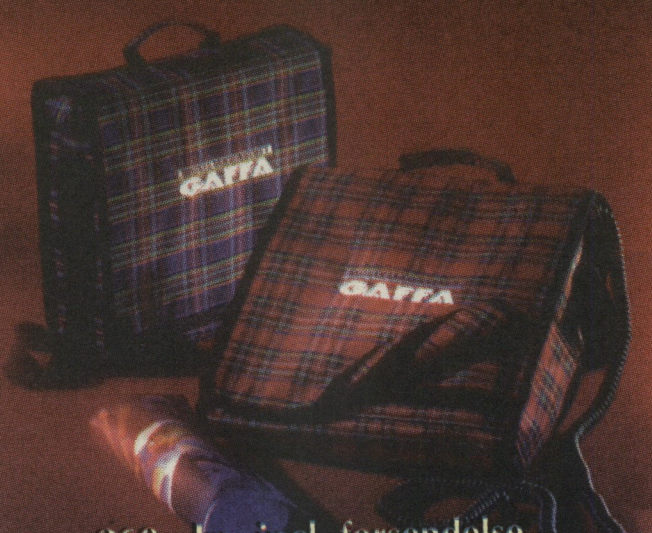

260,- kr. incl. forsendelse

Indsend bestillingskupon eller brug bemærk feltet på dit girokort - leveringstid ca. 8 dage

Ja tak, jeg bestiller hermed __ stk. DJ-bag.
Navn:
Adresse:
Postnr./By:
Betaling: ☐ Vedlagt check ☐ Indsat på Giro 437 6897
Sendes til: GAFFA · Sjællandsgade 92 · 8000 Århus C

motor DANMARK PRÆSENTERER

No Doubt (USA)
10.11. Pumpehuset

Fläskkvartetten
14.11. Huset, Århus
15.11. Pumpehuset

My Dying Bride
Cathedral + Blood Divine
15.11. Huset, Århus
16.11. Loppen

Life Of Agony
Stuck Mojo
20.11. Pumpehuset
21.11. Huset, Århus

Mazzy Star
Sparklehorse
22.11. Vega (Lille Sal)

Laibach
23.11. Vega (Lille Sal)

Neneh Cherry
Sneaker Pimps
DJ Simon Richmond of Palmskin Productions
21.11. Vega

Sebadoh
Chrome Cranks
21.11. Loppen

Marilyn Manson
Fluffy
28.11. Vega (Lille Sal)

Beck
25.11. Vega

Type O Negative
28.11. Vega

FORSALG: SEX BEAT 33 12 82 92 ELLER BILLETNET

Carlsberg ▼STYRKER KULTUREN▼ ZOO

MUSIKHUSET
RYTMEPOSTEN
Ø. STATIONSVEJ 35 - 5000 ODENSE C
TEL 6613 6020 - FAX 6613 8064

Fredag d. 1. - kl. 22 - E.
GANGWAY + BLOOM
Lørdag d. 2. - kl. 22 - E.
TINNITUS TECHNO RAVE
Live: Moonstone & Space Police.
DJ's: H.K.Bach - Thomas Køhl - Hofmann - T. Wind - Nønne m.fl.
Onsdag d. 6. - kl. 21 - FRI E.
ODD GALLERY
Fredag d. 8. - kl. 22 - E.
SUSPECTED HIPPIES IN TRANSIT
Tirsdag d. 12 - kl. 21 - E.
WOLFSTONE (sco)
Onsdag d. 13. - kl. 21 - E.
DAVE THOMAS AND TWO PALE BOYS (us)
Torsdag d. 14. - kl. 21 - E.
THE BRANDOS UNPLUGGED (us)
Fredag d. 15. - kl. 21 - FRI E.
FULL TREATMENT + WORKING MOJO + GREEN ONIONS
Fredag d. 22. - kl. 22 - E.
BRAINPOOL (s) & NERVE
Lørdag d. 23. - kl. 21 - E.
KONGEHUSET + supp.
Torsdag d. 28. - kl. 21 - E.
TOM DONOVAN BAND
Lørdag d. 23. - kl. 21 - E.
KONGEHUSET + supp.
Lørdag d. 30. - kl. 22 - E.
BAZAAR
Søndag d. 1/12 - kl. 15 - E.
KAMÆLEON KONCERT med BAZAAR
(Voksne kun ifig. med børn)

SPARKRØV

HUSETS MUSIKTEATER NOVEMBER

Fr. 1. PSYCHED UP JANIS
Lø. 2. FIELFRAZ
Special Guest JACK (UK)
Ma. 4. "LITTERATUREN PÅ SCENEN"
To. 7. REAL TIME
Fr. 8. TARAF de HAÏDOUKS (R)
Lø. 9. RELEASE PARTY
To. 14. FLÄSKKVARTETTEN (S)
Fr. 15. MY DYING BRIDE (UK)
Lø. 16. CÆCILIE NORBY
To. 21. LIFE OF AGONY (USA)
Fr. 22. KONGEHUSET
Lø. 23. "ONE LOUDER"
Lø. 30. KASHMIR

GAFFA
MUSIKTEATERET · HUSET · VESTER ALLE 15 · 8000 ÅRHUS C · tlf. 86 12 0044 tr/k. 10

---

koncertkalenderen on-line
G-punkt
www.gaffa.dk

NOVEMBER 96

Onsdag d. 6-11 kl 21 - e&f
BLACKNUSS ALL STARS
Torsdag d. 7-11 kl 22.30 - fri entre
OLE FRIIS BAND
Lørdag d. 9-11 kl 00 - fri entre
REAL TIME
Søndag d. 10-11 kl 21 - fri entre
TOUMANI DIABETE
Tirsdag d. 12-11 kl 20 - fri entre
LIGHTHOUSE FAMILY US
Torsdag d. 14-11 kl 22.30 - fri entre
GROOVY GREASEBAGS
Fredag d. 15-11 kl 00 - fri entre
MUSCLE FUNK (USA)
Tirsdag d. 19-11 kl 20 - e&f
CÆCILIE NORBY
Torsdag d. 21-11 kl 22.30 --fri entre
RED, HOT'N BLUE
Fredag d. 22-11 kl 23 - fri entre
FAMILY TREE (S)
Lørdag d. 23-11 kl 00 - fri entre
MUSCLE FUNK (USA)
Mandag d. 25-11 kl 21 - fri entre
PALLE DANIELSSON (S)
Torsdag d. 28-11 kl 22.30 - fri entre
SAVAGE AFFAIR

PARK
Østerbrogade 79, 2100 Ø
Tlf: 31 42 62 48 Fax: 31 42 62 61
http://www.parkcafe.dk
TUBORG ... gør noget ved musikken

LIVE MUSIK

SØNDAG 3/11 KL 21.00 PRIS (R. 85.-
URIAH HEEP
LØRDAG 9/11 KL 20.30 PRIS (R. 85.-
CÆCILIE NORBY
TORSDAG 14/11 KL 20.30 PRIS (R. 95.-
DIZZY MIZZ LIZZY
LØRDAG 16/11 KL 21.00 PRIS (R. 80.-
HOTEL HUNGER
TORSDAG 21/11 KL 21.00 PRIS (R. 75.-
ØSTKYST HUSTLERS
FREDAG 22/11 KL 21.00 PRIS (R. 85.-
MARIE BERGMAN
LØRDAG 23/11 KL 21.00 PRIS (R. 110.-
C V JØRGENSEN
TORSDAG 5/12 KL 21.00 PRIS (R. 80.-
DRORI / HANSEN

Tuborg...gør noget ved musikken.
VIFTEN RØDOVRE PARKVEJ 130 TLF. 36 70 - 45 00

DOBBELTKONCERT
BACKSEAT
&
THE BLUES BROTHERS SOUVENIR SHOW

LØRDAG 30. NOVEMBER 1996 KL. 20.00
I ÅRHUS RIDEHUS

FORSALG:
ÅRHUS BILLETBUREAU 86130544
ÅRHUS STEREO STUDIO 86183035
RANDERS STEREO STUDIO 86416366

FORSALG KR. 120.- (excl. gebyr)
DØR KR 140.-

Arr Foreningen Sports - & FritidsAkademiet

THE FISCHER FONTAINE BAND

TORSDAG, 24. NOV. VEGA KØBENHAVN
TORSDAG, 07. NOV. BLITZ ÅRHUS
FREDAG, 08. NOV. STENGADE 30 KØBENHAVN
FREDAG, 29. NOV. PIT-STOP KOLDING
LØRDAG, 30. NOV. SAMSØ
TORSDAG, 05. DEC. SE DAGSPRESSEN
FREDAG, 06. DEC. BLUE NOTE ÅBENRÅ
LØRDAG, 07. DEC. SLOTSBIO HILLERØD
TORSDAG, 12. DEC. SE DAGSPRESSEN
TORSDAG, 19. DEC. LOPPEN KØBENHAVN
FREDAG, 20. DEC. TOBAKSFABRIKKEN
LØRDAG, 21. DEC. SØNDERBORGHUS SØNDERBORG

NEW CD: MURDER BEFORE JUSTICE METALBOX EDITION!
BOOKING & MANAGEMENT: OFF-BEAT PRODUCTIONS • 3327 0333

PDH præsenterer:
cæcilie norby

Efterår '96

01.11 Toldkammeret Helsingør	49 28 22 22
02.11 Saxen Hillerød	42 26 82 55
03.11 Se Dagspressen	
05.11 Se Dagspressen	
06.11 Musikteateret Albertslund	43 64 01 98
07.11 Trommen Hørsholm	45 76 33 10
08.11 Jazzklubben Holbæk	59 44 25 40
09.11 Viften Rødovre	36 70 45 00
10.11 Jazzhouse København	38 88 70 22
12.11 Studenterhuset Ålborg	98 16 00 41
13.11 Pavilionen Grenå	86 32 12 85
14.11 Fermaten Herning	97 22 55 10
15.11 Turbinen Randers	86 43 29 00
16.11 Huset Århus	86 13 05 44
17.11 Pontoppidanskolen Brobyværk	62 63 11 50
19.11 Park Cafe København	31 42 62 48
20.11 Pit Stop Kolding	75 50 49 40
21.11 Nørregade 51 Horsens	75 61 69 44
22.11 Margasinet Odense	66 14 01 10
23.11 Lunden Silkeborg	86 81 49 15
24.11 Det Brunske Pakhus Fredericia	75 92 13 77
25.11 Tobakken Esbjerg	75 18 00 00

Ny CD: my corner of the sky BLUE NOTE

---

koncert annoncer
86 12 98 99

koncert annoncer 86 12 98 99

PDH præsenterer:

CV JØRGENSEN
SKYGGER & MAGI 96

30.10 Portalen Greve 43 97 83 00
31.10 Fermaten Herning 97 22 55 10
01.11 Teatret Silkeborg 86 82 55 09
02.11 Tobakken Esbjerg 75 18 00 00
06.11 Borgerforeningen Svendborg 62 20 59 69
07.11 Kongreshuset Århus UDSOLGT
08.11 Musikteatret Vejle 75 83 66 00
09.11 Magasinet Odense 66 14 01 10
13.11 Pumpehuset Kbh. UDSOLGT
14.11 Pumpehuset Kbh. extra UDSOLGT
15.11 Forbrændingen Albertslund 43 62 50 43
16.11 Musikhuset Bornholm 56 95 33 45
21.11 Toldkammeret Helsingør 49 28 22 22
22.11 Elværket Holbæk 59 44 25 40
23.11 Viften Rødovre 36 70 45 00
24.11 Pumpehuset Kbh. extra - extra Få bill.
27.11 Se Dagspressen
28.11 Baltoppen Ballerup 44 77 30 60
29.11 Vershuset Næstved 53 72 55 45
30.11 Trommen Hørsholm 45 76 33 10
04.12 Kulisselageret Horsens 75 61 69 44
05.12 Værket Randers 86 43 29 00
06.12 Ribelund Festsal Ribe 75 41 10 50
07.12 Statsskolen Sønderborg 74 42 26 01
11.12 Pumpehuset Kbh. extra - extra - extra 38 88 70 22
12.12 Pit Stop Kolding 75 52 94 96
13.12 Se Dagspressen
14.12 Studenterhuset Ålborg 98 16 00 41

SYREGRØNNE EVERGREEN'S 74-94
Sony Music

LOPPEN CHRISTIANIA

TLF: 31 57 84 22 FAX: 31 57 84 20

TORSDAG D. 7.11 KL 21:00
BAD MANNERS UK
DUCK SOUP

LØRDAG D. 9.11. KL 22:00
GONE FISHIN'
IKKE FORSALG!

LØRDAG D.16.11 KL 22:00
MY DYING BRIDE
CATHEDRAL
BLOOD DIVINE
UK-UK-UK

SØNDAG D. 17.11 KL 21:00
DAVID THOMAS & THE TWO PALE BOYS
USA

TORSDAG D. 21.11 KL 21:00
CHROME CRANKS
SEBADOH
USA-USA

BYENS BEDSTE WEEKEND NAT DANSE SCENE
02-05 BUS 8. NÆSTEN TIL DØREN

FORSALG TIL SAMTLIGE ARR.
FORSALGSSTEDER: BADEN-BADEN 33 15 40 35
SEXBEAT 33 12 82 92 & BILLETnet.
RET TIL ÆNDRINGER FORBEHOLDES.

fredag 1. november 20.00 Lille Sal:
Majbritte Ulrikkeholm
in concert — CD: „Rain"

fredag d. 15. november 20.00 Lille Sal:
Susi Hyldgaard
in concert — CD: „My Female Family"

søndag d. 17. november 20.00 Lille Sal:
Marie Bergman
in concert — CD: „Fruit"

musikhuset aarhus
forsalg: 11 - 21 89 31 82 10

PUMPEHUSET
STUDIESTRÆDE 52 KØBENHAVN

FREDAG D. 1/11 KL. 21
SAVAGE AFFAIR
SUPPORT: IBENS

FREDAG D. 8/11 KL. 21
COPENHAGEN AUTUMN JAZZ 96
THE ROY HARGROVE QUINTET
Featuring: Ron Blake, Kareem Higgins, Gerald Cannon & Bruce Barth

LØRDAG D. 9/11 KL. 22
FLOWER POT PARTY II
STIG MØLLER TRIO
SKOUSEN & INGEMANN DREAM CITY

SØNDAG D. 10/11 KL. 21
NO DOUBT
USA

MANDAG D. 11/11 KL. 21
WOLFSTONE

Udsolgt TIRSDAG D. 13/11 KL. 21
C.V.JØRGENSEN

Udsolgt ONSDAG D. 14/11 KL. 21
C.V.JØRGENSEN

FREDAG D. 15/11 KL. 21
FLÄSKKVARTETTEN

LØRDAG D. 16/11 KL. 21
ALLAN OLSEN & BAND

TIRSDAG D. 19/11 KL. 20
TARAF de HAÏDOUKS

ONSDAG D. 20/11 KL. 21
LIFE OF AGONY
SUPPORT: STUCK MOJO

FREDAG D. 22/11 KL. 21
DRORI HANSEN
FURNITURE
EKSTRA KONCERT

Udsolgt TORSDAG D. 24/11 KL. 21
C.V.JØRGENSEN
EKSTRA EKSTRA KONCERT

ONSDAG D. 27/11 KL. 21
ROBYN

TORSDAG D. 28/11 KL. 21
ØSTKYSTHUSTLERS

LØRDAG D. 30/11 KL. 21
NERVE

SØNDAG D. 1/12 KL. 21
UGLY KID JOE

FREDAG D. 6/12 KL. 21
JASON & THE SCORCHERS

LØRDAG D. 7/12 KL. 21
BACKSEAT

SØNDAG D. 8/12 KL. 21
ZUCCHERO

ONSDAG D. 11/12 KL. 21
C.V.JØRGENSEN
EKSTRA EKSTRA EKSTRA KONCERT

FREDAG D. 13/12 KL. 22
PETER & DE ANDRE KOPIER

LØRDAG D. 14/12 KL. 22
RIDIN' THUMB
FEAT: NIELS H.P. & AL AGAMI

LØRDAG D. 21/12 KL. 21
Hvid Sjokolade Den gale pose

ONSDAG D. 25/12 KL. 22
LED ZEPPELIN JAM

TORSDAG D. 26/12 KL. 22
NIGHT FEVER

FREDAG D. 27/12 KL. 22
DE HERRENS
U2-PLAGIAT

FORSALG: HMV 33 93 14 32
SEXBEAT 33 12 82 92
BILLETNET 38 88 70 22

KUCH Carlsberg KUCH

PDH præsenterer:

DIZZY MIZZ LIZZY

EFTERÅRET 1996

31.10	Sønderborg	Statsskolen	74 42 26 01
01.11	Lukket arr.		
02.11	Albertslund	Forbrændingen	43 62 50 43
06.11	Århus	Kongreshuset	86 13 05 44
07.11	Lukket arr.		
08.11	Esbjerg	Multihuset	75 18 00 00
09.11	Skive	Hallerne	97 52 34 44
14.11	Rødovre	Viften	35 70 45 00
15.11	Slagelse	Gymnasium	58 50 50 66
16.11	Hørsholm	Trommen	45 76 33 10
20.11	København	Vega	38 88 70 22
21.11	Lukket arr.		
22.11	Næstved	Det nye Ridehus	53 73 55 09
23.11	Kir. Hyllinge	Hallen	47 52 81 40
27.11	Odense	Magasinet	66 14 01 10
28.11	Ålborg	Studenterhuset	98 16 00 41
29.11	Agerbæk	Helle Hallen	75 19 51 11
30.11	Odder	Hallen	86 54 03 33

MEDLEY

Husk Albummet ROTATOR

NOVEMBER

CERES - stifter kulturen

måneds program

FRE. 1. NOV. ▸ FORSALG ▸ DØRENE ÅBNES KL. 21
Søs Fenger
LØR. 2. NOV.
Se dagspressen
TORS. 7. NOV. ▸ FRI ENTRÉ INDTIL KL. 23
Fischer Fontaine Band
FRE. 8. NOV ▸ FORSALG ▸ DØRENE ÅBNES KL. 21
Nerve
LØR. 9. NOV. ▸ FORSALG* ▸ DØRENE ÅBNES KL. 20
Stand Up Comedy: LASSE RIMMER, AMIN JENSEN, JAKOB PETTERSON
TORS. 13. NOV. ▸ DØRENE ÅBNES KL. 22
X-Mas Release Party M. GREASE SHOW & STAND UP COMEDY
FRE. 14. NOV. ▸ FORSALG* ▸ DØRENE ÅBNES KL. 20
Stand Up Comedy: POUL CARSTENSEN, JAN GINTBERG, "ANDEN" + ÆSEL SEBASTIAN DORSET
LØR. 15. NOV. ▸ FRI ENTRÉ ▸ DØRENE ÅBNES KL. 21
Ole Friis Band
TORS. 21. NOV. ▸ FRI ENTRÉ INDTIL KL. 23
Cactus Circle
FRE. 22. NOV. ▸ FORSALG ▸ DØRENE ÅBNES KL. 21
Hotel Hunger
LØR. 23. NOV ▸ FORSALG* ▸ DØRENE ÅBNES KL. 20
Stand Up Comedy: PETER HANSEN, MARTIN ØSTENGÅRD, FRANK HVAM
LØR. 23. NOV. ▸ FRI ENTRÉ INDTIL KL. 23
Abba Revival Band
TORS. 28. NOV. ▸ FORSALG* ▸ DØRENE ÅBNES KL. 20
Stand Up Comedy: BOB ANDERS, LASSE RIMMER, MADS VANGSØ + ÆSEL RUNE GREEN
FRE. 29. NOV. ▸ FRI ENTRÉ INDTIL KL. 23
Virtual Fantasy
LØR. 30. NOV. ▸ FRI ENTRÉ ▸ DØRENE ÅBNES KL. 21
På Slaget 12 Unplugged

BLITZ

GAFFA Kalenderen

torsdag d. 14 - fortsat fra side 35

21.00 Live Musik, Loppen
21.00 Dizzy Mizz Lizzy, Viften
Rødovre
21.00 Die Herren, Rust
21.00 Høyer/Thomsen, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Sievert & Enselmann, Chr.Havns Beboerhus
21.00 Østkyst Hustlers, Albertslund Musikteater
22.30 Groovy Greasebags, Park
ÅRHUS
20.00 Susi Hyldgaard, Musikhuset
21.30 FlÑskkvartetten, Husets Musikteater
22.00 The Crossover Ensemble, Gyngen
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
HADERSLEV
21.00 Jens Jefsen Trio, Panic
HERNING
21.00 Cæcilie Norby, Fermaten
HJØRRING
21.00 Hit The Road, Cafe Chic
KOLDING
22.00 Fielfraz, Pitstop
ODENSE
20.00 Marie Bergman, Mageasinet
21.00 The Brandos Unplugged, Rytmeposten
22.00 The Teklevision Sect, Studenterhuset
23.00 Kenn Lending Blues Band, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Jan Kaspersens Kvintet, Tante Olga
AALBORG
20.00 Jazz-viseaften, Huset

fredag 15

KØBENHAVN
20.00 Supernova, Templet
21.00 FlÑskkvartetten, Pumpehuset
21.00 Spinach, Stengade 30
21.00 Garden Of Joy, Ca'feen Funke
21.00 C.V. Jørgensen, Forbrændingen
21.00 LP Blues Band, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Grand Moff Tarkin, Krudttønden
21.30 Christina Nielsen-Sîderquist Group, Copenhagen JazzHouse
21.30 Nattefrost, Cafe Pandemonium
22.00 Flow/Melanies Breast, Loppen
22.30 Miroquai Jam, Kellerdirk
24.00 Muscle Funk, Park
ÅRHUS
21.00 Ole Friis Band, Blitz
21.00 Club Camaleon, Æsken
21.30 My Dying Bride, Husets Musikteater
21.30 Anal Injection/De Fulde Profeter/RTL+, Musikcafeen
22.00 Kingdom Of Desire, V58
22.00 Jan Lippert Hard Company, Gyngen
ESBJERG
21.00 Østkyst Hustlers, Tobakken
21.00 Hit The Road, Den Lokale Bodega
HADERSLEV
21.00 Innocent Blood, Panic
HELSINGØR
21.00 Kongehuset, Toldkammeret
HERNING
22.00 Tribal M, Fermaten
ODENSE
21.00 Full Treatment/Working Mojo/Green Onions, Rytmeposten
22.00 Drori-Hansen Forniture, Kong Græs
22.30 Trick'r Treat, Australian Bar
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Tom Lindby, Tante Olga
21.00 Die Unfruchtbare épfelbaum Im Hintergarden/Gastrofilia, Cafe Hatten
RINGSTED
21.00 Gangsters, Rock Cafe
ROSKILDE
22.00 Kim Zachariasen, Swan Inn
SVENDBORG
22.00 Medicine Train, Banjen
VEJLE
21.00 Frozen Sun, Paraplyen
AALBORG
21.00 New Jungle Orchestra, Huset
22.00 Nerve, Studenterhuset

lørdag 16

KØBENHAVN
20.00 Grunge Has Shot Itself/Twang/Alex Barti Showtime, KulKafeen
21.00 Allan Olsen, Pumpehuset
21.00 Dirty Three, Stengade 30
21.00 Garden Of Joy, Ca'feen Funke
21.00 Hotel Hunger, Vifteen Rødovre
21.00 Rad Gumbo, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Ruby Fruit Jungle, Billen Farum
21.00 Stauning, Krudttønden
21.30 Lars Møller Kvartet, Copenhagen JazzHouse
21.30 Nattefrost, Cafe Pandemonium
21.30 S.L.O.B., Barcelona
22.00 Club Kalium, Forbrændingen
22.00 My Dying Bride/Cathedral/Blood Divine, Loppen
22.30 Bryan Adams Jam, Cafe Obelix
ÅRHUS
21.30 Cæcilie Norby, Husets Musikteater
21.30 Club Necropolis, Musikcafeen
22.00 Flamenco Noir, Æsken
22.00 Jens Jefsen Trio, Gyngen
BALLERUP
21.30 Live Musik, Baghuset
ESBJERG
20.00 Marie Bergman, Tobakken
FREDERICIA
21.00 Supernova, Det Bruunske Pakhus
FREDERIKSVÆRK
21.00 Mr. Moni Bandak, Generalens Bodega
HELSINGØR
21.00 Copycats, Toldkammeret
HERNING
12.00 Frejs Jazz, Fermaten
22.00 Nerve, Fermaten
HORSENS
21.30 Kenn Lending Blues Band, Nørregade 51
HØRSHOLM
21.00 Dizzy Mizz Lizzy, Trommen
KOLDING
23.00 The Crossover Ensemble/Britannia Theatre, Pitstop
LEMVIG
21.00 Hit The Road, Musikhuset
ODENSE
22.00 Tribal M, Studenterhuset
23.00 Mr. Ben Brothers, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Marie Frank, Tante Olga
ROSKILDE
22.00 Kim Zachariasen, Swan Inn
SILKEBORG
21.00 Østkyst Hustlers, Teatersalen
SVENDBORG
22.00 Medicine Train, Banjen
SØNDERBORG
20.00 Maravilla, Sønderborghus
VEJLE
20.00 Jan Kaspersen Quintet, Paraplyen
VIBORG
21.30 Drori-Hansen Furniture, Paletten
AALBORG
18.00 Nordjysk Jazztræf, Huset
22.00 Savage Affair, Studenterhuset

søndag 17

KØBENHAVN
21.00 House Club, Stengade 30
ÅRHUS
13.00 KlÅvers Big Band, Musikhuset
20.00 Gospel Festival Choir, Musikhuset
20.00 Marie Bergman, Musikhuset
ODENSE
15.00 Tolvan Big Band, Magasinet
AALBORG
21.00 Dirty 3, 1000fryd

mandag 18

KØBENHAVN
20.00 Marie Bergman, Vega
ÅRHUS
20.00 The Harmonic Choir, Musikhuset
21.30 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen
ODENSE
21.00 Clemstrup & Co., Studenterhuset

tirsdag 19

KØBENHAVN
20.00 Cæcilie Norby, Park
20.00 Taraf de Haãdouks, Pumpehuset
20.00 Jamiroquai, KB Hallen
20.30 Acoustic Guitars, Copenhagen JazzHouse
21.00 Play It, Stengade 30
21.00 Learning From Las Vegas, Rust
ÅRHUS
22.00 Balders Barbeque, Gyngen
ODENSE
20.00 Ole Friis Band, Badstuen
AALBORG
21.00 Falden & Rysgaard Duo, Cafe Rendez-vous
21.00 NHØP Trio, Studenterhuset

onsdag 20

KØBENHAVN
20.30 Fischer-Danielsson Duo, Copenhagen JazzHouse
21.00 Life Of Agony, Pumpehuset
21.00 Radi8, Stengade 30
21.00 Live Musik, Loppen
21.00 Intastella, Rust
21.00 Dizzy Mizz Lizzy, Vega
ÅRHUS
20.00 Finn Nørbygård, Musikhuset
KOLDING
20.00 Cæcilie Norby, Pitstop
RANDERS
21.00 Bjørn Afzelius, Tante Olga
AALBORG
21.00 Falden & Rysgaard Duo, Cafe Rendez-vous

torsdag 21

KØBENHAVN
20.00 Acid-Jazz Festival, Templet
20.30 Radioens Big Band, Copenhagen JazzHouse
21.00 King Kane, Stengade 30
21.00 Chrome Cranks/Sebadoh, Loppen
21.00 Østkyst Hustlers, Viften Rødovre
21.00 Thomas Helmig, Portalen Greve
21.00 Napolion Solo, Rust
21.00 Neneh Cherry, Vega
21.00 Stan Gets In Your Eyes, Cafe Blågårds Apotek
22.30 Red, Hot'n Blue, Park
ÅRHUS
20.00 Virtual Fantasy, Amtsgymnasiet Odder
21.30 Life Of Agony, Husets Musikteater
21.30 De Dristige, Musikcafeen
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
22.00 Acoustic Guitars, Gyngen
24.00 Cactus Circle, Blitz
FAABORG
21.00 Hit The Road, Kinografen
HELSINGØR
21.00 C.V. Jørgensen, Toldkammeret
HERNING
21.00 Groovy Greasebags, Fermaten
HOLBÆK
22.30 King Of Pain, Harlekin
HORSENS
21.30 Cæcilie Norby, Nørregade 51
HØRSHOLM
20.00 Marie Bergman, Trommen
ODENSE
20.00 Kristian Lilholt & Nanna, Magasinet
22.00 Mr. Ben, Cafe Oscar
SILKEBORG
23.00 Bryan Adams Jam, Chaplin
THISTED
21.00 Fielfraz, Plantagehuset
AALBORG
19.00 Musik I Byen, Studenterhuset

fredag 22

KØBENHAVN
20.00 Acid Jazz Festival - Damn, Templet
20.00 Marie Bergman, Viften Rødovre
20.00 Ungdomsdisk, Krudttønden
21.00 Rockers By Choice m.fl., Stengade 30
21.00 Drori-Hansen Furniture, Pumpehuset
21.00 The Sunbeam Band, Ca'feen Funke
21.00 Tribal M/Scream, Forbrændingen
21.00 Matamala/Flow, Rust
21.00 Tripple Feet, Cafe Blågårds Apotek
21.30 Live Musik, Cafe Pandemonium
22.00 Live Musik, Loppen
23.00 Family Tree, Park
ÅRHUS
21.00 Hotel Hunger, Blitz
21.00 Club Exodus, Æsken
21.30 Kongehuset, Husets Musikteater
21.30 AK 47 - Burning Primitives/Human, Musikcafeen
22.00 Bullet With My Name On, Gyngen
ESBJERG
21.00 Fielfraz, Tobakken
HADERSLEV
21.00 Yetis On Fire, Panic
HELSINGE
22.00 King Of Pain, Get Inn
HERNING
22.00 Backseat, Fermaten
KOLDING
23.00 Boner/Numb, Pitstop
NÆSTVED
21.00 Dizzy Mizz Lizzy, Det Nye Ridehus
ODENSE
21.00 Cæcilie Norby, Magasinet
22.00 Brain Pool/Nerve, Rytmeposten
23.00 Five A'Side, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Savage Affair, Tante Olga
21.30 Jamsession, Cafe Hatten
RINGSTED
20.00 Østkyst Hustlers, Kongrescenter
21.00 Popcorner, Rock Cafe
ROSKILDE
22.00 Tony Millet, Swan Inn
SILKEBORG
20.00 Kristian Lilholt & Nanna, Lunden
SVENDBORG
22.30 Trick'r Treat, Banjen
SØNDERBORG
20.00 Acoustic Guitars, Sønderborghus
AABENRAA
21.00 Supernova, Blue Note
AALBORG
22.00 Susi Hyldgaard, Studenterhuset

lørdag 23

KØBENHAVN
20.00 Bo Kaspers Orkester/Pass The Butter, Templet
20.00 Fools Joy, Krudttønden
21.00 Fabeldyr, KulKafeen
21.00 The Sunbeam Band, Ca'feen Funke
21.00 Cannon Ball Jam, Cafe Den Blå Hund
21.00 C.V. Jørgensen, Viften Rødovre
21.00 Drori-Hansen Furniture, Forbrændingen
21.00 Ibens/Quote Unquote, Rust
21.00 Laibach, Vega
21.00 Dana LaCroix, Cafe Blågårds Apotek
21.00 David Bowie Jam, Bille Farum
21.30 Beleza Brasil, Copenhagen JazzHouse
21.30 Live Musik, Cafe Pandemonium
22.00 Live Musik, Loppen
22.00 Club Morris, Musikcafeen
22.00 Street Soul, Barcelona
22.00 Mnemonic/Soil, Stengade 30
22.30 King Of Pain, Kellerdirk
24.00 Muscle Funk, Park
ÅRHUS
21.30 One Louder, Husets Musikteater
21.30 Decline/Caboon, Musikcafeen
22.00 Confusion Latina, Æsken
24.00 Abba Revival Band, Blitz
EBELTOFT
21.00 Past To Present, Den Skæve Bar
FREDERICIA
21.00 Hit The Pet, Hollywood Cafe
HELSINGØR
21.00 Marie Bergman, Toldkammeret
HERNING
12.00 N.O. Jazz Quartet, Fermaten
21.00 Fielfraz, Fermaten
HILLERØD
20.00 Nerve/Phobia, Støberihallen
KIRKEHYLLINGE
20.00 Dizzy Mizz Lizzy, Hallen
KOLDING
23.00 Hotel Hunger, Pitstop
ODENSE
22.00 Beat The Meetles, The Australian Bar
22.00 Kongehuset, Rytmeposten
23.00 Five A'Side, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Nikolaj Christensen, Tante Olga
22.00 Frozen Sun, Cafe Hatten
SVENDBORG
22.30 Trick'r Treat, Banjen
VEJLE
21.00 Off To Austria/Butt Fuck, Paraplyen
VIBORG
20.00 Acoustic Guitars, Cafe Morville
AALBORG
22.00 Peter & De Andre Kopier, Aalborg Hallen
22.00 Østkyst Hustlers, Studenterhuset

søndag 24

KØBENHAVN
15.30 Stan Gets In Your Eyes, Kruts Karport
20.00 Marie Bergman, Baltoppen Ballerup
20.30 Tim Berne Paraphrase, Copenhagen JazzHouse
21.00 C.V. Jørgensen, Pumpehuset
21.00 House Club, Stengade 30
ODENSE
15.00 Big Band 5000K, Magasinet
RANDERS
16.00 Acoustic Guitars, Cafe Hatten
AALBORG
20.00 Hoven Droven, Huset

mandag 25

KØBENHAVN
20.30 Sound Of Choice, Copenhagen JazzHouse
21.00 Cradle Of Filth, Stengade 30
21.00 Palle Danielsson, Park
ÅRHUS
21.30 Ikke Vores Men Jeres, Gyngen
HORSENS
19.30 NHØP, Horsens Ny Teater
AALBORG
20.00 Bdr. Albret & Dana Blues, Huset

tirsdag 26

KØBENHAVN
19.00 Metallica, Forum
20.30 Oregon, Copenhagen JazzHouse
21.00 Play It, Stengade 30
21.00 Live Musik, Rust
AALBORG
20.00 Chris Wood & Andy Cutting, Huset
21.00 Uncle Bully & The Bad Vibes, Cafe Rendez-vous
21.00 Jazz-jam, Studenterhuset

onsdag 27

KØBENHAVN
20.30 Peter Gullin Trio, Copenhagen JazzHouse
21.00 Cockroach Clan/Sober, Stengade 30
21.00 Robyn, Pumpehuset
21.00 Live Musik, Loppen
21.00 Steve Westfield, Vega
21.00 Las, Rust
ÅRHUS
22.00 Helle Hansens Jazzy Present, Gyngen
HOLBÆK
21.00 The Organizers, Elværket
ODENSE
20.00 Dizzy Mizz Lizzy, Magasinet
AALBORG
21.00 Uncle Bully & The Bad Vibes, Cafe Rendez-vous

torsdag 28

KØBENHAVN
20.30 Radioens Bog Band, Copenhagen JazzHouse
21.00 Østkyst Hustlers, Pumpehuset
21.00 Nekromantix, Stengade 30
21.00 Margrethe Bjîrklund & The Jazz Police, Loppen
21.00 Hit The Pet, Rock Ama'r
21.00 Christian Sievert, Cafe Blågårds Apotek
22.30 Savage Affair, Park
23.00 Popscene Live Musik, Klaptræet
ÅRHUS
20.30 Frontsession, Musikcafeen
21.30 Freakpower, Husets Musikteater
21.30 Cafe Oriental, Gyngen
22.00 Acoustic World Music Jam, Æsken
HOLBÆK
22.30 Bryan Adams Jam, Harlekin
KOLDING
20.00 Bazaar, Knuds Garage
ODENSE
21.00 Tom Donovan Band, Rytmeposten
22.00 Jason Spirit, Studenterhuset
23.00 King Of Pain, Cafe Oscar
SKANDERBORG
22.00 Chimbo's Revival, Marius Øltapper
SVENDBORG
23.00 Die Herren, Chess
AALBORG
21.00 Souvenirs, Cafe Rendez-vous
21.00 Dizzy Mizz Lizzy, Studenterhuset

fredag 29

KØBENHAVN
20.00 Charlotte Roel & Jaki Graham, Portalen Greve
20.00 Hotel Hunger, Templet
21.00 Red Warszawa, Stengade 30
21.00 Live Musik, Ca'feen Funke
21.00 Live Musik, Forbrændingen
21.00 Hit The Pet, Sofiekælderen
21.00 Sørensen & Gutman, Cafe Blågårds Apotek
21.00 Sievert & Enselmann, Cafe Den Sorte Hest
21.30 NHØP Trio, Copenhagen JazzHouse
21.30 Blue Orange, Cafe Pandemonium
22.00 Kongehuset, Loppen
ÅRHUS
20.30 Frontsession, Musikcafeen
21.00 Club Camaleon, Æsken
22.00 Tropicando, V58
24.00 Virtual Fantasy, Blitz
AGERBÆK
20.00 Dizzy Mizz Lizzy, Helle Hallen
FREDERIKSVÆRK
20.00 Hanne Boel, Gjethuset
GRENÅ
22.00 Nerve, Pavillonen
HADERSLEV
21.00 Supernova, Panic
HELSINGØR
21.00 Østkyst Hustlers, Toldkammeret
HERNING
21.00 Galaxen, Fermaten
HOLSTEBRO
22.30 Die Herren, Skt. Jørgens
KOLDING
22.00 Chimbo's Revival, Tavlen
NØRRESUNDBY
19.30 Spontan Band/Blues Quartetten, Stationen
ODENSE
21.00 Copenhagen Ragtime Band, Magasinet
21.30 Restaurant Musikhuset
23.00 Sockrow, Cafe Oscar
RANDERS
21.00 Backseat, Tante Olga
21.00 Off/Hobby, Cafe Hatten
RINGSTED
20.00 Stig Møller-Ingeman-Gudman, Cafe Classic
ROSKILDE
22.00 Jacob Decco, Swan Inn
SILKEBORG
22.00 Mr. Jack & The Daniels, Smøgens Bodega
SØNDERBORG
21.00 Husrock, Sønderborghus
VEJLE
20.00 Carsten Dahl Trio, Paraplyen
AALBORG
20.00 Flamenco Festival, Huset
21.00 Smoke, Studenterhuset

Deadline for December-data er d. 14.11.1996

MUSIKRUBRIKKER

AUDIO-KOPIERING

CD/MC PRODUKTION
Ring og hør nærmere
INTER MUSIC
Telf. 86 54 56 77
Fax 86 54 56 99
Agent for:
DanDisc

FE SOUND
Tlf. 86156482 · 86158359

Cassette og CD kopiering fra 1 til 500.
(eneste af slagsen CD'er fra kr. 150/stk.)
CD tape mastering/ redigering.
Hurtig og billig service
Ring eller skriv efter prisliste:
TAM Studio
Svenstrupvænget 3
5260 Odense S.
Tlf. 66 15 04 30 Fax 66 15 08 87

CD PRODUKTION
•DANMARKS BEDSTE PRISER•
•HURTIGSTE LEVERING•
•BEDSTE SERVICE•
F.eks.: 500 stk. album fra kr. 6.750,- alt inkl.
(ex.moms & nCb)
Prisliste samt uforpligtende tilbud kan rekvireres hos:
SUNDANCE
the scandinavian music company
TLF. 33338720 • FAX 33338730
AGENT FOR EUROPAS STØRSTE CD FABRIK SONOPRESS (BMG)

BILLETTER

BILLETNET
33 15 62 64

GRAFISK DESIGN

CD'ER

Soca & Reggae
Vi har **alt** det nyeste:
Til Danmarks absolut billigste priser.
Import fra Jamaica USA & England
CDèr kun Kr. 125,-
Kun Postordre
Ring eller skriv efter vores salgsliste
SamlerBørsen
Jacobys Alle 2-4
1806 Frederiksberg C
33254022
Daglig 12-17 tirsd./ Lø Lukket

HØJSKOLER

KUNST ARKITEKTUR DESIGN
- OG 24 ANDRE FAG FÅ EN BROCHURE!

KRABBESHOLM HØJSKOLE
7800 SKIVE TLF 97520227

Vallekilde Højskole

Forårsskole
16 uger 5. jan. 97
53 45 60 45
Fax: 53 45 66 30
SOMMERSKOLE 1997
juni-juli 4 eller 8 uger

INSTRUMENTER

Warmoth
Made in USA

Exclusive Guitar & Bas Parts
Guitarhalse..... Fra kr. 1.925,-
Ahorn / Ahorn.
Guitarkroppe... Fra kr. 1.495,-
Elletræ.
Ring/skriv efter katalog
STRINGS AND THINGS AND ROCK'N ROLL
ROCK CITY 86 12 75 22
GL.MUNKEGADE 6. DK-8000 ÅRHUS C. Guitars.Amps.Effects

INSTRUMENTER

B.C. Rich GUITARS U.S.A.
LARS GREEN MUSIK
Koegevej 40
2630 Taastrup
DK-Denmark
Telefon +45 42 52 23 35
Telefax +45 43 71 11 61
Salg
Reparation
Demonstration
Service

LYS & LYD

MAZUR
PROF. LYD - LYSANLÆG
SALG- UDLEJNING
Nr.Bjertvej 74
6000 Kolding
75 56 54 11

DPA SOUNDCO
31 356100
86 147055
Meyer Sound - Crown
Soundcraft - Crest- JBL
ElectroVoice - Yamaha
PROFESSIONEL LYDUDLEJNING

UDLEJNING, SALG OG SERVICE AF PROFESSIONELT LYD- & LYS-ANLÆG TIL:
KONCERTER
TURNÉER
FESTIVALER
SKOLER
DISKOTEKER
LYD & LYS
DANSK LYD & LYS UDLEJNING
NØRREVOLDGADE 4 - 5000 ODENSE C
66 11 38 06

POWER SUPPLY PA
PROFESSIONELT LYD- & LYSUDSTYR
Danmarksgade 7 • 9900 Frederikshavn
Tlf./fax 98 43 23 08 • Biltlf. 30 99 51 12

MERCHANDISE

T-shirts, jakker, huer m.m. - fremstillet i England.
You name it - we make it!
RIGTIG MERCHANDISE
86 20 96 04

MUSIKERKONTAKT

Sanger søges!
American Music Club møder **Paul Weller** og **Del Amitri** og har en affære med **Nina Forsberg** og **Rhonda Harris.**
Ring og hør nærmere!
86 10 75 53
86 20 16 78

PLADESELSKABER

MCA
MCA Music Entertainment A/S
Esplanaden 46 • 1263 København K
Tel. 33912110 • Fax 33913110
e-mail: mcadanmark@mcamei.com
MCA · GEFFEN · gp

REJSER

EXPLORE
170 ture i 90 lande på 6 kontinenter.
Safari · Jungle
Trekking · Rafting
Cruise · Kultur
Oplev mere med *EXPLORE*:
Små internationale grupper med engelsktalende guider.
Ring efter program.
inter-travel
Frederiksholms Kanal 2 · 1220 K.
Lavpriser til alle verdensdele
33 15 00 77

SKIREJSER
ZELL AM SEE, 10 dg . .fra **1398,-**
ANDORRA, 10 dg . . . .fra **1998,-**
TJEKKIET, 7 dg . . . .fra **998,-**
VAL D'ISÉRE 9 dg . . .fra **1805,-**
SAALBACH 10 dg . . . .fra **2195,-**
GUDBRANDSDALEN 8 dg fra **1545,-**
SØFTEN REJSER
70 13 20 00

STUDIER

FE SOUND RECORDING
32 spor kombineret med 64 MIDI-spor og delvist computermix.
FE Sound Recording
Tlf. 86 15 64 82 - 86 15 83 59

ARP STUDIET
SKOVEJEN 11-13
DK-8000 AARHUS C
86 12 94 65
Professionel optagelse og redigering af musikproduktioner
Demobånd og DAT mastering
DAT og kassettebåndkopiering

STUDIER

edithouse
digital videoredigering
digital lydredigering
cd mastering m. pq kode
lydarkiv
musik- og jinglekomposition
Dampfærgevej 2
2100 København Ø
tel 35 43 00 45
fax 35 43 02 46

CHELSEA ROSE SOUND STUDIO
24 Spor
100 Kr / Timen
Incl. moms
Mastering på CD eller DAT
Fostex, Soundcraft, Alesis, Roland, EV. BBE, Lexicon, Behringer, Shure, m.m.
43 44 94 94

BIRDLAND
RECORDING STUDIO
86 25 50 00
I.P. JACOBSENSVEJ 35
8230 ÅBYHØJ

TRANSPORT

BAND-FLYTTE-BILER
Udlejes uden fører
DRUM CITY
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12

MERCEDES BANDBUS
PLADS TIL 7-8 PERSONER OG GEAR
86 18 91 10

AUDIOKOPIERING

DEMO CD
Tel: 3940 0993
CD-R
Fra DAT - 20min
Introduktionpris:
10 stk. kr. 1195,-
incl. box/cover.
BIRKUM I/S
STRANDVEJEN 112
2900 HELLERUP
DEMO Bånd
Fra DAT real time
100 stk. C-20:
Kr. 900,-
Labels Kr. 200,-
Cover Kr. 690,-.
Fax: 3940 1670
DEMO BÅND

TYVERI

DUSØR GIVES
Har du set følgende el-guitarer:

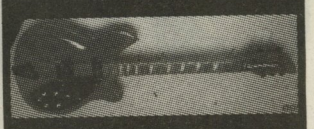

1) Rickenbacker model 360 s.nr. MK5791 ('73) Rød og velholdt.

2) Fender Telecaster Custom s.nr. 566219 ('74) m. blanke humbucker mikrofoner. Brun (Bamse limet fast).
Stjålet 13/10 fra hvid Mercedes kassevogn ved Ridehuset i Århus
Al henvendelse til Jesper på tlf. 31 42 74 05

ØVELOKALER

Fajabefa-Århus udlejer øvelokaler og PA-anlæg til nogle af Århus' billigste priser.
Info på 86121444

PROF. SESSION-ØVELOKALE
evt. m. backline.
Udlejes på dag eller ugebasis.
MUNKEGADE 11 · 8000 ÅRHUS C
TLF. 86 12 75 66 · FAX 86 12 74 12
DRUM CITY

XXX-ANNONCER

MUSIKRUBRIKKER
Pris pr. milimeter 8,50 kr.
Bredde: 40 mm
Rabatter:
6 x – 10%
12 x – 20%
bestil nu!
telefon 86 12 98 99
telefax 86 18 92 22

EUROSPOTTING

COPENHAGEN 1996 • VEGA

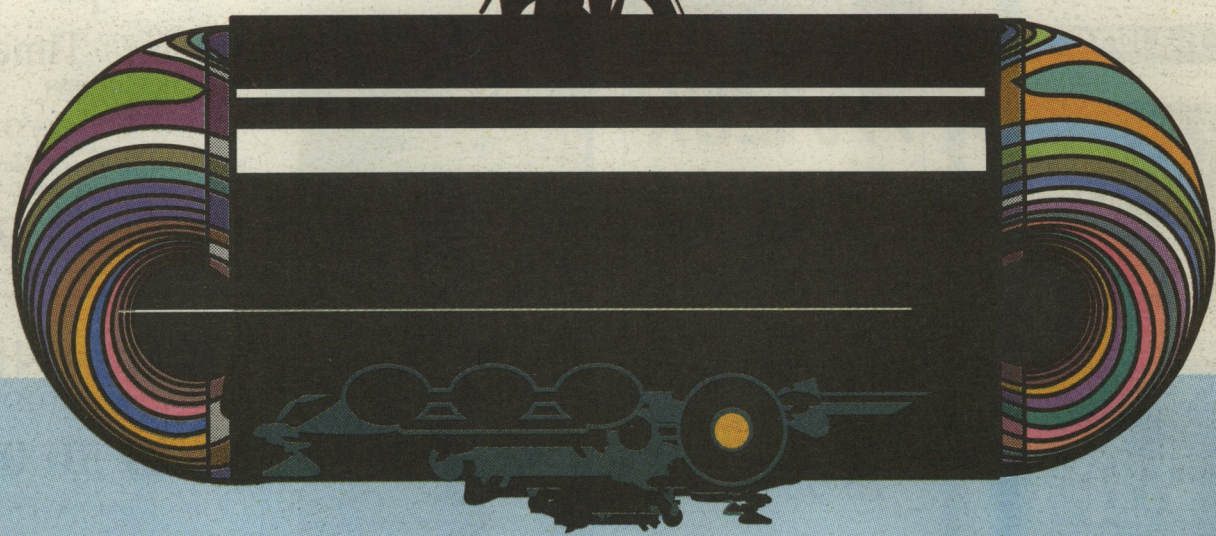

ONSDAG D. 6.11.96

BLEEDER(DK) **PLACEBO**(UK)

TORSDAG D. 7.11.96

EAT STATIC(UK) **MORCHEEBA**(UK)

CULTURED PEARLS (D) JIMI TENOR (SF)

FREDAG D. 8.11.96

KASHMIR(DK) **URBAN DANCE SQUAD**(NL)

LIBERATOR (S)

LØRDAG D. 9.11.96

BIOSPHERE(N) **UNUN**(ISL) THE PANSIES (SF) LOS PLANETAS (E)

VEGA • ENGHAVEVEJ 40 • 1674 V • EUROSPOTTING INFO-LINE:+45 3325 9160 • INTERNET: WWW.DR.DK/P3/P3.HTM • FORSALG: BILLETNET TLF: 38 88 70 22

1. BAND GÅR PÅ KL. 20:00 •DØRENE ÅBNES ALLE DAGE 19:00 - BUS 3 OG 16 TIL DØREN - 5 MINUTTER FRA ENGHAVE STATION.
RET TIL ÆNDRINGER FORBEHOLDES.

EBUROCK FESTIVAL ER ARRANGERET AF FORENINGEN EUROSPOTTING I SAMARBEJDE MED DR P3, EBU,K96 & CARLSBERG